

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

EVCLIDIS
ELEMENTORVM
GEOMETRICORVM
LIBRI

Sex priores breuius demonstrati

A. P. GEORGIO FURNIER
è Societate Iesv.

SECUNDA EDITIO

correctior.

Bib. Sec. Coll. Rom. Soc. J.

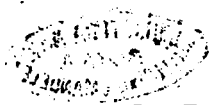

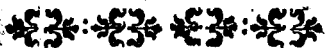
PARISIIS,
Apud IOANNEM HENAVET;
Bibliopolam iuratum viâ Iacob-
bæ: ad insigne S. Raphaëlis.

M. DC. LIV. /

Cum Privilegio Regis.

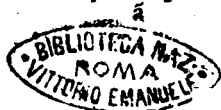
ILLVSTRISSIMO VIRO

Domino D.

NICOLAO FOVCQVET,
REGIA SECRETIORIBVS
Consiliis, Libellorumque sup-
plicum Magistro, Vicecomiti
de Melun & de Vaux, &c.

VAM leuem mole, tam
ponderosum dignitate
Libellum ad te defero,
(Vir Illustrissime) qui
cum ingeniosissimus sit, pervidere
quid lateat in EVCLIDE, quid
EVCLIDI lucis attulerim, faci-
le potes. Ut tenue hoc officij mei
specimen tibi offerrem, duplex me
caussa impulit: altera, à te; al-
tera à spectatissimo quamdiu vi-
xit, tota Gallia viro, Parente tuo.
A te quidem, quem sanguis nobi-
lem, doctrina spectabilem, vita æ-
quabilitas mirabilem, prudentia
illustram, eximium pietas, quem

alia animi, corporisque tui dotes
(quas hoc loco commemorare pu-
dor tuus non sinit) Regi, regnique
præcipuis ordinibus gratiosum, a-
mabilem omnibus, & quod his op-
tabilius est, Deo præpotenti gratum,
acceptumque reddunt. Parenti ve-
rò tuo quàm sit obstricta nostra
SOCIETAS, quam is amabat u-
nicè, quantum ipsi debeat Pari-
siense Collegium, quem Christia-
nissimus Rex Ludovicus, è duobus
unum esse iussit qui edicto suo de
Scholis nostris instaurandis exe-
quendo præesset, ac nos Regia au-
thoritate, in docendi possessionem
longo intervallo recuperatam mit-
teret; hac inquam & alia multa,
est grati animi verbo declarare,
cum re non possim. Tamen si quid
privatim ordinem nostrum tuo pa-
renti debere plurimum commemo-
rem, qui de patria universa, de
summis & infimis meritis sit sua
integritate, constantia, rerum gerè-
dæ scientia, & usu, omni deni-

que genere virtutum. Illarum tibi imitationē cum proposueris, magnum quiddam prestare videor, si votum faciam, ut qui paternorum bonorum hereses, idem omnia honoris ornamenta, singularēque imprimis eius erga Ordinem nostrum uniuersum beneuolētiā, cum reliqua hereditate cernas. Hoc tibi ut optem facit non vulgare meū, adeoq; totius SOCIETATIS studium erga te, Illustrissimūque Baionensem Antistitem, fratrem charissimum, non nobilissima tua familia modo, sed etiam Ecclesia Galliana decus & ornamentum; cuius prudentiam, ceterasque virtutes Pontificias tanti facit Ludouicus Rex Christianissimus, ut imitandum illum omnibus regni sui Praesulibus, admirandum multis iure pronunciauerit: Vt ita fore confidam, tuum iam magnum tam bonis initiis meritum facit.

Tibi addiētissimus,

GEORGIUS FOVRNIER

Quis Autor huius libri?

NON vnus modò, sed plurimorum hominũ vigiliis & industriæ, quorum alij aliis vivere temporibus, debetur hic Liber. De posteritate bene meritus Euclides, qui ea, siue Theoremata, siue Problemata quæ à maioribus acceperat, auctiora, & meliori digesta ordine reliquit. Thales Milesius, qui Princeps omnium Geometriam ex Ægypto in Græciam transtulit, demonstrauit angulum in semicirculo rectum esse: Trianguli Isoscelis angulos ad basim esse æquales: & alia nonnulla inuenit quæ in primo, & tertio Elementorum Euclidis legimus & admiramur. Pythagoras Samius, qui Mathematicæ ludum primus aperuit, Omnis trianguli dixit tres angulos

duobus rectis esse æquales: tantisque elatus est lætitiis, vbi eam propositionem reperit, quæ primo Elemento, ordine quadragesima septima habetur, vt multis centū boues immolarit. Theodorus Cyreneus multis adinuentis Geometricam plurimum auxit supellestem. Quis inuenta à Cratisto explicet, in quo tanta vis erat ingenij, vt nullum non Geometricum Problema illico resolveret. Si Laërtio credimus, Democritus Milefius, multa de lineis, vt vocant, irrationabilibus scripsit, multa de solidis, multa de numeris: Certè illud extra controuersiam, Eudoxum Gnidiæ quintum Elementum, quod appellant, de Proportionibus, integrum fecisse, & inuenisse. Theætetus de quinque solidis, primus libros scripsit, & decimæ propositionis decimi elementorum inuentor fuit.

Hæc à multis feliciter excogi-

•

tata & dissipata passim, annis ante Christum circiter 550. Hippocrates Chius in Elementa Geometrica primus compegit ordinavitque. Postea Leo Neoclidis auditor, illa auxit: Tertius deinde Theudius Magnes. Hos sequutus est Hermotimus Colophonius qui ea fecit haud paulò vberiora. Tandem Euclides Megarensis, omnibus, partim à se adinuentis, partim ab aliis acceptis, ultimam manum his Elementis apposuit, tanta felicitate, ut non tantum Quintus, sed unus præcellentiarum iure, Geometra sic appellatus. Insuper hoc ei laudis testimonium singulare Proclus, Pappus ceterique Mathematici tribuere, ut de eo, quod de nemine mortalium ante illum, dixerint, *nusquam deceptus est.* Nec solum doctrina Euclidis fuit admirationi, sed etiam ipse ordo, quem perturbare adhuc ausus est nemo: certè omnis de-

•

•

monstrationis vim atque robur
superat, ipsique quodammodo
Geometriæ firmitatem illam,
qua ceteris disciplinis antestat,
dare videtur. Scripsit præterea
Phænomena, Optica, Catoptri-
ca, Musica, Data, Conicorum
libros quatuor, & tres Porisma-
tum. Vitam eius ad Prolomæum
vsque primum Ægypti Regem
producunt Historiæ. An sit idem
cum Euclide sectæ Megariæ au-
thore, nos, quia parum constat,
rem in medio relinquimus.

Porro quemadmodum Elemen-
ta appellantur ea, ex quibus om-
nia oriuntur, & fiunt, & in quæ
eadem, cum intereunt, conuer-
tuntur, & transeunt; sic proposi-
tiones eas quæ Mathematicis re-
bus efficiendis inserviunt, & in
quas resolui possunt demonstra-
tiones Mathematicæ, dicimus E-
lementa Mathematica: vel certè
quemadmodum qui literas & e-
lementa nouit, libros potest le-

gere, ita qui Geometriæ elementa tenebit, sine labore percurret, & intelliget quæ tractantur in Opticis, Astronomicis, & aliis reconditiis Mathematicæ partibus.

EVCLIDIS

EVCLIDIS
ELEMENTVM
PRIMVM.
DEFINITIONES.

• *I. Punctum est,
cuius pars nulla.*

RÆCE legitur om-
nium, id est signum;
cum enim sit omnis
magnitudinis expers;
illud quod exterius pingitur, si-
gnum est illius quod mente con-
cipitur; estque idem quod uni-
tas in numero, instans in tem-
pore, & sonus in musica:

2. *Linea verò*

longitudo non lata.

Linea talis nulla existit à parte rei; sed sicut punctum, ita & linea quam ducimus, signum est illius quam mente concipimus. Si enim punctum quod concipimus, moveretur & relinqueret sui vestigium, illud esset linea, longum propter motum, non tamen latum, quia punctum à quo procedit, omnis expers est extensionis.

3. *Linea autem*

termini sunt puncta.

Id est longitudinis ut longitudo est, principium & finis est punctum: quia magnitudinem non considerat mathematicus nisi ut finitam. Vnde cum infinitam lineam vocat Euclides, intelligit lineam cuiusvis magni-

radinis, seu indeterminatam.

4. Recta linea est,

 *qua ex æquo sua
interiacet punc-*

ta.

Siue cuius extrema obumbrant omnia media, ut dixit Plato: vel minima eorum quæ terminos habent eosdem, ut vult Archimedes. Cum enim fluxu puncti concipiatur fieri linea, si ex æquo inter sua puncta fluat, aut per breuissimum spatium, dicetur recta. Si punctum feratur uniformi motu, & distantia à certo aliquo puncto, dicetur circularis; Si in motu hinc inde titubet, & hinc depressior sit, alibi altior, & extrema non obumbrēt omnia media, dicetur mixta. Hinc ingeniose dixit Aristoteles lib. 1. de Cœlo tex. 5. iuxta triplicem hanc lineam, tres tantum esse posse motus, duos simplices, rectum & cir-

cularem, tertium vero mixtum ex utroque.

5. *Superficies vero est quæ longitudinem latitudinemque tantum habet.*

Ut fluxu puncti producitur linea, prima species quantitatis continuæ; sic fluxu lineæ in transversum, produci concipitur superficies, secunda species: quæ potest diuidi in longum ut linea, & præterea in latum. Umbram concipe, ait Proclus, superficiem concipies longam, & latam, nullo tamen modo profundam.

6. *Superficiei autem extrema sunt lineæ.*

Hæc definitio intelligenda est tantum de superficie plana vel mixta, non autem de circulari:

Liber primus. §

quando enim habet extremum,
lineam tantum habet, non lineas.

7. *Plana superficies, est quæ ex æquo suas interiacet rectas.*

Quæ dixi de linea recta, eadem de plana superficie sunt intelligenda.

8. *Planus autem angulus est duarum linearum in plano se mutuò tangentium, & non in directum iacentium, alterius ad alteram inclinatio.*

Hic causæ anguli explicantur: Materialis, sunt duæ lineæ quæ se mutuò tangunt. Formalis, est alterius in alteram inclinatio.

Vnde sequitur primò, quòd illæ duæ lineæ non ita se debent tangere, vt iaceant in directum, id est vt vnicam rectam constituât lineam; sed altera debet in alteram inclinari.

Sequitur 2. quod anguli quantitas consistit in maiori vel minori linearum inclinatione, non in longitudine linearum. ➤

Sequitur 3. non esse necesse, vt duæ lineæ post contactum productæ se mutuo secant, vt vult Pelletarius: id enim tantum est verum in angulis rectilineis: sed sufficere, vt se tangant & mutuo inclinentur.

Denique si angulus ille fit in superficie plana, dicetur planus. In omni vero figura, licet quemlibet angulum tribus litteris appellemus, ille tamen semper intelligitur, cui medius character appingitur,

9. Cum autem continētes angulum linea recte fuerint, rectilineus appellatur angulus.

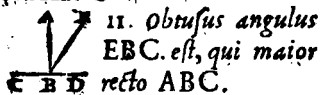
Si utraque curua, curvilineus: si curua altera, altera recta, mixtus.

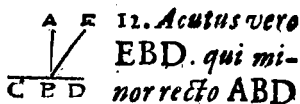
10. Cum vero recta AB. super rectam CD. stans, eos qui sunt deinceps ABC. ABD. angulos, aequales inter se facit, rectus est uterque aequalium angulorum, & insistens recta AB. perpendicularis vocatur eius cui insistit CD.

Tunc angulus uterque dicitur æqualis, quando recta A. B. non magis in C. quam in D. inclinatur.

Quod autem Græci dicunt *καθέτος* Latine redditur perpendicularis; frequentius tamen utuntur Mathematici verbo Græco quam Latino, maxime in Optica: unde apud eos nihil usitatus quam *καθ' ὅς καθεῖς*, imo Latine reddunt Cathetum.

Nempe quia recta EB. magis recedit à subiecta CD. quam perpendicularis AB.

13. Terminus est quod aliquis est extremum.

Liber primus.

Talia sunt, punctum, linea, superficies: nempe punctum lineæ, linea superficiei, & superficies corporis.

14. Figura est quæ sub aliquo, vel sub aliquibus terminis comprehenditur.

Dixit sub aliquo, nempe quia circulum & ellipsem, vnicus terminus, hoc est linea circularis, comprehendit: ad rectilineas vero figuras, plures semper termini requiruntur.

Porro notabis debere terminos, quantitatem, quæ figura dicitur, ambire & comprehendere, non verò tantum terminare. Vnde sequitur 1. Quod lineæ nulla proprie est figura, cum puncta lineæ, non ambiant, sed solum terminent. Sequitur 2. quod superficiei infinitæ vel corporis infiniti; si quod dari posset, figura nulla fit.

1. quia omnis figura debet ambire, & comprehendere figuratum.
2. quia terminis ambitur, terminus autem est extremum rei. Quomodo verò id quod habet finem & extrema, erit infinitum?

15. *Circulus est figura plana sub una linea A. B. C. comprehensa, quæ vocatur peripheria: ad quam ab uno puncto, eorum quæ intra figuram sunt posita, omnes cadentes rectæ DA. DB. DC. æquales inter se sunt.*

16. *Centrum vero circuli punctum illud appellatur.*

Theodosius Sphericorum lib. 1. deff. 1. & 2. idem habet, definitio-

ne verò s. sic polum describit.

Polus circuli in Sphæra, est punctum in superficie Sphære, à quo omnes rectæ ad circuli peripheriam tendentes, sunt inter se æquales. Ex quibus colliges inter centrum, & polum hoc tantum esse discriminis, quod centrum concipiatur intra figuram positum: Polus verò in superficie Sphære.

17. Diameter autem circuli est recta quadam A.B.

per centrum D. ducta, & terminata ex utraq; parte, à circuli peripheria A. & B. quæ & bifariam secat circulum.

Hic tria observabis 1. omnes Diametros eiusdem circuli esse æquales inter se, cum earum me-

dietates ex def. 15. sint equales.
 2. Quod sequitur ex 1. est quod licet in circulo possint infinite duci rectę non transeuntes per centrum, solę tamen rectę per centrum ductę, & in peripheria terminatę dicuntur diametri, quia cum solę sint omnes equales inter se, determinatęque longitudo-
 dinis, alię vero inęquales semper & incertę: diameter sola potest metiri circulum. Mensura enim cuiusque rei, ait Ptolomęus, in Analemmate, debet esse stata determinatąque, non indefinita. Unde non est quod mirentur tyrones si in feminino genere ponatur à Mathematicis. Idem enim est Diameter quod linea dimetiens, vel in duo equalia diuidens.

a Ari-
 stot.
 sec. 15.
 probl.
 num.
 1. & 2.

3. Est, Diametrum bifariam secare circulum, quod ita demonstrat Thales apud Proclum. Concipe animo portionē semicirculi sic coaptari portioni reliquę ut

diameter sit vtriusque basis. Si circumferentia vna congruat penitus circumferentiæ alteri, manifestum est illas duas portiones à diametro factas, esse inter se æquales, cum neutra aliam excedat. Si verò circumferentia vna non congruat cum altera, sed vel extra eam cadat, vel intra, vel partim intra, partim extra: tunc rectæ ductæ à centro ad circumferentiam erunt æquales & non erunt.

 18. *Semicirculus autem est figura que continetur sub diametro AB. & sub ea linea ADB. que auferitur de circuli peripheria.*

19. *Segmentum circuli est figura quæ continetur sub recta & circuli peripheria.*

Per rectam hîc intellige omnem non diametrum, nisi item velis semicirculum dicere segmentum.

20. *Rectilinea figurae sunt quæ sub rectis continentur.*

21. *Trilatera quidem quæ sub tribus.*

22. *Quadrilatera verò quæ sub quatuor.*

23. *Multilatera autem quæ sub pluribus quàm quatuor rectis comprehenduntur.*

24. *Trilaterum porro figurarum, æquilatērū triāgulum est quod tria latera habet æqualia.*

25. *Isoſceles autem, quod duo iā-tiūm habet æqualia AB. AC.*

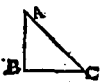
Σκέλος, τὸ, cuius Græcis est, unde compositum ἰσοσκελὴς qui æqualibus est cruribus: τρίγωνον ἰσοσκελές; quod è tribus lineis duas æquales habet, quibus quasi cruribus insistit.

26. *Scalenum verò quod tria inæqualia habet latera.*

Triangulorum hæ sunt species ex laterum ratione petitz. Sequuntur aliæ ex angulorum

differentiis emergentes.

27. *Ad haec etiam
trilaterarum fi-
gurarum, rectan-
gulum quidem triangu-
lum est quod habet rectum
angulum ABC.*

28. *Amblygoniū
est quod habet
obtusum angu-
lum. ABC.*

*Αγβλυσ εὐς de obtuso & hebe-
te dicitur, propriè de ferro, cuius
acies est obtusa! unde αγβλυσ-
ιον quod obtusum angulum ha-
bet αγβλεῖω γωνίαν ἔχει.*

29. *Oxygoniū ve-
ro quod tres acu-
tos habet angulos.*

Not.

Not. In omni triangulo cuius duo quæcunque latera expresse nominantur, solet reliquum latus à Mathematicis, basis dici, siue illud in situ locum infimum occupet, siue supremum.

30. *Quadrilaterum autem figurarum quadratum quidē est quod æquilaterum est & rectangulū.*

31. *Altera parte longior figura est, quæ rectangula quidem, at æquilatera non est.*

32. *Rhombus autem, quæ æquilatera quidem, sed rectangula non est.*

ῥόμβος Græcis rota est, seu quiddam rotæ formam habens, à radice *ῥήμω*, id est quod gyrum circumago: apud Mathematicos tamen cum dicatur figura quadrangula, & lateribus constans æqualibus, sed non etiam angulis, quæ ut apparet, nihil habet commune cum rota, & ad motum circularem prorsus inepta est, multoque adhuc magis *ῥομβοειδὲς* figura alia de qua proxime, Rhombo similis. Malim utramque figuram, ita dictam à similitudine quam habet cum Rhombo pisce.

33. *Rhomboides*
 verò quæ aduersa, & latera, & angulos æqualia inter se habens, neque æquilatera est, neque rectangula.

34. Praeter has
autē reliqua qua-
drilatera, Trape-
zia appellantur.

Τράπεζα Graecis est mensa unde
diminutivum τράπεζιον men-
sula, abaculus, hinc apud Mathe-
maticos τὰ τραπέζια figurae
quadrilaterae quae mensas ali-
quatenus referunt: Est vero Tra-
pezium, vel isosceles, vel sca-
lenum, vel irregulare.

35. Parallelae sūť
rectae, quae in
eodem plano exi-
stentes, & productae in
infinitum ex utraq; par-
te, in neutram mutuò in-
cidunt.

Ad hoc ut duæ rectæ dicantur parallelæ, non sufficit ut produ-
ctæ in infinitum non concu-
rant. Sic enim duæ rectæ in trans-
uersum positæ media re aliqua,
& non se tangentes, dicerentur
parallelæ, quia nunquam concu-
rerent. Sed requiritur præterea, ut
sint in eodem plano.

Postulata.

I. *Postuletur à*
 quouis puncto A.
ad quoduis pun-
ctum B. rectam lineam
A B. ducere.

2. Et terminatam
rectam A B. in
continuum rectam
producere in C.

3. Et quouis cen-
tro, & intervallo
circulū describere.
Cōmunes notiones seu
Axiomata.

1. Quae eidem aequalia;
& inter se sunt aequalia.

2. Et si aequalibus aequa-
lia adiecta sint, tota sunt
aequalia.

3. Et si ab aequalibus a-
equalia ablata sint, quae re-
linquuntur sunt aequalia.

4. Et si inaequalibus a-

qualia adiecta sint, tota sunt inaequalia.

5. Et si ab inaequalibus aequalia ablata sint, reliqua sunt inaequalia.

6. Et quae eiusdem duplicia, inter se sunt aequalia.

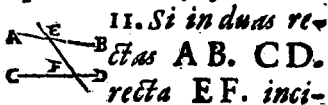
7. Et quae eiusdem dimidia, inter se sunt aequalia.

8. Quae congruunt sibi mutuo, inter se aequalia sunt.

Id est, quae collata, ita componuntur, ut pars parti respondeat, & terminus termino, aequalia sunt. Lineae autem rectae & aequales congruunt, uti & anguli.

9. Et totum parte maius est.

IO. *Et omnes recti anguli
equales inter se sunt.*

*dens interiores, & ad eas-
dem partes angulos BE
F. EFD. duobus rectis
minores faciat; producte
due illa recte in infini-
tum, coincident inter se
ad eas partes, in quibus
sunt anguli duobus rectis
minores.*

Scio principium hoc obscurum
quibusdam, & à Gemino & Pro-
clo reiectum à numero princi-
piorum: verum non debet res
aliqua à notionibus communi-

bus reiici, quod vnus aut alter ei assensum neget: oporteret enim & nonum expungere. Iam enim sunt aliqui Philosophi adeo subtiles vt negent totum sua parte maius. His & illis sufficiat dicere Euclidem ceterosque omnes, hæc omnia ex sola terminorum notione, euidentia censuisse, & existimasse sensu communi carere, qui ea negaret. Ne scrupulus remaneat, illud demonstrat Clavius prop. 28. l. 1.

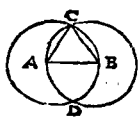
12. Duae rectæ spatium non comprehendunt.

Id est ex omni parte concludunt.

PROPOSITIO I.

Super data recta Problema I.
terminata A B.
triangulum æ-
quilaterum A B
C. constituere.

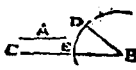

PRaxis. Ex centris A. & B. spa-
 tio A B. describe, duos cir-
 culos, & ex pūcto sectionis C. duc
 rectas CA. CB Dico triangu-
 lum A B C. esse æquilaterum.

Probatur Recta A C. æqualis
 est rectæ AB. & BC. eidem: er-
 go rectæ AC. BC. æquales eidem
 AB. æquales sunt inter se. Er-
 go Triangulum A B C. est æ-
 quilaterum. Quod erat facien-
 dum.

a 5.
 Post.
 b 5.
 c 15.
 Def.
 d 1.
 Ax.
 e 24.
 Def.

PROPOSITIO III.

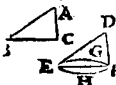
 Datis duabus
rectis inaequali-
bus A. & BC. Prob. si

de maiori BC minori A.
aquaalem rectam BE. detra-
here.

PRax. Ad datum punctum B.
datae rectae A aqualem re-
ctam DB. ^apono. Centro B spa-
tio BD duco ^bcirculum, abscissa
BE, est ^caqualis ipsi A. Prop. 1.
3.
Post.

Prob. Recta BE. est ^caqualis
ipsi B, D. quae ponitur ^daqualis
ipsi A. Ergo abscissa BE. ^eaqualis
est ^edatae A. Quod erat facien-
dum. Def. 1.
const. 2.
Ax. 1.

PROPOSITIO IV.

Theore^{ma} 1.

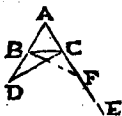
Si duo trian-
gula A. & D.
duolatera, duo-
bus lateribus æ-

qualia habeant utrumque
utriusque hoc est AB. ipsi DE.
& AC. ipsi DF. habeantque
angulos A. & D. lateribus il-
lis contentos, æquales : Et
basim BC. basi EF. æqua-
lem habebunt, & triangu-
lum ABC. triangulo DEF.
æquale erit, & reliqui an-
guli, reliquis angulis æqua-
les erunt uterque utriusque, hoc
est angulus B. angulo E. &
angulus C. angulo F. æqua-
lis erit, sub quibus æqualia
latera AB. ipsi DE. & AC.
ipsi DF. subtendantur.

P Rob. Latus AB. lateri DE. & latus AC. ipsi DF. & angulus A. angulo D. ponuntur equalia: ergo si superponantur, ^a con a 8. gruent: ergo & basis BC. basi ^{Ax.} EF. congruet. Lineæ enim rectæ sibi congruunt, quarum extrema congruunt: alias non ex æquo sua puncta ^b interiacerent. ^{b Def.} Deinde si negas; earum vna cadat vel supra EF. in G. vel infra in H. ergo duæ rectæ EGF. EF. spatium comprehendunt, quod est contra 12. axioma. Bases igitur & omnia latera congruunt; Ergo & anguli, cum anguli non sint aliud, ^c quam inclinationes ipsarum linearum, quæ supponuntur congruere. Omnia latera & anguli congruunt, ergo totum triangulum toti triangulo est æquale, &c. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO V.

Fig. 8

Isoscelis trianguli ABC. qui ad basim sunt anguli A BC. ACB. inter se sunt aequales. & productis aequalibus rectis AB. AC putain

D. & E. qui sub basi sunt anguli CBD. BCF. inter se aequales sunt.

Preparatio. Ex lineis AB. AC. productis, accipio aequalia BD, CF. & duco rectas CD. BF.

Prob. Triangulorum BAF. CAD. unum latus BA. Vni CA. & alterum FA. alteri DA. aequale est. ^a Et angulus BAC. utrique est communis: ergo

^a Ex ^b Angulus ABF. aequalis est angulo

^b ax. ^c ACD. & angulus AFB. angulo ADC. & basis BF. basi CD. aequalis. Rursus in triangulis BCD. CBE. latus CF. lateri BD. est aequale, & latus FB. probatum est aequale ipsi DC. & angulus D. angulo F. aequalis. Ergo ^b anguli CBD. BCF. infra basim sunt aequales & Anguli BCD. CBF. aequales. qui si tollantur ex aequalibus ABF. ACD. relinquent angulos ad basim ABC. ACB. aequales. quod erat demonstrandum. Thales fertur autor huius propositionis.

^b 4. ^c Prop. Anguli CBD. BCF. aequales.

^c 3. ^{ax.} Anguli CBD. BCF. aequales. qui si tollantur ex aequalibus ABF. ACD. relinquent angulos ad basim ABC. ACB. aequales. quod erat demonstrandum. Thales fertur autor huius propositionis.

Corollarium. Omne triangulum aequilaterum, est aequiangulum:

PROPOSITIO VI.

Si trianguli ABC. duo anguli

Th. 5.

ACB. aequales inter

se fuerint, & sub aequalibus

angulis subtensa latera AB.

AC. aequalia inter se erunt.

Si negas: pars vnus BD^a fiat

aequalis alteri CA: hoc posi-

to; triangula DBC. ACB. se ha-

bent iuxta quartam; nam latus

BC. commune, & latera BD. CA.

aequalia, & anguli DBC. ACB.

aequales. Ego & totum triangu-

lum aequale erit toti triangulo,

hoc est totum parti: quod repu-

gnat.^b

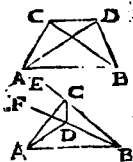
Coroll. Omne triangulum aequi-

angulum, est aequilaterum.

*a 3.
Prop.*

b Ax. 9

PROPOSITIO VII.

*Super eadem
recta AB, dua-
bus eisdem re-
ctis AC. BC.
aequales alie
due recte AD.*

*BD. utraque utrique, hoc est
AC, ipsi AD, & BC, ipsi
BD, non constituentur ad
aliud & aliud punctum, puta
D. ad easdem paries, eosdem
terminos B. & A. habentes, cū
duabus initio ductis rectis.*

¶ 25.

5. Prop. **P**rob. Quia si possint duci due
aliæ, ducantur in D. Ergo
triangulum CAD. æst Isosceles:
ergo æ anguli ACD. ADC. æqua-
les. Rursus triangulum CBD, est
Isosceles. Ergo æ anguli BDC.

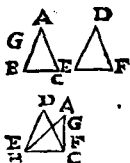
BCD sunt æquales, cum tamen
 angulus CDA. pars anguli totalis
 CDB. probatus sit æqualis totali
 angulo ACD. Idémque sequetur
 incommodum vbicumque statua-
 tur punctum versus easdem par-
 tes. Nam si ponatur punctum in-
 tra triangulum in D. vt in secun-
 da figura, ductis AD. BDF. BCE.
 & DC. sic dico, Rectæ AD. AC.
 ponuntur æquales, ergo, anguli
 ADC. ACD. sunt æquales: simili-
 ter BD. BC. ponuntur æquales,
 ergo anguli infra basim ECD.
 FDC. sunt ² æquales, ergo angu-
 lus FDC. maior est angulo ADC.
 quemadmodum ECD, maior est
 ipso ACD. quod repugnat.

a 5.
 Prop.

Denique non potest statui pun-
 ctum in parte alicuius lineæ ex
 datis, alioqui pars esset æqualis
 toti, contra 9. ax.

PROPOSITIO VIII.

Tb. 5.

*Si duo trian-
gula A. D. duo
latera , AB,
AC, duobus
lateribus DE.
DF. equalia*

*habeant, alterũ alteri: habeant
etiam basim BC, basi EF. æ-
qualem: Et angulum A. an-
gulo D. æqualem habebunt,
sub æqualibus rectis conten-
tum.*

a 8.
Def.

PRob. Quia si congruant la-
tera , congruent & anguli:
cum ^a angulus non sit aliud quàm
inclinatio duarum linearum.
Quod si quando superponentur
non congruant , sed trianguli
EFD. apex D. non cadat in A, sed
in G. ergo tunc duæ rectæ duabus
rectis æquales, super eadem recta
BC. ducuntur ad aliud punctum,
contra præcedentem.

PROPOSITIO IX.

Datum angulum Prob. 4
rectilineum BAC.
bisariam secare.

PRax. Ex lateribus dati anguli BAC, sumo ^{a 3.} rectam AD, & ipsi ^{Prop.} æqualem AE. Iungo DE, ^{b 1.} constituo ^{Prop.} triangulum æquilaterum DEF, duco rectam AF, quam assero dividere bisariam angulum A.

Prob. In triangulis DAE.EAF. rectæ AD. AE. sunt æquales: AF, cōmunis est, & basis DF, basi EF, equalis: ^{b 8.} ergo anguli FAD. FAE, ^{Prop.} sunt æquales. Ergo angulus BAC, divisus est bisariam. Quod faciendum erat.

PROPOSITIO X.

Prob. 5.

Datam rectam terminatam GH. bifariam secare.

a 1.
Prop.
b 9.
Prop.

PRax. Supra rectam GH,^a constituo triangulum æquilaterum GAH, cuius angulum A, diuido^b bifariam, & ducta recta AF, dico rectam GH, diuisam bifariam.

Prob. Triangula GIA, HIA', se habent iuxta quartam ex constructione figuræ: ergo habent bases GI, IH, æquales. Ergo recta GH, diuisa est bifariam. Q. E. F.

PROPOSITIO XI.

 Data recta DE. à Prob. 6
puncto I. in ea dato,
ad rectos angulos,
rectam lineam IA. excitare.

PRax. Ex linea DE, à puncto I, sumo^a partes hinc inde æquales ID, IE, in DE,^b constituo triangulum æquilatrum DAE. à puncto A, ad punctum I, ducor rectam, quam assero perpendicularem.

Prob. Latus DI, ^c est æquale lateri IE, & latus ^d DA, ipsi AE, & latus AI, commune. ^e Ergo anguli AID, AIE, erunt æquales, ^f ergo recti: ergo ^f AI. perpendicularis,

^a 3.
^{Prop.}
^b 1.
^{Prop.}
^c Ex
^{const.}
^d 23.
^{Def.}
^e 8.
^{Prop.}
^f 10.
^{Def.}

PROPOSITIO XIII.

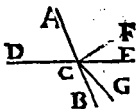

*Cum recta AB, Tb. 6
vel EB, supra re-
ctam CD, consistens,
angulos facit: aut
duos rectos ABC, ABD, aut
duobus rectis aequales EBC,
EBD. facit.*

PRob. Recta EB, cum recta
DC, aut facit utrinque equa-
les angulos & consequenter re- a 10.
ctos; aut non facit: si non facit, Def.
excitetur ex B. perpendicularis b 11.
BA. Quoniam igitur angulo ABD, Prop.
equales^c sunt ABE, EBD, Si utrif- c 13.
que addas rectum ABC, d erunt Ax.
duo recti ABC ABD, equales tri- d 2.
bus angulis ABC, ABE, EBD, Ax.
quibus etiam anguli EBC. EBD.
sunt equales & consequenter hi
duo sunt aequales duobus rectis
Q. E. P.

PROPOSITIO XIV.

Th. 7.

Si ad aliquam rectam AC, & in ea punctum C. duæ rectæ DC, CE, non ad easdem partes ductæ, eos qui sunt deinceps angulos ACD, ACE, duobus rectis æquales fecerint, in directum erunt inter se rectæ, hoc est DCE, erit vna linea recta.

*a Per 2.
Post.*

b 13.

Prop.

c Contra

Ax. 9

PROB. Si rectæ DC, CE, non iacent in directum, ^a iaceat CF, aut alia quæpiam. Ergo anguli ACD, ACE, valent ^b duos rectos. Ergo ^c pars est æqualis toti. Nam prius ex hypothesi ACD, ACE. valebant duos rectos.

PROPO.

PROPOSITIO XV.

Si duæ rectæ Th.8.

*AB, CD, secant se
 invicem, angulos
 ad verticem AED, CEB.*

æquales inter se facient.

PRob. Nam angulo siue AED,
 siue CEB, addatur angulus ^{a 17.}
 medius DEB, ^a erit æqualis duo- ^{Prop.}
 bus rectis, ^b ergo anguli CEB, ^{b 3.}
 AED, sunt æquales. Idemque fiet ^{Ax.}
 si angulo AEC, vel DEB, adij-
 ciatur angulus AED.

Thales Milesius fertur auctor
 huius propositionis.

Corol. 1. Duæ rectæ secantes se
 mutuo, efficiunt ad punctum se-
 ctionis, quatuor angulos, quatuor
 rectis æquales.

Coroll. 2. omnes anguli circa
 idem punctum constituti æqua-
 les sunt quatuor rectis.

PROPOSITIO XVI.

Trianguli

ABC, uno latere BA, producto in E, exter-

nus angulus EAC, utrolibet interno & opposito C, vel B, maior est.

Prob. Latus AC. a bisecetur in F, ducatur BG. ita ut BF. sit æqualis FG. iunge rectā AG. tunc triangula AFG. CFB. habent se iuxta 4. nam latus b AF. æquale est lateri CF. & latus FG lateri FB. & angulus AFG, c angulo CFB, æqualis; d ergo & angulum GAF. angulo BCF. æqualem habebunt, ergo angulus totalis EAC. externus maior est interno & opposito ACB. Quod si latus AB. bisecetur in I, idem fiet, & probabitur angulum externum DAB. maiorem esse angulo ABC. Ergo cum angulus EAC. e sit æqualis angulo DAB. erit angulus EAC. externus, maior quod interno & opposito nempe angulo C. vel B.

Tab. 6

¶ 10.
Prop.

¶ Ex
const.

c 15.
Prop.

d 4
Prop.

PROPOSITIO XVII.

Trianguli

 ABC. duo an-^{Th. 10.}

guli, B C A, CAB, vel ^aiii quilibet, quocunque modo sumpti, duobus rectis sunt minores.

PRob. Produco BC. in D. externus angulus ACD. ^a maiora re-
est angulo A, vel B, sed anguli ^{Prop.}
ACD, ACB, ^b valent tantum duos ^{13.}
rectos, ergo anguli B, & C, inter-
ni, siue CAB, BCA, sunt minores
duobus rectis. Idem dicam de
angulis A, & B, si producam la-
tus, BA.

Coroll. 1. In omni triangulo, cuius vnus angulus fuerit rectus vel obtusus, reliqui sunt acuti.

Coroll. 2. Omnes anguli trianguli æquilateri & trianguli Isoscelis, anguli supra basim sunt acuti.

□

PROPOSITIO XVIII.

Tb. II.

*Trianguli ABC,
maius latus AC,
maiozem angulum
ABC, subtendit.*

SI negas: Ex maiori latere AC,
 a 3. ^a fac AD, ^b $\text{\&}$ quale ipsi AB, duc
 Prop. rectam BD, ^b erunt anguli ABD,
 6 5. ^c ADB, $\text{\&}$ quales. Est autem angu-
 Prop. lus ADB, hoc est ABD, externus
 c 16. ^c $\text{\&}$ oppositus angulo C. ^c ergo ma-
 Prop. ior. Multo ergo maior est totalis
 angulus ABC, angulo C. Maior
 item est angulo A. nam fac CE,
 d 5. ^a $\text{\&}$ qualem ipsi CB, ^a erunt anguli
 Prop. CEB, CBE, $\text{\&}$ quales, ^c $\text{\&}$ angulus
 e 16. ^c CEB, hoc est EBC, maior angulo
 Prop. A, ^f ergo angulus ABC, maior an-
 f 9. ^f gulo A. Q. E. D.
 Ax.

PROPOSITIO XIX.

*Trianguli ABC, Ib. 12.
maius latus AC, sub
maiori angulo ABC,
subtenditur.*

SI negas latus AC, esse maius latere AB, sint equalia: ^{a 4.} ergo anguli B, & C, sunt equales, ^{Prop.} contra hypothesim. Si latus AB, dicas maius latere AC. ^{b 18.} ergo angulus C, maior erit angulo B, ^{Prop.} contra hypoth. Idem dicam de latere BC. Ex quibus sic dico latus AC, nec minus est nec equalē lateribus AB, CB, ergo maius.

D iij

PROPOSITIO XX.

Th. 13^a

Trianguli ABC, duo latera puta AB, AC, quomodocunque sumpta, reliquo BC, sunt maiora.

a 2

Ax.

b 5.

Prop.

c 9.

Ax.

d 19.

Prop.

PRob. Produco CA, in D, sic ut AD, sit equale ipsi AB, & proinde CD, equalis ipsis CA, AB, ducta recta DB, sic dico: Rectæ AD, AB, sunt æquales b ergo æquales anguli D, & DBA. c. Maior ergo utrolibet erit totus angulus DBC, sed hunc angulum subtendit latus CD, hoc est CA, AB, d ergo recta CD, hoc est CA, AB, maior est quam latus BC.

PROPOSITIO XXI.

*Si super triāguli ABC, uno latere bC, ab extre- Th. 14
mitatibus dua recta BD, DC, interius constituta fuerint, ha constituta, reliquis trianguli duobus lateribus AB, AC, minores quidem erunt, maiorem verò angulum continebunt, id est angulus D. maior erit angulo A.*

P Rob. 1. pars. Productio BD, in E, a 28. Prop.
in triangulo BAE, duo latera BA, AE, a maiora sunt tertio BE, ergo si addatur commune EC, erunt BA, AC, maiora quam BE, EC. Eodem modo in triangulo CED, latera CE, ED. maiora sunt tertio CD, ergo si commune addatur DB, erunt CE, EB, maiora quam BD, DC, sed AB, AC, probata sunt maiora quam BE, EC, ergo maiora quam BD, DC.

Prob. 2. angulus BDC, externus b maior est interno & opposito D b 16
EC & hic maior angulo A, interno Prop.
& opposito, multo ergo maior angulus BDC, angulo A. Q. E. P.

PROPOSITIO XXII.

Prob. 8

Ex tribus rectis
DF, FO, GH, quæ
sunt æquales tri-
bus datis rectis A.

B. C. triangulum

FIG, constituere. oportet autem
duas quomodocunque sumptas,
reliqua esse maiores: & quoniam
omnis trianguli duo latera quo-
modocunque sumpta reliquo sunt
maiora.

¶ 10
Prop.

PRax. Datis rectis ABC. sume
ipsis ordine æquales DF. FG.
GH centro F. spatio FD. duc cir-
culum DI. & centro G. spatio
GH, duc alium HI, iunge datas
cum intersectione circulorum in
I. lineis FI, GI, & factum est
quod petitur.

¶ 15.
Def.

Prob. in triangulo FIG, recta
FI, æqualis est ^b ipsi DF. hoc est
A, & GI, ipsi GH, hoc est C, &
GF, ipsi B.

PROPO.

PROPOSITIO XXIII.

Ad datam rectam

**Problem
749:**

AB & pñctum C in

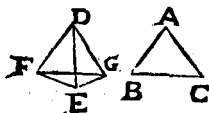
ea datū, dato angulo
rectilineo DEF. a-

qualem angulum rectilineum
GCB. constituere.

Sume in rectis EH. EI. duo
puncta utcumque, puta D. & F.
quaerecta DF. iunges. Tum fiat
triangulum CGB. habens latera
aequalia lateribus trianguli EDF,
singula singulis: hoc facto trian-
gula se habent iuxta proposi-
tionem 8. ergo anguli E. & C. erunt
aequales. Huius propositionis
auctor fertur Oenipes Chius;

PROPOSITIO XXIV.

Th. 15.

*Si triā-
gulum
ABC.
duo la-
tera ,*

*AB. AC. duobus triangulē
DFE. lateribus DF. DE. æ-
qualia habuerit, AB. ipsi DF.
& AC. ipsi DE: angulum ve-
ro A. maiorem angulo D.
basim BC. basi FE. maiorem
habebit.*

a 13.

Prop.

b 4.

Prop.

c 5.

Prop.

d 19.

Prop.

Ad rectā FD. & ad punctū in ea
Ardatum ^a fiat angulus FDG. ^a æ-
qualis angulo A. & latus DG. ipsi
DE. hoc est ipsi AC. sit æquale, ^b & cō-
sequenter basis BC. basi FG. iungā-
tur rectę GE. GF. anguli DGE. DEG.
^c æquales erunt. Ergo totus angulus
FEG. maior quam DEG. maior etiam
erit quam DGE. & multo maior quā
FGE. ^d ergo recta GF. & huic æqualis
BC. maior est quam EF.

PROPOSITIO XXV.

Si duo trian-
gula *A B C.* *Th. 16.*
DEF. duo late-

ra, duobus lateribus aequalia
habuerint, alterum alteri hoc
est AB. ipsi ED. & AC. ipsi
DF. basim verò BC. basi EF.
maiores habuerint: & angu-
lum A. angulo D. maiores
habebunt sub aequalibus rectis
contentum.

PRob. Quia si angulus A. non
est maior angulo D. erit vel
æqualis, vel minor: si æqualis: er- a 4.
go bases BC, EF, erunt æquales, Prop.
quod est contra hypothesim. Si
minor: cum latera AB, AC, sint
æqualia ipsis DE, DF, basis EF, b
maior erit base BC, contra hy- Prop.
poth.

PROPOSITIO XXVI.

Theo.
27. 5

*Si duo triangu-
la, duos angulos,
duobus angulis
equales habuerint, alterum
alteri; & vnum latus uni la-
teri æquale, sine quod adiacet
æqualibus angulis, sine quod
uni æqualium angulorum sub-
tenditur, & reliqua latera,
reliquis lateribus æqualia ha-
bebunt, alterum alteri, & reli-
quum angulum reliquo angu-
lo.*

Prob. sint in triangulis ABC:
DEF. anguli B, & C, æquales
angulis E, & F, sintque primo la-
tera BC. EF (quæ adiacent an-
gulis æqualibus) æqualia. Si latus
ED, non est æquale ipsi BA, sic
eo maius, & sumatur EG, æqua-

lis ipsi BA, tum ducta FG, Duo
 latera triangulorum GEF, ABC,
 æqualia sunt, & anguli E, & B,
 æquales contenti inter latera æ-
 qualia, 2 Ergo anguli C, & CFE, 4.
 sunt æquales, quod esse non po- Prop.
 test: nam angulus GFE, est pars
 ipsius DFE, qui æqualis poneba-
 tur ipsi C. non ergo D, E, maior
 est quam BA. Sed neque minor,
 aliàs lateri BA, eadem quæ prius
 applicaretur demonstratio. Ergo
 æqualis. Ergo triangu- DEF,
 ABC, se habent iuxta 4. & latera
 lateribus, & anguli angulis cor-
 respondentibus sunt æquales.

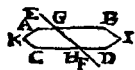
Sint deinde latera AB, DE,
 subtendentia æquales angulos
 C, & EFD, inter se æqualia, dico
 latera CB, CA, ipsis FE, FD, esse
 æqualia, & angulum A, angulo
 D, æqualem. Si enim latus EE, sit
 maius latere BC, sume rectam
 EG, æqualem ipsi BC, duc rectam
 DG. quoniam igitur latera AB,

 sunt æqualia
 ipsis DE, EG, &
 EFB CEGF anguli B, & E, sunt
 æquales ex hypoth. erit angulus
 C, angulo EGD, æqualis. ^b Igi-
 tur & angulus EGD, angulo EFD,
 erit æqualis, hoc est externus in-
 terno & opposito^c quod est ab-
 surdum. Non est ergo latus EF.
 maius latere BC. sed neque ipse
 minus est, ut ostendit eadem de-
 monstratio applicata lateri BC,
 ergo est ei æquale; ergo trian-
 gula ABC; DEF, se habent
 iuxta 4. cum latus AB. ipsi DE,
 & BC, ipsi EF, & angulus B.
 angulo E. sit æqualis & conse-
 quenter basis AC; basi DF. Tha-
 les Milesius autor huius.

b 4.
 Prop.

§ 16.
 Prop.

PROPOSITIO XXVII.

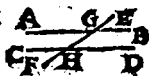
Si in duas re-
ctas AB CD.
recta EF. inci-

Tb. 18.

dens angulos alternos AGH.
DHG. aequales inter se fece-
rit : parallela erunt inter se
recta.

PRob. Si non sunt parallelae
a coibunt tandem puta in l. ^{a 35.}
& fiet triangulus GIH, cuius an- ^{Def.}
gulus externus AGH, erit ^{b 16.} maior
interno & opposito GHD, cui ta- ^{Prop.}
men ex hypothesi erat aequalis.
Similiter demonstrabitur, si di-
cantur concurrere in K Ergo non
concurrunt. Ergo sunt paralle-
lae.

PROPOSITIO XXVIII.

Prop. 19. si in duas re-
ctas AB. CD.
recta EF. inci-

dens, externum angulum
AGE. interno & opposito &
ad easdem partes GHC. a-
qualem fecerit: aut internos
& ad easdem partes AGH.
GHC. duobus rectis aequales
fecerit: parallela erunt inter
se recta.

Prop.
8.
Ax.
27.
Prop.

PROBATUR 1^a. pars. Angulo
AGE: æqualis est angulus
EGH, angulus CHG, æqualis po-
nitur angulo AGE, ergo alterni
BGH, GHC, sunt æquales. ergo
rectæ AB, CD, sunt parallelae.

Liber primus.

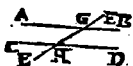
57

Probatur 2^a. Angulus EGA.
cum angulo AGF, ^d valet duos
rectos, anguli AGH, GHC, po- ^{dis²}
nuntur æquales duobus rectis: ^{Prop^a}
• ergo anguli EGA, GHC, sunt ^{e 1.}
æquales. Ergo rectæ AB, CD, ^{Ax.}
sunt parallelæ per priorem par-
tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
sitionis, constat sufficienter de
veritate vndecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Tb. 20.

*In parallelas
rectas AB. CD.
recta EF. inci-*

*dens : & alternos angulos
BGH. GHC. aequales inter
se facit : & externum EGB.
interno & opposito & ad eas-
dem partes EHD. aequalem :
& internos ad easdem par-
tes AGH. CHG. duobus re-
ctis aequales.*

a 13.
Prop.
b 28.
Prop.
c 3.
Ax.

PROBATUR 1. pars. Anguli
DHG. GHC, ^a valent duos
rectos : anguli item DHG,
BGH, ^b valent duos rectos, ^c er-
go anguli BGH, GHC, sunt æ-
quales.

Prob. 2. Anguli EGB, BGH,
^a valent duos rectos : anguli

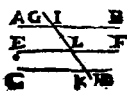
BGH, GHD, ^b valent duos rectos, ergo anguli EGB, EHD, sunt aequales.

Prob. 3. Rectæ AB, CD, ponuntur parallelæ ^d ergo neque ^{Def.} versus A. neque versus B, concurrunt, ergo tam versus A, quam versus B. anguli interni ad easdē partes sunt æquales duobus rectis, ^e si enim ex aliqua parte essent minores, ex ea concurrerent. ^e II. ^{Ax.}

Coroll. Omne parallelogrammum, habens vnum angulum rectum, est parallelogrammum rectangulum.

PROPOSITIO XXX.

Tb. 21.

Qua eadem
recta EF. pa-
rallela AB. CD.

& inter se sunt parallela.

PRob. In has tres rectas in eodem plano positas si cadat recta GH, angulus AIL, aequalis erit angulo ILF. quia sunt alterni; & angulus externus ILF, angulo LKD, interno & opposito: ergo anguli AIL, LKD, sunt aequales: ergo rectae AB, CD, sunt parallelae.

p. 29.

Prob.

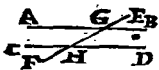
p. 1.

Ax.

p. 27.

Prop.

PROPOSITIO XXXI.

 A dato pun- Prob. 10
Eto G. data re-
cta CD. paral-
lelam rectam lineam AB. du-
cere.

EX G, in datam CB, duc re-
 ctam GH, vtcunque, & an-
 gulo GHD. ^{a 25.} constitutatur aequa- ^{Prop.}
 lis ad G, nempe angulus HGA, ^{b 27.}
 erit recta AB, ipsi CD, paralle- ^{Prop.}
 la, quia anguli alterni AGH,
 DHG, sunt aequales.

PROPOSITIO XXXII.

Th. 22. **A D** *Trianguli A B C.*
 uno latere BC. produ-
cto in E externus an-
gulus ACE. duobus internis
& oppositis ABC. BAC. a-
qualis est: & trianguli, tres
interni anguli A. B. C. duo-
bus rectis aequales sunt.

a 31.
Prop.

PRob. prima pars. Ducatur
 ex C. recta CD. parallela re-
 ctæ AB. tunc quia recta AC. ca-
 dit in parallelas AB. CD. angu-
 lus A. aequalis est alterno ACD.
 Et quia BC. cadit in easdem, an-
 gulus ECD. externus^b aequalis
 est interno B. Totalis ergo ACE.
 aequalis est duobus internis &
 oppositis A. & B.

b 29.
Prop.

Prob. 2. Angulus A C B. cum externo ACE.^c valet duos rectos, *e 13.*
sed angulus ACE.^d aequalis est *Prop.*
angulis A & B. ergo angulus C. *d 32.*
cum angulis A. & B. valet duos *Prop.*
rectos, ergo tres anguli, &c. Huius
propositionis autor fertur Pytha-
goras Samius circa annum ante
Christ. 650.

Corol. 1. Omnes tres anguli
vnius trianguli, sunt aequales tri-
bus cuiuscunque alterius triangu-
li simul sumptis; & quando duo
sunt aequales duobus, erit & reli-
quus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isocele
rectangulo, anguli ad basim sunt
semirecti.

Corol. 3. Angulus trianguli æ-
quilateri est vna tertia duorū re-
ctorū, vel duæ tertiæ vnius recti.

Sch. Omnis figura rectilinea
distribuitur in tot triangula,
quot ipsa continet latera, dem-
ptis duobus, & anguli triangulo-
rum, constituent angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Th. 23.

Recta AC. BD.
 quæ æquales & paral-
 lelas AB. CD. ad eas-
 dem partes coniungunt : &
 ipsa æquales & parallelae sunt.

29.
 Prop.

Prob. Duc rectam DA. quæ
 datas AB. CD. iungat tunc
 anguli alterni DAB. ADC. erunt
 æquales : latus AB. ponitur æ-
 quale lateri CD. latus AD. est
 commune b ergo bases AC. DB.
 sunt æquales. b Ergo anguli
 CAD. ADB. sunt æquales : c er-
 go rectæ AC. DB. sunt paralle-
 læ.

4.
 Prop.
 c. 27.
 Prop.

PROPO.

PROPOSITIO XXXIV.

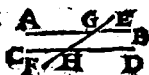

*Parallelogrammorum
spatiorum quæ ex aduer- Tb. 24
so & latera AB. CD: AC.*

*BD. & anguli A. & D. B & C. æ-
qualia sunt inter se, & diameter
AD. illa bifariam secat.*

PRob. Rectæ AB. CD. ponun-
tur parallelæ, ^{a 29.} ergo angulus
BAD. angulo CDA. & angulus ^{Prop.}
CAD. angulo ADB. sunt æqua-
les, cum sint alterni. Ergo trian-
gula ABD. ACD. habent duos
angulos æquales alterum alteri,
& ipsis commune latus AD. ad-
iacet; ^{b 26.} ergo & reliqui anguli B. ^{Prop.}
& C. sunt æquales, & reliqua la-
tera, AB ipsi CD. & BD. ipsi AC.
erunt æqualia, cum æqualibus
angulis, nempe alternis oppo-
nantur. ^{c 4.} Ergo triangula ABD. ^{Prop.}
ACD. æqualia inter se.

PROPOSITIO XXVIII.

E. 19.
 si in duas re-
 ctas AB. CD.
 recta EF. inci-
 dens, externum angulum
 AGE. interno & opposito &
 ad easdem partes GHC. æ-
 qualem fecerit: aut internos
 & ad easdem partes AGH.
 GHC. duobus rectis æquales
 fecerit: parallela erunt inter
 se recta.

15.
 Prop.
 8.
 Ax.
 27.
 Prop.

Probatur 1^a. pars. Angulo
 AGE æqualis est angulus
 EGH, angulus CHG, æqualis po-
 nitur angulo AGE, ergo alterni
 BGH, GHC, sunt æquales. ergo
 rectæ AB, CD, sunt parallele.

Liber primus.

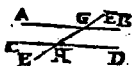
57

Probatur 2^a. Angulus EGA.
cum angulo AGF, ^d valet duos
rectos, anguli AGH, GHC, po- ^{dis}
nuntur æquales duobus rectis: ^{Prop^a}
• ergo anguli EGA, GHC, sunt ^{e 1.}
æquales. Ergo rectæ AB, CD, ^{Ax.}
sunt parallelæ per priorem par-
tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
sitionis, constat sufficienter de
veritate vndecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Tb. 20.

*In parallelas
rectas AB. CD.
recta EF. inci-*

*dens : & alternos angulos
BGH. GHC. aequales inter
se facit : & externum EGB.
interno & opposito & ad eas-
dem partes EHD. aequalem :
& internos ad easdem par-
tes AGH. CHG. duobus re-
ctis aequales.*

PROBATUR 1. pars. Anguli
DHG. GHC, ^a valent duos
rectos : anguli item DHG,
BGH, ^b valent duos rectos, er-
go anguli BGH, GHC, sunt æ-
quales.

Prob. 2. Anguli EGB, BGH,
^a valent duos rectos : anguli

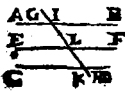
^a 13.
Prop.
^b 28.
Prop.
^c 3.
Ax.

BGH, GHD, ^b valent duos rectos, ergo anguli EGB, EHD, sunt aequales.

Prob. 3. Rectæ AB, CD, ponuntur parallelæ ^d ergo neque ^{d 35.} ^{Def.} versus A. neque versus B, concurrunt, ergo tam versus A, quam versus B. anguli interni ad easdem partes sunt æquales duobus rectis, ^e si enim ex aliqua parte essent minores, ex ea concurrerent. ^{e 11.} ^{Ax.}

Coroll. Omne parallelogrammum, habens vnum angulum rectum, est parallelogrammum rectangulum.

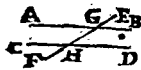
PROPOSITIO XXX.

Tb. 21. *Qua eidem*
recta EF. pa-
rallela AB. CD.
& inter se sunt parallela.

Prob. In has tres rectas in co-
 dem plano positas si cadat
 recta GH, angulus AIL, aequa-
 lis erit angulo ILF. quia sunt al-
 terni; & angulus externus ILF,
 angulo LKD, interno & opposi-
 to; ergo anguli AIL, LKD, sunt
 aequales: ergo rectae AB, CD,
 sunt parallelae.

29.
Prob.
1.
Ax.
27.
Prop.

PROPOSITIO XXXI.

 A dato pun- Prob. 16
cto G. data re-
cta CD. paral-
lelam rectam lineam AB. du-
cere.

EX G, in datam CB, duc re-
 ctam GH, utcumque, & an-
 gulo GHD. ^{a 25.} constituatur aequa- ^{Prop.}
 lis ad G, nempe angulus HGA, ^{b 27.}
 erit recta AB, ipsi CD, paralle- ^{Prop.}
 la, quia anguli alterni AGH,
 DHG, sunt aequales.

PROPOSITIO XXXII.

Th. 22. *Trianguli ABC. uno latere BC. producto in E externus angulus ACE. duobus internis & oppositis ABC. BAC. aequalis est: & trianguli, tres interni anguli A. B. C. duobus rectis aequales sunt.*

a 31.
Prop.

b 29.
Prop.

PRob. prima pars, Ducatur ex C. recta CD. parallela rectae AB. tunc quia recta AC. cadit in parallelas AB. CD. angulus A. aequalis est alterno ACD. Et quia BC. cadit in easdem, angulus ECD. externus^b aequalis est interno B. Totalis ergo ACE. aequalis est duobus internis & oppositis A. & B.

Prob. 2. Angulus A C B. cum externo ACE.^c valet duos rectos, ^{e 13.} sed angulus ACE.^d aequalis est ^{Prop.} angulis A & B. ergo angulus C. ^{d 32.} cum angulis A. & B. valent duos ^{Prop.} rectos, ergo tres anguli, &c. Huius propositionis autor fertur Pythagoras Samius circa annum ante Christ. 650.

Corol. 1. Omnes tres anguli vnus trianguli, sunt aequales tribus cuiuscunque alterius trianguli simul sumptis; & quando duo sunt aequales duobus, erit & reliquus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isoscele rectangulo, anguli ad basim sunt semirecti.

Corol. 3. Angulus trianguli æquilateri est vna tertia duorum rectorum, vel duæ tertiæ vnus recti.

Sch. Omnis figura rectilinea distribuitur in tot triangula, quot ipsa continet latera, demptis duobus, & anguli triangulorum, constituent angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Th. 23.

Rectæ AC. BD. quæ æquales & parallelas AB. CD. ad easdem partes coniungunt: & ipsæ æquales & parallelæ sunt.

^{29.}
P^{rop.}

PRob. Duc rectam DA. quæ datas AB. CD. iungat^a tunc anguli alterni DAB. ADC. erunt æquales: latus AB. ponitur æquale lateri CD. latus AD. est commune^b ergo bases AC. DB. sunt æquales. ^b Ergo anguli CAD. ADB. sunt æquales: ^c ergo rectæ AC. DB. sunt parallelæ.

^{4.}
P^{rop.}
^{c. 27.}
P^{rop.}

PROPO.

PROPOSITIO XXXIV.

*Parallelogrammorum
spatiorum quæ ex aduer- Tb. 24
so & latera AB. CD: AC.*

*BD. & anguli A. & D. B & C. æ-
qualia sunt inter se, & diameter
AD. illa bifariam secat.*

PRob. Rectæ AB. CD. ponun-
tur parallelæ, æ ergo angulus
BAD. angulo CDA. & angulus a 29.
Prop.
CAD. angulo ADB. sunt æqua-
les, cum sint alterni. Ergo trian-
gula ABD. ACD. habent duos
angulos æquales alterum alteri,
& ipsis commune latus AD. ad-
iacet; b ergo & reliqui anguli B. b 26.
Prop.
& C. sunt æquales, & reliqua la-
tera, AB ipsi CD. & BD. ipsi AC.
erunt æqualia, cum æqualibus
angulis, nempe alternis oppo- c 4.
Prop.
nantur. c Ergo triangula ABD.
ACD. æqualia inter se.

PROPOSITIO XXXV.

Tab. 25.

Parallelo-
gramma AD.
FD. super ea-
dem basi CD.

Et in iisdem parallelis AB.
CD. constituta, inter se sunt
equalia.

ID tribus modis potest contin-
gere, si ut vides in 1. figura, sic
dico. Rectæ AE. FB. sunt æqua-
les, quia sunt b æquales rectæ
CD. Rectæ AC. ED. sunt æqua-
les: angulus CAE. d æqualis est
angulo DFB, externus interno &
opposito, ergo triangulum CAE.
æquale est e triangulo DFB. f ad-
dito ergo communi FCD. fient
parallelograma AECD, FBCD.
æqualia.

Si ut in 2. Rectæ AE. FB. sunt

1.
Ax.
b 34.
Prop.
c 34.
Prop.
d 29.
Prop.
e 4.
Prop.
f 2.
Ax.

aequales vt prius: f dempta igitur communi FE. erunt aequales AF. EB. Rectae AC. ED. sunt aequales: anguli A. & E. sunt aequales, i ergo triangu-
la FAC. BED. sunt aequalia. addito ergo communi trapesio EFCD. parallelogramma AECD, FBCE. erunt aequalia.

Si vt in 3^a. idem repeto. Rectae ABF. B. sunt aequales ipsi CD. ergo & inter se: ergo recta AF. equalis est rectae EB. Rectae AC. ED. sunt aequales, anguli item E. & A. sunt aequales: ergo triangu-
la ACF. EDB. sunt aequalia: Ergo si ab utroque tollas triangu-
lum EGF relinques aequalia trapezia ACGE, & FGDB. quibus si addas commune triangu-
lum CGD. facies parallelogramma AD, DF, aequalia.

PROPOSITIO XXXVI.

Tb. 16.

Parallelogramma AE. HD super aequalibus basibus CE. FD. & in iisdem parallelis AB CD. constituta, inter se sunt aequalia.

E. 4.

Prop.

635.

Prop.

E. 1.

Ax.

PRob. Connectantur parallelogramma rectis CH. EB^a quae erunt aequales & parallelæ. Hoc posito, parallelogrammum AE. aequale est ipsi CB. & parallelogrammum CB. ipsi HD. ergo parallelogramma AE. HD. sunt aequalia.

PROPOSITIO XXXVII.

Triangula Th. 27.

ACD. FCD. super eadem basi

CD. & in iisdem parallelis AB. CD. constituta, sunt inter se equalia.

PRob.^a Per D. ducas DE. parallelam rectæ CA. & DB. ipsi CF. parallelogramma AD. CB. erunt equalia: sed eorum dimidia sunt triangula ACD. FCD. ergo ipsa triangula ACD. FCD. sunt equalia.

a 31.
Prop.
b 15.
Prop.
c 34.
Prop.
d 7.
Ax.

PROPOSITIO XXXVIII.

Th. 28.

A G H B

Triangula
ACE. BFD. su-

per equalibus
basibus CE. FD. & in iisdem
parallelis AB. CD. equalia
sunt inter se.

¶ 31.

Prop.

b 30.

Prop.

¶ 34.

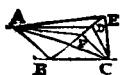
Prop.

d 7.

Ax.

PROB., a Ducatur EG. paral-
lela ipsi AC. & FH. ipsi BD.
b erunt parallelogramma CG.
HD. aequalia. c Horum dimidia
sunt triangula ACE. BFD. d Er-
go sunt inter se aequalia.

PROPOSITIO XXXIX.

*Aequalia trian-
gula ABC.
DBC. super ea-*

Th. 29.

*dem basi BC. & ad easdem
partes constituta, in iisdem
sunt parallelis. Hoc est AD.
est parallela BC.*

PRob. Si negas AD. ipsi BC. esse
parallelam^a sit AE. cui recta
BD. producta occurrat in E. Du-
cta ergo recta CE. ^b triangula
ABC. EBC. erunt æqualia, quod
fieri nequit: nam triangulum
DBC. ponebatur æquale trian-
gulo ABC. Quod si dicas AF. &
BC. esse parallelas, eadem repe-
teretur demonstratio, & sequeretur
totum & partem esse æqualia.

*a 31.
Prop.*

*b 37.
Prop.*

PROPOSITIO XL.

Th. 30.

Æqualia tri-
gula ABC.
DEF. super æ-
qualibus basibus BC. EF. &
ad easdem partes constitu-
ta, in iisdem sunt parallelis
AD. BF.

PRob. Si negas *AD.* ipsi
BF. esse parallelam, sit *AG.*
 cui occurrat *ED.* producta in *G.*
 Tunc ducta *GF.* erunt ² triangu-
 la *GEF. ABC.* æqualia: pone-
 bantur autem æqualia triangu-
 la *ABC. DEF.* ergo totum *GEF.*
 & pars *DEF.* eidem triangulo
ABC. erunt æqualia.

PRO-

PROPOSITIO XLI.

A E F Si parallelogram-

C D . munum cum trian- Th. 34
 gulo FCD. basim CD. ha-
 buerit, & in iisdem parallelis
 AF. CD. fuerit : parallelo-
 grammum ipsum erit duplum
 trianguli.

P Rob. Ducatur diameter $\overline{AD}$. # 37
 Triangula FCD. ACD. ² sunt Prop. 1
 æqualia ; Parallelogrammum b 34
 CE. ⁶ est duplum trianguli ACD. Prop. 6
 ergo & trianguli FCD. Prop. 1
Axi

PROPOSITIO XLII.

Prob. II *Dato triangulo*
ABC. *equale pa-*
rallelogrammum

GC. *constituere in dato recti-*
lineo angulo D.

a 10.

Prop.

b 11. p.

c 23.

Prop.

d 31.

Prop.

e 38.

Prop.

f 41.

Prop.

g 6.

Ax.

D Ati trianguli ABC. Basim BC. diuide a bifariam in E. ductaque EA. b agatur per A. recta AH. parallela ipsi BC. Ad punctum E. c facto angulo GEC. ipsi D. æqualis; educatur ex C. recta CH. ipsi EG. parallela, tunc figura GC. erit parallelogramma, cum latus GH. ponatur parallelum ipsi EC. & latus CH. ipsi EG. Quod autē sit tale, quale petitur, sic

Probat. Triangula ABE. AEC. sunt e æqualia: triangulum AEC. est dimidium trianguli, ABC. & f dimidium parallelogrammi BC. super eadem basi EC. constituti: ergo triangulum ABC. est g æquale parallelogrammo GC. habet autem parallelogrammum ex constructione angulum GEC. æqualem dato angulo D. quod petebatur.

PROPOSITIO XLIII.

Omnis paral- Tb. 32.
lelogrammi, cõ-
plementa corũ
quæ circa dia-
metrum sunt

parallelogrammorum, inter
se sunt æqualia.

IN hac figura, parallelogram-
 ma circa diametrum sunt, FK.
 HE: complementa verò eorum,
 parallelogramma AG. GC. hæc
 complementa dico esse æqualia.

Prob. triangula B A D. B C D. æ 34
Prop.
 sunt æqualia. Itémque triangu-
 la B K G. B F G. & G E D. G H D.
 Ergo si ab æqualibus triangulis
 BAD, BCD. tollas æqualia, nẽ-
 pe BCG. ipsi BFG. & GHD. ipsi
 GED. complementa GA GC.
 quæ remanent, erunt æqualia.

Q. E. P.

Proble-
ma 11.

Ad datam rectam
F. dato triangulo
ABC. aequale paral-
lelogrammum CM.
applicare in dato an-
gulo rectilineo D.

a 42.

Prop.

b 2.

Prop.

c 31.

Prop.

CONSTITUE triangulo ABC. ^a æqua-
le parallelogrammum CG. ha-
bens angulum GEC. æqualem angu-
lo dato D. tum produc BC. in K.
sic ut CK. sit ^b æqualis datæ F. per K.
agatur ^c KI. parallela ipsi CH. oc-
currens GH. productæ in I. Deinde
ex I. ducatur per C. diameter IC.
occurrentes rectæ GE. productæ in L.
& per L. ducatur LM. parallela ipsi
EK. secans IK. productam in M. pro-
ducaturque HC. in F. dico parallelo-
grammum CM. esse quod petitur.

d 34.

Prop.

a 42.

Prop.

f 18.

Prop.

Prob. Complementa GC. CM. sūt
æqualia: cōplementum GC. est ^e æ-
quale triangulo ABC. ergo & cōple-
mentum CM. habet autē lineam CK.
^e æqualē datæ F. & angulum GNM.
æqualem angulo HCK. qui ^f æqualis
est angulo GEC. qui ponitur æqualis
dato angulo D. ergo parallelogrā-
mum CM. æquale est triangulo ABC.
& habet lineam CK. æqualem datæ
F. & angulum GNM. æqualem dato
D. quod petebatur.

PROPOSITIO XLV.

Dato recti-
lineo AD. &
quale paral-
lelogramum
ED. consti-
tuere, in dato

Prob. 13

rectilineo angulo F.

Duide rectilineum in triangu-
la. fac parallelogrammū EI. & quale
triangulo BCD. in angulo H. & equali
ipsi F. supra latus GI. & parallelo-
grammum GD. & quale triangulo
ABC. habens in I. angulum QID.
æqualem ipsi H. & factum est quod
petitur.

44.

Prop.

Prob. Rectæ EH. KD. b eidem GI.
ideoque & inter se sunt c parallelæ
& d æquales: angulus QID. e æqualis
est angulo EHI. f angulus EHI. cum
angulo HIG. valent duos rectos. er-
go & anguli GIH. QID. valent duos
rectos: ergo g lineæ HI. ID. iacent in
directum, similiterque E. I. GK. &
cum æqualibus HI. FG. æquales ad-
ditæ sint ID. GK. totæ HD. EK. sunt
æquales. ergo figura ED. est paralle-
logrammum cuius partes sunt æqua-
les partibus dati rectilinei & angu-
lus H. æqualis dato F. ergo, &c.

b Ex
const.

c 30.

Prop.

d 14.

Prop.

e 29.

Prop.

f 15.

Prop.

g 14.

Prop.

G iii

PROPOSITIO XLVI.

Prob.

*Daia recta AB.
quadratum ABDC.
describere.*

a 11.

Prop.

EX A & B. ^aerige perpendicu-
lares CA. DB. aequales ipsi
AB. iungaturque recta CD. & fa-
ctum est quod petitur.

b 10.

Def.

c 28.

Prop.

d Ex

const.

e 33.

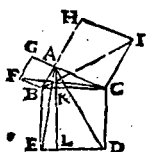
Prop.

f 34.

Prop.

Prob. ^b Anguli A, & B, sunt re-
cti: ergo rectae AC, BD, sunt ^cpa-
rallelae. Vtraque ^d est aequalis
ipsi AB. ergo & inter se: ^e ergo &
AB, & CD parallelae, sunt aequa-
les: ergo AC, CD, DB, sunt ae-
quales, & figura est parallelo-
gramma: cumque anguli A, & B,
sint recti, ferunt etiam oppositi
C, & D, recti Ergo ABDC, est
quadratum. Q. E. F.

PROPOSITIO XLVII.

In rectan- ^{Th. 33.}
gulo triangulo
BAC. qua-
dratum BD.
quod à latere
BC. rectum

angulum BAC. subtendente
describitur; equale est qua-
dratis BG. CH. qua à late-
ribus BA. AC. rectum angu-
lum BAC. continentibus, de-
scribuntur.

PRob. Ex puncto A, duc a re. ^{a 31.}
ctam AL. parallelam ipsi BE. ^{Prop.}
& iunge rectas, AD, BI. Triangu-
la ACD, ICB, se habent iuxta 4.
nam latera CD, CA, ^b sunt ac-
qualia ipsis CB, CI, & anguli con-
tenti ICB, ACD, aequales: cum
anguli ICA, BCD, sint ^b recti & ^{b 30.}

G iiii

angulus ACB,
communis: er-
go triangu-
la ACD, BCI, sunt
aequalia. Sed
triangulū ACD.
est dimidiū pa-

¶ 41.
Prop.

rallelogrammi LC, cū sint su-
pra eandem basim CD. & inter
easdem parallelas AL, CD, &
triangulum ICB, dimidium est
quadrati CH, ob eandem causam.
Ergo quadratum CH, est equa-
le parallelogrammo LC, cū eo-
rum dimidia sint aequalia.

¶ 6.
Ax.

Iam ducantur rectae AE, FC.
Triangula FBC, ABE, sunt ae-
qualia, cū se habeant iuxta 4.º &
triangulum ABE, est dimidiū pa-
rallelogrammi BL, sicut triangulū
FBC, dimidiū quadrati BG: ergo
quadratum BG est equale paral-
lelogrammo BL. Totum ergo
quadratum BD, aequale est qua-
dratis BG, CH, quod erat probā-
dum. Huius propositionis auctor
fertur Pythagoras Samius.

PROPOSITIO XLVII.

Si quadratum Th. 34
quod ab CB. uno
laterum trian-

guli CAB. describitur, aequale sit iis quæ à reliquis duobus trianguli lateribus AB. AC. describuntur quadratis: angulus CAB. contentus sub reliquis duobus trianguli lateribus AB. AC. rectus est.

PRob. a ducatur ex A, ipsi AB. Prop.
perpendicularis AD. ipsi AC.
æqualis, iungaturque recta DB.
hoc posito sic dico b Angulus b 10.
DAB. rectus est, ergo quadratū Def.
rectæ DB, æquale est quadratis c 47.
rectarum AB. AD, vel AC. Prop.

Iam quadratum
ipsius CB. ex hypo-
th. æquale est

quadratis earundem CA. AB.
ergo rectæ CB. BD. sunt æqua-
les. Ergo triangula CAB. ADB.
habent tria latera æqualia, &
angulos qui æqualibus lateribus
respondent æqualem. Ergo si an-
gulus DAB. rectus est, erit etiam
rectus CAB. cum latera DB. BC.
sint æqualia.

d 1.

Ax.

e 8.

Prop.

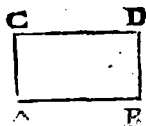

EVCLIDIS

ELEMENTVM II.

DEFINITIONES.

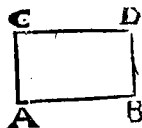
I.

*Parallelo-
grammum re-
ctangulum A
BCD. conti-
neri dicitur*

*sub duabus rectis AB. BD.
qua rectum angulum ABD.
comprehendunt.*

Quemadmodum in circulo
cognita diametro, tota eius
area cognoscitur, sic expressis
duabus lineis quæ angulū rectū
continent in parallelogrammo
rectangulo, statim tota eius
quantitas intelligitur, nimirum
latitudo & longitudo.

Obserua 1. Illud parallelogrammum dici rectangulū quod vnum habet angulum rectum. Si enim vnus est rectus ab erunt &

39. 1.

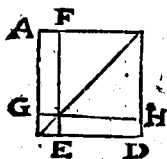
24. 1. reliqui recti.

Obserua 2. In sequentibus nomine rectanguli, Euclidem semper intelligere parallelogrammum rectangulum, licet vis nominis id non exigat.

3. Geometras omne parallelogrammum exprimere duas tantum nominando literas, quę per diametrum opponuntur. Vt appositum parallelogrammum appellant. AD.

4. Cognitis lateribus rectanguli, inueniri eius aream ea multiplicatione numeri vnus lateris in numerum alterius lateris circa eundem angulum. Similiterque cognita area rectanguli & vno laterum, inueniri alterum latus si diuidatur numerus areę per numerum lateris dati, quotiens enim erit latus quęsitum.

II.

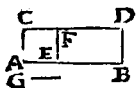
Omnis
parallelo-
grāmi spatij
unumquod-
libet eorum
quæ circa

diametrum illius sunt, paral-
lelogrammorum, cum duobus
complementis, gnomon ~~ce-~~
tur.

IN parallelogrammo AD. pa-
rallelogrammum GE. cum
duobus complementis GE, EH,
vocetur *γνῶμῆν*, quod Latine nor-
mam sonat, eius enim speciem
nobis exhibet.

PROPOSITIO I.

Th. I.

*Si fuerint duæ
recta G. & AB.
seceturque alte-
ra ipsarum AB.
in quocunque
segmenta AE. EB. rectangu-
lum CB. comprehensum sub
duabus rectis AC. in sectâ
hæc est G. & AB. sectâ, æ-
quale est rectangulis CE. FB.
quæ sub in sectâ CA. & quo-
libet segmentorum AE. EB.
comprehenduntur.*

211.

3. 1.

628. 1.

634. 1.

PRob. ex punctis A, & B, eri-
ge^a perpendiculares AC. BD.
æquales datæ G. & ducatur recta
CD, sicque fiat^{b c} ex lineis CA,
hoc est G. & AB. rectangu-
lum CB. Rectam AB. utcunque

diuide in E. & fiat ^d EF. parallela
 & æqualis ipsi AC, erunt CE, FB, ^d 31. 1.
 rectangula. Nam angulus FEB, ^e 3. 1.
 rectus est^c quia æqualis ipsi A, ^e 29. 1.
 & consequenter^f reliqui anguli ^f 28. 1.
 recti, & lateras lateribus oppo- ^g 34. 1.
 sitis æqualia. Hæc autem duo
 rectangula CF, BF, simul sumpta
 sunt equalia totali BC, hoc est
 partes toti. ^h Q. E. P. ^b 19. 4.

Idem patet in numeris, puta 6.
 & 2. diuide 6. in 2. & 4. dico
 12. numerum productum ex 6. in
 2. equalem esse duobus numeris
 4. & 8. qui fiunt ex multiplica-
 tione duorum in duo, & in qua-
 tuor.

PROPOSITIO VI.

Th. 1

E G H F

A C D B

*Si recta linea AB. secta sit ut-
cunque puta in
C. & D. Re-
ctangula EC.
GD. HB. com-
prehensa sub tota AE. hoc est
AB. & quolibet segmentorum
AC. CD. BD. equalia sunt,
quadrato AF. quod a tota
AB. fit.*

a 46. I.
b 31. I.
& 3. I

PROB. Ex AB, fiat^a quadra-
tum EB. ex C, & D, erigan-
tur^b CG. DH. parallelæ & æ-
quales. ipsi AE. hoc posito, erit
rectangulum EC. comprehen-
sum sub tota AE.^c hoc est AB. &
segmento AC. & eodem modo
rectangula GD, HB. sub tota &

c 30.
Def.

VIRG.

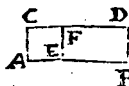
utrolibet segmentorum. Cum ergo rectangula EC, GD, HB, sint a partes omnes suo toti quadrato AF, æquales, patet rectangula comprehensa sub AE, hoc est AB, & segmentis AC, CD, DB, æqualia esse quadrato lineæ AB. Q. E. P. d 19. a.

In numeris diuide 10. in 7. & 3. dico 70. & 30. qui producuntur ex multiplicatione 10. in 7. & in 3. equalia esse 100. quadrato numeri 10.

H

PROPOSITIO III.

Tb. 8.

*Si recta linea
AB. secta sit
utcumque in E.
Rectangulum*

CB. sub tota AB, & uno seg-
mentum AC. hoc est AE. co-
prehensum, aequale est re-
ctangulo FB. quod sub seg-
mentis BE. FE. hoc est BA.
comprehenditur, & quod à
prædicto segmento AE. descri-
bitur quadrato CE.

PRob. Datam AB. secò utcum-
que in E. ex punctis AEB. eri-

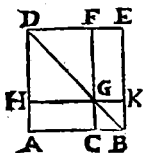
a 11. 1. go^a perpendiculares AC. EF. BD.
b 31. 1. parallelas inter se & æquales
c 3. 1. segmento AE. tu. duco rectam
c 33. 1. à puncto C. ad D. qua^a est paral-
d Ex lela ipsi AB. Hoc posito
cert. AC, est æqualis^d ipsi AE. erige

rectangulum AD. est cōprehen-
sum sub tota AB, & vno segmen-
torum AC, hoc est AE. Rursus
FE. est æqualis ipsi EA. ergo re-
ctangulum FB, est cōprehen-
sum sub segmento BE, EF, hoc est
AE. Denique parallelogrammum
AF, quadratum est: cum AC, EF,
sint^d perpendiculares ipsi AE, &
eidem æquales. Ergo cum re-
ctangulum AD. æquale sit qua-
drato AF, & rectangulo FB, pa-
tet rectangulum sub tota AB, &
segmento AE, æquale esse rectan-
gulo comprehenso sub segmentis
AE, EB, & quadrato prædicti seg-
menti AE. Q. E. P.

In numeris diuide 10. in 7. &
3. numerus 70. productus ex 10.
in 7. æqualis est numero 21. qui
ex 7. in 3. producitur; vna cum
49. quadrato prioris partis 7.

PROPOSITIO IV.

Tb. 4

Si recta linea
AB. secta sit ut-
cunque, in C.
quadratum AF.
quod à tota A.
B. describitur,

equale erit quadratis HF.
CK. quæ à segmētis AC. CB.
describuntur, & eirectangulo
quod bis sub segmentis AC.
GB. comprehenditur nempe
rectangulis AG. GE.

46. i.
 6. 31. i.
 30.
 Def.
 45. i.
 32. i.
 f 29. i.

PRob. Super datam AB. fiat ^aqua-
 dratum AE. duc diametrum DB.
 ex C. fiat CF. parallela b recta BE.
 secans diametrum in G. per quod
 age HK. parallelam b ipsi AB. hoc
 posito sic dico. Trianguli ABD. late-
 ra AD AB. sunt ^cequalia. ergo an-
 guli ADB. ABD. sunt ^dequales, er-
 go semirecti, e cum angulus A. sit
 rectus. Idemque dicendum de trian-
 gulo EDB. Rursus angulus DFG. ro-

Angulus est, angulus FDG. ostensus est
 semirectus, ergo angulus FGD. etiā
 semirectus est, ergo latera DF. FG. g 32. 1.
 sunt æqualia: sed ipsis etiam sunt h 6. 1.
 æqualia latera opposita DH. HG. er- i 34. 1.
 go parallelogrammum FH. quadra- l 30.
 tum est. Eadem de causa quadra- Def.
 tum erit CK. ergo HF. CK. quadrata
 sunt segmentorum AC. CB. cum la-
 tus HG. sit æquale, ipsi AC. Simili-
 ter rectangula AG. GE. continentur
 sub segmentis AC. AB. quia CG. GK.
 sunt æquales ipsi CB. cum CK. sit
 quadratum, & GF. item æqualis re-
 ctæ HG. ob quadratum HF. hoc est
 rectæ AC. Igitur cum quadratum
 AE. sit æquale quadratis HF. CK. &
 rectangulis AG. GE. verum est qua-
 dratum AE. super datam AB. æqua-
 le esse quadratis segmentorum AC.
 CB. & rectangulo comprehenso sub
 iisdem segmentis, bis sumpto.

Si diuidat 6. in 4. & 2. quadratum
 6. hoc est 36. æquale est quadratis
 partium 4. & 2. hoc est 16. & 4. vna
 cum numero 8 bis repetito qui sit à
 partibus 2. & 4. in se multiplicatis,

PROPOSITIO V.

*Si recta linea
A B. secetur in
C. & equalia in C. &*

*Th. 3. A C DB non equalia in
D. Rectangulæ*

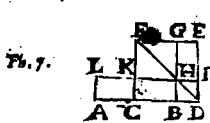
*LD. sub inæqualibus totius
AD. segmentis AD. DG. hoc
est DB. comprehensum, una
cum quadrato HF. quod ab
intermedia sectionum CD.
æquale est quadrato CI. quod
à dimidia CB. describitur.*

*a 46. I. Prob. Super dimidia CB. fiat, qua-
b 31. I. dratum CI. ductaque diametro
BE. agatur b per D. recta DF. ipsi
BI. parallela : Ex eadem recta BI.
sume BK. æqualem ipsi DB. & per
punctum K. b agatur KL. ipsi AB.
c 30. parallela & addatur AL. parallela
Def. ipsi BK. hoc posito sic dico, triangu-
d 5. I. li ECB. angulus C. rectus est, & la-
tera CE, CB. æqualia, ergo d anguli
E. & B. sunt æquales. Ergo e semire-*

Si. Item, anguli IEB. IBE. sunt æ- e 32. 1.
 quales & semirecti e ob eandem ra- f 29. 1.
 tionem. Rursus in parallelogrammo
 DI. angulus DBI. rectus est ex con-
 structione, ergo angulus BDE. re-
 ctus. Nunc in triangulo BDG. angu-
 lus D. rectus est: angulus DBG. pro-
 batus est semirectus, ergo & angu-
 lus BGD. semirectus est: ergo late-
 ra DB. DG. sunt æqualia: ergo h re-
 ctangulum ID. sub inæqualibus seg-
 mentis AD. DG. hoc est DB. con- g 6. 1.
 tentum. Eodem modo demonstra- h 1.
 bitur parallelogrammum AF. esse Def. 1.
 quadratum supra segmentum inter-
 medium HG. hoc est CD. nam rectan-
 gulum LC. æquale est ipsi DI. cum
 utrumque sit æquale ipsi CK. nam i 36. 1.
 LC. & CK. sunt i supra æquales bases l 43. 1.
 & inter easdem parallelas: CG vero
 & GI. sunt complementa¹ æqualia,
 quibus si addas commune DK. erunt
 æqualia CK. & DI. cetera autem
 nempe HF. CG. sunt communia.

Diuide 10 æqualiter in 5. & 5. in-
 æqualiter in 7. & 3. eritque nume-
 rus 21. ex 7. in 3. vna cum quadrato
 numeri intermediij 2. quod est 4.
 æquale quadrato dimidij 5. hoc est
 numero 25.

PROPOSITIO VI.

A geometric diagram illustrating the construction of a square equal in area to a given rectangle. The main figure is a rectangle with vertices A (bottom-left), B (bottom-right), and C (top-left). Point D is located on the segment BC such that CD is perpendicular to BC. A line segment AD is drawn. From point D, a perpendicular line segment DE is drawn upwards, meeting AC at point E. A horizontal line segment EG is drawn from E to the right, meeting the extension of BC at point G. A vertical line segment HI is drawn from H (on AC) downwards to the extension of BC at point I. The resulting figure ALKGEI is a square. Labels include L (top-left corner of the square), K (point where DE meets AC), E (intersection of AD and DE), G (top-right corner of the square), H (point on AC), I (bottom-right corner of the square), A (bottom-left of rectangle ABC), C (top-left of rectangle ABC), B (bottom-right of rectangle ABC), and D (point on BC).

*Si recta linea
AB. secetur bi-
fariam C. ei-
que recta qua-
dam BD. in re-
ctum adijciatur, rectangulum
AI. comprehensum sub tota
AB. om̄ adiecta BD. & sub
adiecta DI. hoc est BD. una
cum quadrato KG. à dimidia
KH. hoc est CB. equale est
quadrato CE. à linea CD.
qua tum ex dimidia CB. tum
ex adiuncta BD. componitur
tanquam una linea, descri-
pto.*

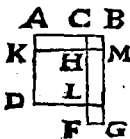
a 46.I. **P**Rob. Super rectam C D. a fiat
b 31.I. quadratum C E. per B. age B G.
parallelam b ipsi D E. sume D I. equa-
lem ipsi D B. & ex I. age I L. paral-
lelam

Ielam & æqualem ipsi DA. iungatur-
que recta LA, quo facto sic dico. Re-
ctangula LC. KB. sunt inter easdem
parallelas & supra æquales bases,
ergo æqualia. Eidem KB. c æquale ^{636, i:}
est complementum HE. ergo erit & ^{645. 1:}
HE. æquale ipsi LC. & additis com-
munibus CH. BI. gnomon GD. IC.
æqualis erit toti rectangulo AI. quod
continetur sub tota AB. cum adiecta
BD. & sub adiecta DI. hoc est BD.
Iam vero gnomon GD. IC. adiecto
quadrato KG. partis dimidiæ KH. ^{434: ii}
ad hoc est CB. fit æqualis quadrato
ipsius CD. quæ est pars dimidia cum
adiuncta. Ergo parallelogrammum
AI. adiecto eodem quadrato KG,
fiet æquale eidem quadrato CE.

In numeris. 10. secetur bifariam
in 5. & 5. addatur ei numerus 2. nu-
merus 24. qui producitur, ducto
composito 12. in adiunctum 2. una
cum quadrato 25. quadrato dimidiis
æqualis est 49. quadrato numeri 7.
qui ex dimidio 5. & adiecto 2. com-
ponitur,

PROPOSITIO VII.

Th. 7.

*Si recta linea AB. secetur ut-
cunque in C.
quadrata totius
& utriusque seg-
menti CB. simul sumpta,
hoc est AE. EF: equalia sunt
bis sumpto rectangulo AM.
quod sub tota AB. & sub di-
cto segmento CB. continetur,
cum addito KL. alterius seg-
menti AC. quadrato.*

PRob. Super AB. ^a fiat qua-
dratum AE. sume BM. æ-
qualem ipsi CB. ducantur CL.
MK ^b parallelæ ipsi BE. AB. pro-
duc BE. in G. sic ut EG. sit æqua-
lis ipsi BM. ^c hinc erit MG. æqua-
lis ipsi BE. fiat quadratum EF.

^a 46. 1.^b 36. 1.^c 2.

Ax.

hoc posito : quadratum totius
 AB . quod est AE . cum quadrato
 segmenti CB hoc est EF . equa-
 lia sunt rectangulis $AM.MF$ (que ^{d ex :}
 sunt sub tota AB . & segmento ^{constr.}
 BC . cum BM . sit ipsi BC . æqua-
 lis; & in rectangulo MF . latera
 $MG.FG$. sint æqualia ipsis BE .
 BM . hoc est $AB.CB$) una cum
 quadrato alterius segmenti AC ,
 quod est KL . totum videlicet par-
 tibus omnibus est æquale.

Diuide 6. in 4. & 2. quadratum
 totius 6. nempe 36. una cum qua-
 drato ipsius 2. hoc est 4. æqualia
 sunt numero 40. qui fit ex nume-
 ro 6. bis ducto in 2. hoc est 24.
 una cum quadrato alterius par-
 tis 4. quod est 16.

PROPOSITIO VIII.

Tab. 3.

A C B D Si recta linea
I L **K** AB. secetur ut-
 Mcunque in C.
 rectangulum IB.

E H G F quater compre-
 hensum sub tota AB. & uno
 segmentorum BR. hoc est
 BC. cum eo, quod à reliquo
 segmento AC. hoc est LS. fit,
 quadrato LH. aequale est qua-
 drato AF. quod à tota AB.
 & dicto segmento BD. hoc
 est BC. tanquam ab una
 AD. describitur.

P Rob. Recta AB. secetur in C. adii-
 ciatur in rectum BD. ipsi BC. æ-
 qualis. Super tota AB. & adiuncta
 BD. hoc est super AD. fiat quadratum
 ED. ex punctis B & C. duc rectas BG.
 CH. ipsi DF. parallelas acceptisque

DK. KM. ipsis DB. BC. æqualibus,
 duc rectas KI. ML. ipsi DA. paralle-
 las. Hoc posito sic dico, circa R. con-
 stituta sunt quadrata quatuor, quo-
 rum latera omnia ipsi BC. sunt æ-
 qualia. Ducta diametro ED. comple-
 menta AR. RF. sunt æqualia, sunt-
 que rectangula sub tota AB. & BR.
 hoc est segmento BC. Eodemque
 modo IS. SG. sunt complementa æ-
 qualia, quibus si addas quadrata æ-
 qualia SR. BK. fient rectangula duo-
 bus precedentibus equalia, cum sint
 inter easdem parallelas & æquales
 bases: ergo quatuor illa rectangula
 sunt sub tota & vno segmento. Quod
 si quatuor illis rectangulis addas
 quadratum LH. alterius segmenti
 LS. hoc est AC. illa omnia simul sum-
 pta erunt equalia quadrato ED. quod
 fit supra AD.

*a Ex
 const.
 b 31. 1.*

Si 6. secetur in 4. & 2. ducatur-
 que quater numerus 6. in 2. fient 48.
 & addatur quadratum ipsius 4. hoc
 est 16. fiet numerus 64. equalis qua-
 drato ipsius 8. qui numerus compo-
 nitur ex toto 6. & parte 2.

PROPOSITIO IX.

Th. 9

*Si recta linea
AB. secetur in
equalia in C.
& non equalia*

*in D. quadrata quæ ab in-
equalibus segmentis AD. DB.
sunt dupla sunt, eorum quæ
dimidia AC. & ab interme-
dia CD. sunt.*

PRob. Ex C. erigatur CE. perpen-
dicularis ipsi AB. & æqualis ipsi
CA. vel CB. ducanturque rectæ EA
EB. Deinde ex D. erigatur DF. ipsi
EC. parallela secans EB. in F. & fiat
recta FG. ipsi CD. parallela. ducaturque recta AF. hoc posito: Triangu-
lus isoscelis ACE. anguli A. & E.
sunt ^b æquales ^c & semirecti, cum an-
gulus ACE. sit rectus. Idem dicen-
dum de triangulo ECB. ergo totus
angulus AEB. rectus est. Iam in trian-
gulo EGF. angulus G. ^d æqualis est

^a Ex
const.

^b 1. 1.

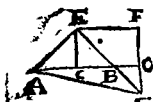
^c 32. 1.

angulo ECB. ^a ergo rectus, ergo anguli E. & F. ^b æquales ^c quia angulus E. semirectus est: ^e ergo latera GE. ^d 29.1. GF. æqualia. Aequalis etiam utrique est CD. ^e cum GD. sit parallelogrammum. Igitur si ab æqualibus CE. CB. tollantur æqualia GE. CD. restabit CG. ^f hoc est DF. ipsi DB. æqualis. hæc præparatio. En. demonstratio. Quadratum rectę AF. ^g æquale est ^f 34.1. quadratis segmentorum inæqualium. AD. DF. hoc est DB. Rursus quadratum rectę AF. ^g æquale est quadratis AE. EF. Est autem AE. æquale ipsis ^h 47.1. AC. CE. atque adeo duplum quadrati quod fit à dimidia AC. Et quadratum EF. æquale est quadratis EG. GF. atque adeo duplum quadrati quod fit ab segmento medio GF. seu CD. quare quadrata quæ sunt ab inæqualibus segmentis AD. DB. dupla sunt eorum quæ à dimidia AC. & ab intermedia sectione fiunt. Quod erat demonstrandum.

Diuide 10. in 5. & 5. & in 7. & 3. media sectio 2. quadrata 49. & 9. partium inæqualium 7. & 3. sunt duplum quadratorum 25. & 4. & partis dimidiæ 5. & sectionis 2.

PROPOSITIO X.

Tab. 10a

Si recta AB .
secetur bifaria
in C . eique
adiiciatur in
directum recta

BO . quod à tota cum adiun-
cta AO . & quod ab adiuncta
 BO . utraque simul quadrata
dupla sunt quadrati à dimidia
 AC . & eius quod à composita
 CO ex dimidia CB . & ad-
iuncta BO . tanquam una de-
scribitur.

PRob. Ex C . erigatur perpendicu-
laris CE . æqualis ipsi AG . iun-
gatur rectæ AE . EB . ex E . fiat EF . pa-
rallela ipsi GO . per O . ducatur OF .
parallela ipsi CE . occurrens rectæ
 EB . in G . iungaturque recta AG . In
triangulo ACE . latera AC . EC . sunt

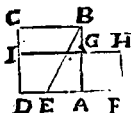
æqualia, & angulus ad C. rectus: ergo reliqui semirecti: itidemque in triangulo ECB. Similiter in triangulo EFG. latera EF. GF. sunt æqualia. Et angulus ADF. rectus; ergo reliqui semirecti.

Hinc demonstratur quod queritur. In triangulo AOG. angulus ad G. rectus est: ergo quadratum rectæ AG. æquale est quadratis rectarum AO. & OG. hoc est BO. rursus in triangulo AEG. angulus ad E. rectus est constans ex duobus semirectis: ergo quadratum ipsiusmet AE. æquale est quadratis AE. & EG. Est autem AE. duplum quadrati AC. & EG. duplum quadrati EF. vel FG. ergo quadrata AO. & BO. dupla est ipsorum AC. & CO. quod erat demonstrandum.

Numerus 10. secetur in 5. & 5. cui addantur 3. quadrati 169. & 9. numerorum 13. & 3. dupli sunt numerorum quadratorum 25. & 64. qui ex numeris 5. & 3. gignantur.

PROPOSITIO XI.

Prob. I.

Datam rectā AB. ita secare in G; ut rectangulum CG. comprehensum sub tota AB. & sub uno segmentorum GB. sit equale alterius segmenti AG. quadrato GF.

PRaxis. Ad punctum A. excita perpendicularem AD. æqualem datæ AB. eam secabifariam in E. duc rectam EB. & ipsi æqualem faciat EF. producendo EA. Ex AB. abscindo AG æqualem & factum erit quod quæritur.

Prob, Supra datam AB. perfice quadratum AC. & supra rectam AF. quadratum FG. & rectam HG. produc in I. hoc posito sic dico. Recta DA. secta est bifa-

Ex
aut.

riam in E. eique in directum ad-
iecta est AF. ^b ergo rectangu-
lum FI. quod factum est sub to- ^{b 6.2.}
ta DF. & FH hoc est FA. una
cum quadrato medix EA æqua-
le quadrato EF. hoc est EB. Iam
quadratum EB. ^{c 47. 1.} æquale est qua-
dratis AB. AE. ergo quadrata ^{Tb. 11.}
AB AE. sunt æqualia rectangulo
FI. cum quadrato EA. Ergo si
commune quadratum AE. tollas,
rectangulum FI remanebit æ-
quale quadrato ipsius AB. hoc est
AC. Quod si ab æquali us AC.
FI. tollas commune AF. rema-
nebit CG rectangulum sub tota
CB. hoc est BA. & altero segmē-
torum GB. æquale quadrato GF.
quod fit à reliqua parte GA, quod
erat demonstrandum.

PROPOSITIO XII.

Tab. II.

*In amblygonio
Triangulo ABC.
quadratum lateris
AC. angulum B. obtusum
subtendentis, quadrata late-
rum BA. BC. angulum obtu-
sum comprehendentium, supe-
rat bis sumpto rectangulo sub
latere BC. & sub ipsa BD. in
directum ei addita usque ad
occursum perpendicularis ab
A. altero angulo acuto caden-
tis.*

PRob. demitte perpendicula-
rem ex A. & rectam CB. pro-
duc usque dum ei occurrat in D.
Quia recta CD. diuisa est ut-
cunque in B. , est quadratum
ipsius CD. aequale quadratis

rectarum DB. BC. cum duobus
rectangulis sub DB. BC. addatur
ergo utrimque quadratum rectæ
DA. erunt quadrata CD. DA, æ- *per 47.*
qualia tribus quadratis CB. BD, ^{1.}
DA. cum duobus illis rectangu-
lis. atqui quadratum rectæ AC.
est æquale quadratis ipsarum
CD. DA. & quadratum ipsius
AB. est æquale quadratis ipsa-
rum BD. DA. ergo quadra-
tum rectæ AC. est æquale duo-
bus quadratis CB. BA. cum duo-
bus illis rectangulis. Superat ergo
quadrata ipsa, duobus ipsis in
rectangulis. quod erat demon-
strandum.

PROPOSITIO XIII.

Th. 12

*In Oxygoni
triangulo ABC.
quadratum late-
ris AB. angulum C: acutum
subtendentis superatur à qua-
dratis laterum CA. CB. eun-
dem comprehendentium, bis
sumpto rectangulo sub latere
CB. & sub assumpta interioris
linea DC. usque ad occursum
perpendicularis ab A. altero
angulo acuto cadentis.*

PRob. demitte perpendicu-
larem AD. Recta BC. diuisa est
vteunque in D, ergo per 7. 2.
quadrata rectarum BC. DC. æ-
qualia sunt rectangulis duobus
sub BC. CD. & quadrato reliqui
segmenti BD. Adde vtrisque
commune quadratum rectæ DA,

fic tria quadrata BC. DC. DA. æqualia sunt quadratis duobus BD. DA. & rectangulis duobus sub BC. DC. Nunc quadratis duobus DC. DA. æquale est quadratum AC. Ergo duo quadrata rectarum BC. CA. æqualia sunt rectangulo bis sumpto sub BC. DC. & quadratis BD. DA. hoc est quadrato AB. Ergo quadratum rectæ BA. minus est quadratis AC. CB. rectangulo bis sumpto sub rectis BC. DC. quod erat probandum. 47.

PROPOSITIO XIV.

Dato rectilineo

Tab. 13

A. æquale quadratum C H. constituere.

PER 45. 1. fiat rectangulum BD. æquale rectilineo A. D. rectanguli latera sint æqualia; erit quadratum quod petitur. Si inæqualia, producas vnum, puta DC. in F. sit vt CF, æqualis sit ipsi CB. secā bifariam DF. in G. & centro G. spatio D. duc circum- lum DHF. produc latus BC. in H quadratum quod fiat ex CH. erit æquale rectangulo CE.

Prob. Recta DF. secta est æqualiter in G, & non æqualiter in C. ergo rectangulum CE. sub inæqualibus segmentis DC CB, hoc est CF. vna cum quadrato segmenti medii GC, æqualia sunt quadrato rectæ GF, hoc est GH, quadratum GH, æquale est

45. 2

b 15.

Def. 1.

47. 1

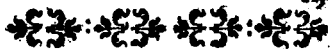
Liber secundus. 17

le est quadratis GC, CH, & consequenter quadrata GC, CH, aequalia sunt rectangulo CE, & quadrato GC. Ergo si tollas commune quadratum GC, remanebit quadratum rectę CH, aequale rectangulo CE, hoc est rectilineo A, quod erat faciendum.

MONITVM.

IN superioribus, frequenter adhibui numeros: cum tamen in demonstrationibus geometricis sepe vsui esse non possint; quia irrationales & incommensurabiles quantitates non explicant, Sed nota 1. Sęper in omnibus rþæponi geometricas demonstrationes 2. Non recipi quidem debere numeros in demonstrandis irrationalium aut incommensurabilium quantitarum habitudinibus & affectionibus quę sola quantitate continua cognoscuntur: ve-

rum nemo negant in demonstra-
tionibus quantitatis continuæ
maioris lucis gratia, & explican-
dæ clarius propositionis, nos
posse uti numeris, modo eos non
accipiamus pro fundamento ra-
tionis. Vnde robur suum non ac-
cipit demonstratio à numeris, sed
lucem tantum. Et vero iis usus est
Archimedes proposit. 2. de circu-
li dimensione & post eum omnes
passim geometræ.

EVCLIDIS

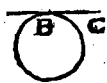
ELEMENTVM II.

DEFINITIONES.

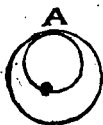
1. *Æqua-
les circu-
li sunt,
quorum
diametri*

*AB. BC. sunt æquales : vel
quorum, quæ ex centris D. &
E. recta lineæ DF. EG. sunt
æquales.*

2. *Recta circulum
tangere dicitur,
quæ cum circu-
læ tangat puta*

*in B. si producatæ in C. cir-
culum non secat.*

3. Circuli se mutuo tangere dicuntur qui se se mutuo tangentes ut in A. se se mutuo non secant.

4. In circulo aqualiter distare à centro rectæ dicuntur, cum perpendiculares DE. DF. à centro D. ad ipsas AB. CK. ductæ aequales sunt; longius autem abesse dicitur GH. in quam maior perpendicularis DI. cadit.

5. Segmentum circuli, est figura quæ sub re-

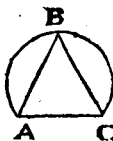
Et AB . & circuli peripheria
 ACB . comprehenditur.

6. Segmenti au-

tem angulus est

CAB . qui sub

recta linea AB . & circuli pe-
 ripheria CA . comprehendi-
 tur.

7. In segmento

autem angulus

est puta ABC .

cum in segmenti

circumferentia

sumptum fuerit punctum quod-
 dam B , & ab eo in terminos
 recta AC . segmentum termi-
 nantes, luna recta ut BA . BC .
 fuerint ducta.

8. Cum vera
comprehenden-
tes angulum
D A B. recta
AD. AB. ali-
quam assumunt peripheriam
ut BCD. illi angulus dicitur
insistere.

9. Sector circuli
est, cum ab ipsius
circuli centrum
A. angulus BAC.
fuerit constitu-
tus: comprehensa nimirum fi-
gura & à rectis AB. AC. an-
gulum BAC. continentibus,
& à peripheria BC. ab illis
assumpta.

10. Similia circuli segmenta sunt $\angle BAC$.

DEF . quae angulos BAC .

EDF . capiunt aequales, aut in quibus anguli CBA . FED . inter se sunt aequales.

PROPOSITIO I.

Dati circuli

ABC. centrum

F. reperire.

Prob. I

10. p.
 11. i.

P Raxis ductam AC, a diuide
 bifariam in F. Ad punctum
 E, b erige perpendicularem at-
 tingentem ambitum in B. & D.
 hanc BD. bifariam 2 secam in F,
 punctum F. erit centrum circuli.

15. i.
 Def.

Prob. Non est aliud punctum
 in recta BD. c cum centrum ibi sit
 tantum ubi linea secatur bifariam.

d Ex
 const.

Neque erit extra rectam BD. Sit
 enim in G ducanturque GA. GE.
 GC. in triangulis GAE. GCE.
 Latera GA. AE. sunt d aequalia
 8. i. ipsis GC. CE. & GE. commune.

f 10. i.
 Def.

Ergo tota triangula e sunt aequalia,
 & anguli CEA. GEC. aequal-
 les. f Ergo angulus GEA rectus:
 quod esse non potest cum eius
 partialis FEA. g sit rectus.

g Ex
 const.

PROPO.

PROPOSITIO II. 2

Si in peripheria ^{†4. f}
circuli ABC. duo
qualibet puncta
A. & C. accepta
fuerint, recta AC.

quæ ad ipsa puncta adiungi-
tur, intra circulum ABC. ca-
det.

PRob. Si non cadat intra, cadat
 extra, sitque recta ADC. Centro
 E. a reperto, ducantur rectæ EA. EC.
 ED. secetque ED. peripheriam in B. ^{4 i. f}
 quia autem trianguli EADC. (qui
 rectilineus ad aduersario ponitur)
 latera EA. EC. sunt b æqualia, c e-
 runt anguli EADC. ECDA. æquales. ^{bi 5. f}
 Est autem externus ADE. d maior in- ^{Def 7.}
 terno DCE. & per cōsequens quam ^{c. 5. f}
 EAD. Ergo AE. & ei b æqualis EB: ^{d 16. f}
 e maior erit quam ED. pars quam ^{e 19. f}
 totum. Non ergo recta ex A. ad C.
 ducta, extra circulum cadet: ergo
 intra;

3 PROPOSITIO III.

Tb. 1.

Si in circulo CBD. recta quaedam CE. per centrum A. rectam quandam BD. non per centrum, bifariam in F. secet, & ad (angulos) rectos eam secabit: Et si ad rectos eam secet, bifariam quoque eam secabit.

b 8.1

c 10.

d 1.

P Rob. 1^a pars. Ductis à centro A. æqualibus rectis AB AD. triangulis ABF, AFD, habent omnia latera æqualia singula singulis: ^b ergo anguli AFB, AFD, sunt æquales, ^c ergo recti

e Ex

const.

f. 26. 1

Prob. 2^a pars, Latera AB. AD. sunt æqualia: angulus ABD. ^d æqualis est angulo ADB. & AFB. e ipsi AFD. E go latera BF. FD. sunt æqualia.

PROPOSITIO IV. 4

Si in circulo

ADB. dua rectæ Tb 3.

AB.CD. se se in-

uicem secant, non

per centrum F. extensa, non

se se bifariam secant.

PRob. Vis ut altera tantum
per centrum transeat & alia
non: ^a ergo altera alteram non ^a 15.
secabit bifariam. Vis ut neutra ^d 1.
transeat. Ex centro F. in punctum ^b 3.
sectionis E, duco rectam FE, &
sic dico. Vis rectas EA. EB, esse
æquales. ^b Ergo anguli FEA. FEB.
sunt recti. Similitérque vis rectas
EC, ED, esse æquales: ^b ergo an-
gulus FEC, ^c rectus, quod repu-
gnat, cum sit pars recti. FER.

PROPOSITIO V.

Tab. 4.

*Si duo circuli
DCB. ECB. se
se mutuo secant
in B. & C. non
erit illarum idem centrum.
A.*

PRob. Ductis rectis AB. AD.
hæ erunt æquales, cum sint à
centro ad circumferentiam. ke-
etæ etiam AE. AD. erunt æqua-
les, cum etiam ducantur à centro
ad circumferentiam : pars toti
quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

6

Si duo circuli ^{Th's.}

*A B. C B. se se
mutuo interius
tangant in B. eo-*

*rum non erit idem centrum
D.*

PRob. Ductis DB. DC. linea
D A. est æqualis lineæ D B.
cùm sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
sunt æquales ob eandem cau-
sam. Ergo DA. DC. erunt æqua-
les, pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO .VII.

Th.6

Si in circuli
 diametro AB.
 sumatur aliquod
 punctum G. quod
 non sit centrum
 circuli: & à puncto G. quæ-
 dam rectæ GC, GD. GE.
 GN. in circulum cadant: ma-
 xima quidem erit GA. in qua
 centrum F. minima vero reli-
 qua GB. aliarum vero, sem-
 per eius, quæ per centrum du-
 citur, propior GC. remotiore
 GD. maior erit: solum autem
 duæ rectæ GE. GN. ab illo
 puncto G. æquales in circulum
 cadunt ad utrasque (partes)
 minima.

Prob. 1^a pars. Ductis rectis FG. FO. FE. FN. ex centro F. duo latera CF. FG. trianguli CFG. & maiora sunt tertio CG. at hæc sunt equalia toti GA. ergo GA. est maius quam GC.

Prob. 2. Latera EG. GF. trianguli EGF. & maiora sunt tertio EF. ergo maiora sunt quam sit linea FB. quæ est equalis ipsi FE. ergo si dematur utrique communis recta GF. remanebit GE. maior quam GB.

Prob. 3. Triangula CFG. DFG. habent latera FC. FD. æqualia & latus FG. commune, angulus vero CFG. maior est angulo DFG. totum parte: ergo latus CG. b maius erit quam DG. b 29. r
c 4. l.

Prob. 4. Facto angulo GFN. æquali GFE. GN. GE. erunt c æquales. Nec à puncto G. aliæ duci possunt æquales ipsis GE, GN. erunt enim semper propiores ei quæ ducitur per centrum vel remotiores, & consequenter maiores vel minores, per tertiam partem huius.

PROPOSITIO VIII.

Fig. 7.

Si extra circulum BEH. sumatur punctum quodpiam A. & à puncto ad circulum ducantur rectæ quædam AF.

AG. AH. quarum una quidem per centrum L. reliquæ verò ut libet. In cavam quidem peripheriam cadentium rectarum maxima (erit) quæ per centrum L. (ducitur) aliarum vero semper propior (ci) quæ per centrum L. remotiore maior erit. In connexam vero peripheriam cadentium rectarum minima quidem est

illa quæ inter punctum A. & diametrum BH. (ponitur) aliarum vero ea quæ propior est minimæ AB. remotiore semper minor est. Duæ autem tantum rectæ æquales ab eò puncto A. cadent in circulum ad utraque minimæ AB. latera.

PRob. 1. pars. Ductis rectis LG. LF. duo latera AL. LG. 10. 17
hoc est LH, ^a maiora sunt tertio AG. ergo AH, maior erit quam AG.

Prob. 2. Latera AL, LG, trianguli ALG, sunt æqualia lateribus 6 24. 1
LF, LA, trianguli ALF; angulus autem ALG, maior est angulo ALF, ^b ergo latus AG, maius est latere AF.

Prob. 3. Ductis rectis LC, LD, duo latera AC, LC, trianguli ACL, ^a maiora sunt tertio AL,

demantur æqualia
LB. LC. remane-
bit AC, maior
quàm BA.

Prob. 4. Quia
intra triangulum
ALD. duæ rectæ
AC, CL, iungun-

§ 21. I tur : & erunt lateribus trianguli
minores; demptis igitur quali-
bus LC, LD, remanebit DA, ma-
ior quam CA.

Prob. 5. Facto angulo ALL
æquali A'LC. duo triangula illa
& erunt æqualia : ergo latera AI,

¶ 4. I. AC, æqualia; neque alia duci po-
test recta, his æqualis: erit enim
semper propior minimæ AB, vel
e 21. I remotior & consequenter & ma-
ior vel minor.

PROPOSITIO IX. 9

*Si intracircu- Th. 8.
lum BCD. sum-
ptum sit aliquod
punctum A. à*

*puncto vero ad circulum ca-
dant plures quam due rectæ
æquales AB. AC. AD. ac-
ceptum punctum, centrum est
circuli.*

PRob. Ductis rectis BC, CD,
diuisisque bifariam per re-
ctas AB, AC, triângula ADF, ACF,
a erunt æqualia: ergo anguli DFA,
AFC, æquales: b ergo recti: ergo
in linea FA, est circuli centrum.
Rursus cum idem sit de triangu-
lis ACE, ABE, in recta AE, erit
circuli centrum. Cum verò non
sit in duobus locis, debet esse ubi
se intersecant.

a 8. 1.

b 10.

def. 1.

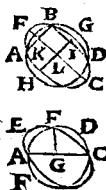
6 1. 3.

10

PROPOSITIO X.

Circulus

Th. 9

AEF. non se-
cat circulum
FD, C. per plu-
ra puncta quam
dua.

¶ 1. 3

¶ 2. 3

PRob. Secet enim in tribus si-
vis. Circuli EFC. centro G.
invento, ducantur rectæ GA,
GC, GF, quæ quia sunt æquales,
& attingunt ambitum circuli v-
triusque, punctum G, erit etiam
centrum circuli vtriusque quod
est absurdum per 5. huius,

PROPOSITIO XI. 11

*Si duo circuli
ABC. AED. Th. 10.
contingant se se
interius A. &*

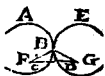
*sumpta fuerint eorum centra
GF. ad eorum centra adiun-
cta recta linea FA. & produ-
cta, in contactum A. cadet cir-
culorum.*

PRob. Ducta recta DE. cōiungent
eorum centra, non incidat in
contactum, à puncto F. centro cir-
culi ADE. ducatur recta FA. & pun-
cto G. centro circuli ABC. ducatur
GA. duo latera GF. GA. & maiora
sunt tertio FA. ergo maiora latere
FD. cum FA. FD. ducantur à centro
ad circumferentiam, dempto ergo
communi FG, remanebit GA. ma-
ius latere GD. Est autem GA. xqua-
lis lateri GB. ergo GB. maius erit
quam GD. pars toto. 20.14

12

PROPOSITIO XII.

Th. II

*Si duo circuli
ABC. EBD. cō-
tingunt se inui-
cem exterius B.*

*quæ adiungitur ad eorum cen-
tra, per contrarium trahetur.*

20.1.

PRob. Si neges: sit recta FG.
centra coniungens. Ductis FB.
GB. latera BF. BG. ¹ maiora sunt
tertio FG quod tamen maius
probatum illis: nam FC, FB, sunt
æqualia, cum sint à centro ad pe-
ripheriam: similiterque GD GB.
ergo si illis addas CD, maius erit
FG, quam FB. GB. ergo GF, non
est recta iungens centra.

PROPOSITIO XIII. 13

Circulus cir- ^{Th. 12.}

*culum non tangit
in pluribus pun-
ctis, quam uno,
sive intus, sive
extra tangit.*

PRob. Tangat enim in duobus,
puta A, & C, centrum² debe-
bit esse in linea, quæ iunget con-
tactum circulorum: utriusque
autem non potest esse idem cen-
trum. Ergo in illa recta erunt
duo centra, puta G, & H, quod
fieri non potest, cum linea in
unico puncto, possit tantum secari
bifariam.

4. 11. 6.
12. 3.
6. 6. 3.

PROPOSITIO XIV.

Th. 13

*In circulo ABC.
æquales rectæ A
B.DC. æqualiter
distant à centro
E. & æqualiter distantes à
centro, sunt sibi innicem æqua-
les.*

a 12. 1.

b 3. 3

c 47. 1.

d 4.

def. 3.

Prob. A. centro E. in rectas AB. CD. a duc perpendiculares EF. EG. rectæ AB. CD. i rectæ b erunt bifariam. Iunctis EA. ED. quadratum rectæ ED. c est æquale quadratis rectarum DG. GE. Demptis ergo æqualibus EA. ED. AF. GD. remanebit recta FE. æqualis rectæ EG. & consequenter rectæ AB. CD. d æqualiter distant à centro.

e 7.

Ax. 1.

Prob. 2. pars. Ex probatis quadrata EG. GD. sunt æqualia quadratis EF. FA. & quadratum EG. æquale quadrato EF. ergo quadratum FA. æquale est quadrato GD. e ergo recta BA. æqualis est rectæ DC.

PROQ.

PROPOSITIO XV. 14

In circulo AB *Th. 14*
 CD. maxima
 quidem est dia-

meter AF. aliarum verò sem-
 per propior BE. centro G. erit
 maior remotiore CD.

Prob. 1. pars. Ductis GB, GE,
 duo latera GB, GE, trianguli
 GBE, ² maiora sunt tertio BE, at ²⁰⁴
 hæc sunt æqualia diametro AF.
 ergo AF, maior est quam BE.

Prob. 2. Ductis rectis GC, GD,
 duo latera GC, GD, sunt æqua-
 lia lateribus GB, GE, angulus ve-
 ro BGE, maior est angulo CGD.
 ergo latus BE, maius latere ^{24. r.}
 CD.

15

PROPOSITIO XVI.

Fig. 15.

Qua ab extre-
mitate diametri
AC. ad rectos
angulos, linea
EF. ducitur, ca-

det extra circulum ABC, &
in locum inter ipsam EF. &
circumferentiam, AHB. alte-
ra recta GA. non cadet: &
semicirculi angulus DAB.
maior erit omni acuto angulo
rectilineo: reliquus autem
EAH. minor.

Prob. 12 pars. Si non cadat extra,
 cadat intra, ut recta BA. Tunc
 trianguli ADB. duo latera DA. DB.
 a sunt aequalia: ergo anguli DAB.
 DBA. b sunt aequales, quod esse non
 potest per 17. 1. ponitur enim angu-
 lus DAB. rectus, ergo, &c.

§ 15.

§ 1.

§ 5. 1

Prob. 2. Vis posse duci GA. ducatur: & in eam ex centro D. poteris ducere perpendicularem DG. ducatur: tunc cum angulus DGA. sit re-
ctus, minor recto d erit DAG. ac pro-
inde latus DG. minus latere DA. per
19.1. totum videlicet parte, quod est
absurdum. c 12.1.
d 17.1.

Prob. 3. Vt fieret angulus maior angulo DAB. deberet duci recta in-
ter rectam EA. & peripheriam AB.
quod iam probavi fieri non posse.

Prob. 4. Si enim aliquis angulus rectilineus constitui posset minor angulo EAB. duceretur recta inter
AE. & peripheriam AB. quod vt iam
dixi fieri non potest.

Corollarium.

Hinc communiter elicitur rectam ad extremum diametri perpendicu-
larem, tangere circulum, & in vnico
puncto geometrice tangere: nam si
plura tangeret, caderet & intra cir-
culum. c 2.3.]

16 PROPOSITIO XVII.

Prob. 2.

*A dato puncto
A. rectam li-
neam AC. ducere, quæ datum tangat circulum BCD.*

PRaxis. Centro D. spatio A. fiat pars circuli AE. ducatur recta DA, & ad punctum B, excutetur perpendicularis BE, iungaturque recta DE, à puncto A, ducatur recta AC, hanc dico tangere circulum BCD.

Prob. Triangula ADC, BED, se habent iuxta 4. 1. cum latera DA, DE, DB, DC, sint ² æqualia & angulus D. communis. Ergo cum angulus EBD. sit rectus, rectus etiam erit DCA. ergo recta AC, ² tanget circulum.

15.1

Def.

16.3

PROPOSITIO XVIII. 17.

Si aliqua recta Th. 16
AB. tangat cir-
culum DCE, à
centro vero D. ad
contactum C.

quadam recta DC. adiunga-
tur : quæ adiungitur DC.
perpendicularis erit ad eam
quæ contingit AB.

PRob. Si negas : sit alia , puta
 DB. ergo cum angulus B, po-
 natur rectus , minor recto^a erit
 angulus C. ergo latus DC, b ma-
 ius erit latere DB, pars toto quod
 est absurdum.

a 17.1.
 b 19.13

PROPOSITIO XIX.

Tab. 17.

*Si circulum
EDC. contingat
aliqua recta AB.
à contactu vero*

*C. tangenti AB. ad rectos an-
gulos recta linea E C. ducta
sit, inducta EC. erit centrum
circuli D.*

#18.3

PRob. Si negas, sit ubi est F,
ducta FG, ipsi AB, ^a erit per-
pendicularis : ergo angulus re-
ctus FCB, recto DCB, erit æqua-
lis, pars toti quod est absur-
dum,

PROPOSITIO XX.

In circulo DFGA.
 angulus BEC. ad cen-
 trum E. duplex est an- Th. 18.
 guli BAC. ad periphe-
 riam, cum fuerit eadem
 periphæria BC. basi an-
 gulorum.

Prob. Id tribus potest modis cō-
 tingere. Includant 1. rectæ AB.
 AC. rectas EB. EC. ductaque AF. per
 centrum E. duo latera EA. EB. erunt
 æqualia, ergo anguli EBA. ~~AB.~~ α 5. r
 quales: angulus autem BEF. duobus
 EAB. EBA. β est æqualis. ergo duplus β 32. 1.
 anguli BAF. Idē dic de angulo FEC.
 respectu anguli EAC. ergo totus
 BEC. totius BAC. erit duplus.

2. Rectæ DG. DB. non includant
 rectas EG. EB. cum latera ED. EB.
 sint æqualia: anguli EDB. EBD. γ ϵ . 1. 1.
 runt æquales. His autem duobus, δ 32. 1.
 angulus GEB. est δ æqualis. Ergo
 idem erit duplus anguli GDB.

3. Triangula BEC. BDC. sese inter-
 fecent, ducaturque recta DG. per cen-
 trum E. totus angulus GEC. erit du-
 plus totius GDC. angulus vero GEB.
 duplus est anguli GDB. ergo reli-
 quum BEC. duplum erit reliqui BDG.
 quod erat probandum.

PROPOSITIO XXI.

Th. 19.

In circulo
AD. CB. qui
in eodem seg-
mento BC. sunt
anguli BAC.

BDC. sunt inter se aqua-
les. ●

a. 1. 3.

b. 1.

Ax.

PROB. Angulus BEC, ^a est
duplus anguli BAC. & du-
plus anguli BDC. ^b ergo anguli
BAC. BDC. sunt inter se æ-
quales.

PRO.

PROPOSITIO XXII.

Quadrilaterorum in circulo ABCD. Th. 18
(descriptorum)

oppositi anguli DCB. DAB: duobus rectis sunt aequales.

PRob. Diametris AC, DB, ductis, anguli ADB, ACB, in eadem portione^a sunt æquales, ^{a 21.3} similiterque anguli BAC, BDC: ergo totus angulus ADC, est æqualis angulis BCA, BAC; sed anguli BCA, BAC, cum tertio ABC, ^{b 32.1} valent duos rectos: ergo angulus ADC, æqualis ipsis BCA, BAC, cum angulo ABC, valebit duos rectos. Idem de aliis oppositis dicetur. Ergo, &c.

PROPOSITIO XXIII.

Tb. 20

*Super eadem
recta DF. duo
segmenta circuli
similia
DIF. DEF. &*

*inaequalia non constituentur
ad easdem partes.*

PROB. Sint enim si fieri potest
DIF; DEF, similia segmenta,
ductis rectis ED; EF, ID, anguli
DIF, DEF, erunt æquales, quod
est absurdum per 16. 1.

10.
Def. 3

PROPOSITIO XXIV. 2a.

Super Tb. 22.

aqua-
libus
rectis
A B.

DF. similia segmenta circulo-
rum sunt inter se aequalia.

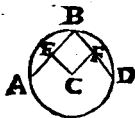
PRob. Collocetur AB. super
DF. ^a congruent ergo si non
congruant segmenta vel vnum ^{a 8.}
totum extra aliud cadet, quod ^{Ax}
est absurdum per 23, vel cadet
partim intra, partim extra; & sic
circulus circulum secabit in plu-
ribus pñctis quam duobus, quod
repugnat per 10. 3.

PROPOSITIO XXV.

Circuli AB

D. segmento
dato ABD.
describere cir-
culum, cuius

est segmentum.

PRAX. Accipiantur in dato segmento tria puncta A, B, D. ductisque rectis AB, BD, & diuisisque bifariam & ad angulos rectos per rectas CE, CF, punctum G, in quo intersecantur erit centrum.

Prob. Per 1. 3. centrum est in utraque CE, CF. ergo ubi se intersecant. circuli enim unius, unicum tantum potest esse centrum.

PROPOSITIO XXVI.

2/4

In equalibus
circulis ABC.
DEF. aequales
anguli G. & H.

Th. 13.

B. & E. equalibus periphe-
riæ AC, DF. insi⁷unt, siue ad
centra G. & H. siue ad peri-
pherias B. & E. constituti sint.

Prima pars. Prob. Trianguli
AGC, latera GA, GC, & an-
gulus G, ponuntur æqualia late-
ribus HD, HF, & angulo H, ^{a 4. 1} er-
go bases AC, DF, sunt æquales. ^{b 24. 3.}
Ergo peripheriæ AC, DF, erunt
etiam æquales.

Prob. 2^a Anguli ABC, DEF,
ponuntur æquales: , ergo seg-
menta ABC, DEF, sunt similia: ^{c dif.}
ergo æqualia, cum rectæ AC ^{10. 3.}
DF, sint æquales. Ergo cum cir- ^{d 23. 3.}
culi ponantur æquales, remane- ^{e 3.}
bunt segmenta AC, DF, æqualia. ^{Ar.}

PROPOSITIO XXVII.

Tb. 24

In æqualibus circulis ABC.DEF. anguli qui in æqualibus peripheriis AC. DF. insistant sunt inter se æquales, siue ad centra G. & H. siue ad peripherias B. & E. constituti, insistant.

a 23.1.

b 25.3

PRob. si non sint æquales, sit alter maior, puta AGC, fiatque AGI, ipsi DHE, æqualis, peripheria AI, erit^b æqualis peripheriæ DF, sed peripheria DF, ponitur æqualis ipsi AC. ergo AC, & AI, erunt æquales, pars toti: Idem^c dic de angulis B, & E, cum G, & H, ^dsint eorum dupli.

c 7.

Ax,

d 20.3

PROPOSITIO XXVIII. 23

In aequalibus Th. 25.
circulis ABC.
DEF. aequales
rectæ AC. DF.

æquales peripherias AC. DF.
ABC. DEF. auferunt, ma-
iorem quidem maiori, mino-
rem autem minori.

PRob. Ductis rectis GA, GC,
 HD, HF, triangula AGC,
 DHF, ^a sunt æqualia. Ergo angu- ^a 8.1.
 lus G, angulo H, est æqualis: er- ^b 26.3.
 go peripheriæ AC, DF, ^b æqua- ^c 3.
 les. ^c ergo reliquæ ABC, DEF, ^{ax.}
 sunt æquales.

PROPOSITIO XXIX.

Fig. 26

*In aequalibus
circulis ABC.
DEF. aequales
peripherias AB
C. DEF. AC. DF. aequales
rectae AC. DF. subtendunt.*

17.3.

4.3

PRob. Ductis rectis GA, GC,
HD, HF, anguli G, & H, erunt
aequales: latera etiam GA, GC,
HD, HF, sunt aequalia ex sup-
positione: ergo bases AC, DF,
erunt aequales.

PROPOSITIO XXX. 24

Datam peripheriam ABC. Prob. 44
secare bifariam

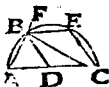
puta in B.

PRaxiſ. Ducatur recta AC, eam a 10. diuide bifariam in D. perpendiculararem DB. erit peripheria ſecta bifariam in B.

Prob. Duſtis rectis AB, CB. triangula ABD, DBC, ſe habent b 28. iuxta 4 i. ergo latera AB, CB, ſunt equalia. b Ergo peripheriæ quas ſubtendunt ſunt æquales.

PROPOSITIO XXXI.

Tb.27

¹ In circulo A
BEC. *angulus*
ABC. qui in se-
micirculo rectus

est: ² qui autem in maiore seg-
mento BCA. minor recto:
³ qui vero in minore segmento
BEC. maior recto: ⁴ & insu-
per *angulus* CBA. ex recta
CB. & peripheria BA. ma-
ioris segmenti, recto quidem
maiores est; minoris autem seg-
menti *angulus* EBC. qui ex
peripheria EB. & recta BC.
minor est recto.

PRob. 1. pars. Centro D, du-
ctis rectis DA, DB, DC, an-
guli DAB, DBA, ² erunt æquales
itemque anguli DCB, DBC. ergo

totalis angulus ABC, est equalis
angulis A, & DCB, sed his^b est
aequalis FBC, ergo angulus
ABC, c est rectus. b 32.1.
c 13.1

Prob. 2. Angulus ABC, est re-
ctus: ergo angulus ACB, in ma-
iore segmento d est minor recto. d 32.1.

Prob. 3. Fiat quadrilaterum BA.
angulus A, e minor est recto, er-
go angulus BEC, in minori seg-
mento f est maior recto. e per 1.
partem
huius
f. 22. 34

Prob. 4. Angulus ex peripheria
AB, & recta CB, est maior angu-
lo composito ex rectis AB, BC,
totum videlicet parte.

Prob. 5. Angulus compositus
ex peripheria EB, & recta CB,
minor est angulo composito ex
recta FB, BC, pars toto. Huius
propositionis autor fertur Thales
Milesius annis ante Christum,
650.

PROPOSITIO XXXII.

Tab. 28

Si circulū CEF. tetigerit aliqua recta AB. à tactu autem C. ducatur quaedam recta, secans circum- lum DC vel EC. anguli quos ad tangentem AB. faciet, erunt aequales angulis qui sunt in alternis circuli portionibus, id est angulus ACE. æqualis est angulo F. & angulus BCE. angulo G.

PRob. Ducta perpendiculari DC. cum angulus ACD. sit rectus, angulus qui fieret in semicirculo, illi, esset æqualis: si vero non sit rectus ut ACB. primo duc rectam DC, per cētrum, deinde accipe in peripheria ali-

quod punctum puta G, ducan-
turque rectæ DE, EG, GC, cum
angulus DEC, in semicirculo^b sit
rectus. reliqui duo puta ECD, ^{b 31. 3.}
EDC, ^{c 32. 1.} valent vnum rectum: sed
anguli ACE, & ECD, valent etiā
vnum rectum, cum recta DC, sit
perpendicularis: dempto igitur
communi ECD, remanebit ACE,
æqualis angulo EDC, qui^d æ- ^{d 27. 3.}
qualis est angulo CFE, ergo &
angulus ACE, angulo CFE, æ-
qualis. Rursus, cum quadrilateri
DG, anguli in circulo oppositi ^{e 22. 3.}
EDC, EGC, ^e valeant duos re-
ctos, sicut & anguli ACE, ECB, ^{f 13. 1.}
qui^f valent etiam duos rectos &
angulus CDE, sit^g æqualis angu- ^{g per i. partem}
lo ACE, remanebit angulus G, ^{huius,}
angulo ECB, æqualis.

• PROPOSITIO XXXIII.

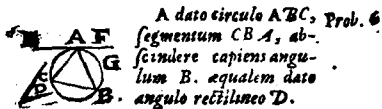
Prob. 5.

Super data
recta AB. por-
tionem circuli
describere, qua
capiat angulum
dato angulo re-
ctilineo equa-

SI datus angulus sit rectus, qualis est E, recta AB, diuisa bifariam in D, centro D, spatio, DA, si fiat semicirculus AFCB, ductis rectis AC, CB, angulus C, a erit æqualis dato angulo E, quia erit in semicirculo. Si angulus sit acutus vt C, sitque data recta BA, ad punctum A, fiat angulus D AB, b æquale angulo C, ductaque ad punctū A, perpendiculari FA, fiat angulus EBA, æqualis angulo EAB, latera EB, EA, c erunt

æqualia: quare si puncto E, spatio EA, fiat circulus, trāsibit per punctum B, quo posito sic probatur. Cum recta FA, sit diameter, & recta DA, ad eius extremum sit ei perpendicularis, ^{d per corol. 16.3.} d tanget circulū: ^{e 32.3} ergo angulus DAB, e erit angulo cuicunque, qui fiet in alterna circuli portione, puta angulo AGB, æqualis: ergo portio AHGB, continet angulum æqualem angulo dato C. Si vero angulus sit obtusus puta H, eadem erit demonstratio: angulus enim AIB ipsi H, erit æqualis.

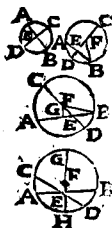
PROPOSITIO XXXIV.

D^a Vcarur tangens EF. ad pū- ^{a 17.3}
ctum A. ^b fiat angulus CAE, ^{b 23.1}
æqualis dato D. portio ABC, ^{c 32.3} ca-
piet angulum B. æqualem dato.

PROPOSITIO XXXV.

Th. 29.

Si in circulo AD
BC, dua recta AB
CD, se mutuo in
E, secuerint, rectan-
gulum comprehen-
sum sub segmentis
vnius AE, EB, a-
quale est ei quod sub
segmentis alterius
CE, ED, comprè-

henditur rectangulo.

PRob. 1. Rectæ ABCD. secent se
in centro E. rectangulum vnum,
alteri erit æquales: cum omnes rectæ
sint æquales.

2. Sola CD. transeat per centrum
F. diuidatque rectam AB. bifariam
in B, ac proinde ad angulos rectos,
ducaturque recta FB. quo facto, cum
recta CD, secetur in æqualia in F, &
non æqualia in E. erit rectangulum
sub inæqualibus segmentis CE, ED:
cum quadrato segmenti intermediæ
FE. & æquale quadrato dimidiæ FD.
vel FB. sed quadratum FB. est æ-
quale quadratis BE, EF. Idemque FB.

est

est æquale rectangulo CE. ED. cum
drato EF. Dempto igitur communi
FE. remanebit rectangulum CE, ED.
æquale quadrato BF. hoc est rectangu-
lo sub BE. EA. cū ponantur æquales.

3. Recta CD. transiens per centrū
F. rectam AB. non diuidat bifariā in
E, ductaque recta FB. & perpendicu-
lari FG. rectangulum sub CE, ED, cum
quadrato FE, d erit æquale quadrato
FD. vel FB. rectangulum etiam sub
AE. EB, cum quadrato GE. d est æ-
quale quadrato GB. adde quadratū
FG. cum quadratum FB. sit æquale
quadratis FG. GB. erit rectangulum
AE. EB. cum quadratis EG. GF. æ-
quale quadrato FB. hoc est rectangu-
lo CE. ED. & quadrato FE. ergo cum
quadratum FE. sit æquale quadratis
FG. GF. si ab vno demas FE. & ab alio
EG. GF. remanebunt æqualia rectan-
gula CE. ED. & AE. EB.

d s. 2

4. Si neutra transeat per centrum
& se secent vtrunque, ducatur ad in-
tersectionem E. recta GH. transiens
per centrum: cum rectangulum sub
CE. ED. e sit æquale ei quod sub HE.
EG. Idemque AE. EB. sit æquale ipi
GE. EH. erunt æqualia rectangula
sub CE. ED. & AE. EB.

e per 3.
partem
huius.

PROPOSITIO XXXVI.

Fig. 30.

Si extra circulum FBE, sumatur punctum aliquod A. ab eoque in circulum cadat dua recta: & hac

quidem AB. secet circulum in C. illa autem AF. tangat in F. Quod sub tota secante AB. & exterius assumpta AC. inter punctum A. & convexam peripheriam C. comprehenditur rectangulum, æquale erit ei, quod à tangente AF. describitur quadrato.

P Rob. Transeat Io. recta AB per centrum D. ductaque recta DF. cum recta CB. bifariam secta sit in D. & ei recta AC. adiciatur, rectangulū sub AB. & AC. contentum, vna cum quadrato DC. vel DF. æquale est ei quod à DC. cum AC. tanquam vna linea sit quadrato. Sed quadratū DA. est æquale quadratis DF. FA. ergo dempto cōmuni FD. remanebit qua-

¶ 6. 2

¶ 47. 1.

¶ 8. 2.

dratum FA. æquale rectangulo sub AB. & CA.

2. Si recta AE. non transeat per centrum, centro D. duc perpendicularē DG & hæc secabit rectam EI. c3. §
bifariam, cum igitur recta EI. sit secta bifariam in G. & ei IA. adiiciatur, erit rectangulum sub AE. & sub AI. cum quadrato GI. æquale quadrato GA. addito ergo quadrato DG. erit rectangulum sub AE. & sub IA. cum quadratis IG. GD. hoc est quadrato DI. æquale quadrato DA. sed DA. est æquale quadratis FA. FD. demptis ergo æqualibus DF. DI. remanebit quadratum FA. æquale rectangulo sub AE & AI.

Coroll. 1. Hinc sequitur, si à puncto quouis extra circulum sumpto, plures rectæ circulum secantes ducantur, rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus, inter se esse æqualia.

Coroll. 2. Dux rectæ, ab eodem puncto ductæ, quæ circulum tangunt, sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem puncto extra circulum sumpto, duci tantum possunt dux rectæ quæ circulum tangant.

PROPOSITIO XXXVII.

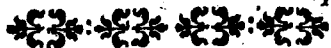
Fig. 31

Si extra circulum
EHIF. sumatur pū-
ctum aliquod A. ab
eoque puncto in cir-
culum cadant duæ
rectæ AF. AB. vel

AE. & hæc quidem AB. secet cir-
culum: illa autem AF. incidat. sit
autem quod sub tota secante AB.
& exterius assumpta CA. inter
punctum & convexam periphe-
riam, æquale ei quod ab incidente
AF. describitur: incidens illa cir-
culum tanget.

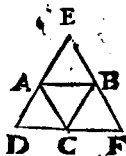
P Rob. a Duc tangentem AH. & ad
H. rectam DH. cum ergo quadra-
tum AH. ^b sit æquale rectangulo sub
AB. CA. & idem rectangulum sub
AB. CA. ponatur æquale quadrato
FA. lineæ FA. HA. erunt æquales, la-
tera item FD. HD. sunt æqualia &
basis AD. communis: ergo tota trian-
gula ^c sunt æqualia. Ergo cum angu-
lus AHD. sit ^d rectus, rectus etiam
erit AFD. ergo AF. circulum tanget
per coroll. 18. 2. 3.

EVCLIDIS

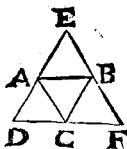
ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cum singuli, eius figura, quæ inscribitur, anguli, singula latera eius quæ inscribitur tangunt.*

Vt triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangunt latera DE. EF. DF.

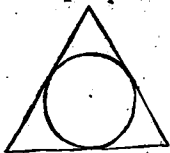

2. Similiter & figura circumfiguram describi dicitur, cum singula eius quæ circumscribitur, latera, singulos eius figure angulos tetigerint, circum quam illa describitur.

Vt triangulum DEF. dicitur propriè describi circa triangulum ABC, quia singula latera maioris trianguli, singulos angulos minoris tangunt. Dixi propriè, quia vt impropriè dicatur figura aliqua inscribi vel describi, sufficit, vt bene aduertit illustrissimus Princeps Flussates Cædalla vt nullus sit angulus interioris figuræ, qui non tangat angulum aliquem, vel latus vel planum figuræ exterioris; & eo sensu intelligendæ sunt propositiones Hypsicles lib. 15. elementorum.

3. *Figura autem reſtilinea, in circulo inſcribi dicitur, cum ſinguli, eius figura, quæ inſcribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.*

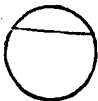

4. *Figura vero reſtilinea circa circulum deſcribi dicitur, cum ſingula latera eius quæ circumſcribitur, circuli peripheriam tangunt.*

5. *Similiter & circulus in figura inſcribi dicitur, cum circuli peripheria ſingula latera tangit eius figura in qua inſcribitur.*

6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit eius figura, quam circumscribit angulos..*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum eius extrema in circuli peripheria fuerint.*

PROPOSITIO I.

*In dato circulo Prob. 2.
ABC. accom-
modare rectam*

*BA. equalem data recta D.
quæ circuli diametro BC. non
sit maior. 2*

Dati circuli ducas diame-
trum BC. si data recta D. æ-
qualis sit diametro BC. factum
est quod peritur. Si D. minor sit
diametro: ^b abscindatur BE. æ-
qualis ipsi D. & centro B. spatio
E. fiat circulus EA. iuncta enim
recta BA. aptata erit ^c in circulo
BAC, & ^d æqualis erit ipsi BE, &
consequenter ipsi D.

3. 1.

4. 7.

Def.

152

def. 49

PROPOSITIO II.

Prob. 2.

G A H

In dato circulo
AIB. triangulum
ABC. describe-

re, dato triangulo DEF, a-
quiangulum.

a 16. 3

Fiat tangens GH. ad pun-
ctum A. fiat angulus HAC.

b 23. 1,

æqualis angulo E. & GAB. an-
gulo F. ducta recta BC. factum
esse quod petitur.

c 32. 3

Prob. Angulus HAC. æqualis
est angulo B. & similiter angu-
lus GAB. angulo C. ergo & an-
gulus E. angulo B. & angulus F.
angulo C. & consequenter angu-
lus D. angulo A. æqualis. Ergo
triangulum triangulo æquiangu-
lum descripsi in dato circulo.

d 32. 1

PROPOSITIO III.

Circa datum
circulum ANB. *Prob. 31*
describere trian-
gulum LMO.

equiangularum dato triangulo
D. F. A.

Dati trianguli latus AF. pro-
duc in G. & H. angulo DFH
æqualis fiat ad centrum angulus *a 23. 6.*
CIB. & angulo DAG. angulus A *b 11. 1.*
IB. & ad puncta ABC. *c Ex* ducas per *16. 30.*
pêdiculares. quæ *c* tâgentes erunt
scilicet MO. ML. LO. & coëun-
tes petitum triângulum constituent.
Quod enim concurrât patet; nam
uterque angulorum ad A. & uter-
que eorum qui sunt ad C. est re-
ctus: ergo si intelligatur duci li-
nea AC. erunt duo anguli versus
O. minores duobus rectis; *d 11.* ergo
in illam partem protractæ tâgentes *Ar.*
concurrent, similiterque aliæ in
alias partes protractæ: ergo fiet

triangulum circa
datum. circulum.
Quod autem sic
dato triangulo x-
quiangulum, sic

- probo. In quadrilatero C¹BM.
 18.3. anguli ad B & C. ^e sunt recti: er-
 go reliqui CIB. CMB. duobus
 rectis sunt æquales: probatur,
 concipe duci rectam IM. duo
 32.1. triangula IMB. IMC. ^f habent
 angulos æquales quatuor rectis:
 ergo cum duo ad C, & B, sint re-
 cti, reliqui sunt duobus rectis æ-
 quales. Iam angulus CIB. æqua-
 lis ponitur ipsi DFH. ergo angu-
 lus CMB. æqualis est angulo
 DFA. ^g cum anguli circa latus
 13.1. DF. valeant duos rectos: eodem-
 que modo ostendi potest in qua-
 drilateris AIBL. AICO. angulos
 L. & O. æquales angulis A. & D.
 Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO IV.

In dato triangulo Prob. 4
ABC. circulum
GEF. describere.

Divide duos eius angulos B. & C. bifariâ per rectas CD. 49. 1.
 BD. & ex puncto in quo concurrant puta D. ducas perpendiculares DE DG DF. ad tria latera b 12. 1.
 dati trianguli, & quia triangulorû FCD. GCD. angulus C. unus, ponitur equalis angulo C. alterius, & uterque angulorum G, & E, rectus est, & latus CD, commune: linea DG. erit equalis lineæ DF. similiterque ostendetur e 16. 1.
 rectas DE. DF. esse æquales. Posito ergo centro in D. descriptus circulus spatio DG. ^d transibit per puncta EGF. & quia per coroll. d 9. 3.
 16. 3. vnaquæque linearum AB. BC. CA. tanget circulum, patet perfectum esse propositum.

PROPOSITIO XXXVII.

Fig. 31

Si extra circulum
EHIF. sumatur pū-
ctum aliquod A. ab
eoque puncto in cir-
culum cadant duae
rectae AF. AB. vel

AE. & haec quidem AB. secet cir-
culum: illa autem AF. incidat: sit
autem quod sub tota secante AB.
& exterius assumpta CA, inter
punctum & convexam periphe-
riam, aequale ei quod ab incidente
AF. describitur: incidens illa cir-
culum tanget.

a 17. 3.
b 36. 3

P Rob. a Duc tangentem AH. & ad
H. rectam DH. cum ergo quadra-
tum AH. b sit æquale rectangulo sub
AB. CA. & idem rectangulum sub
AB. CA. ponatur æquale quadrato
FA. lineæ FA. HA. erunt æquales, la-
tera item FD. HD. sunt æqualia &
basis AD. communis: ergo tota trian-
gula c sunt æqualia. Ergo cum angu-
lus AHD. sit d rectus, rectus etiam
erit AFD. ergo AF. circulum tanget
per coroll. 16. 2. 3.

e 8. 1

f 18. 3.

EVCLIDIS

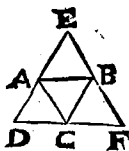
ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cum singuli, eius figura, quæ inscribitur, anguli, singula latera eius quæ inscribitur tangunt.*

Vt triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangunt latera DE. EF. DF.

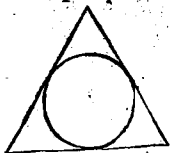

2. Similiter & figura circumfiguram describi dicitur, cum singula eius quae circumscribitur, latera, singulos eius figurae angulos tetigerint, circum quam illa describitur.

Ut triangulum DEF. dicitur propriè describi circa triangulum ABC, quia singula latera maioris trianguli, singulos angulos minoris tangunt. Dixi propriè, quia ut impropriè dicatur figura aliqua inscribi vel describi, sufficit, ut bene aduertit illustrissimus Princeps Flusates Caddalla ut nullus sit angulus interioris figurae, qui non tangat angulum aliquem, vel latus vel planum figurae exterioris, & eo sensu intelligendae sunt propositiones Hypsicles lib. 15. elementorum.

3. *Figura autem reſtilinea, in circulo inſcribi dicitur, cum ſinguli, eius figura, qua inſcribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.*

4. *Figura vero reſtilinea circa circulum deſcribi dicitur, cum ſingula latera eius qua circumſcribitur, circuli peripheriam tangunt.*

ſ. *Similiter & circulus in figura inſcribi dicitur, cum circuli peripheria ſingula latera tangit eius figura in qua inſcribitur.*

6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit eius figura, quam circumscribit angulos..*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum eius extrema in circuli peripheria fuerint.*

PRO-

PROPOSITIO I.

*In dato circulo Prob. 2.
ABC. accom-
modare rectam*

*BA. æqualem data rectæ D.
quæ circuli diametro BC. non
sit maior. 2*

Dati circuli ducas diame-
trum BC, si data recta D. æ-
qualis sit diametro BC. factum
est quod peritur. Si D. minor sit
diametro: ^b abscindatur BE. æ-
qualis ipsi D. & centro B. spatio
E. fiat circulus EA. iuncta enim
recta BA. aptata erit in circulo
BAC, & ^d æqualis erit ipsi BE, &
consequenter ipsi D.

*3. 1.
4. 1.
5. 1.
D. f.
4. 1. 2.
def. 49*

PROPOSITIO II.

Prob. 2.

G A H

In dato circulo
AIB. triangulum
ABC. describe-
re, dato triangulo DEF, æ-
quiangulum.

a 16. 3

Fiat tangens GH. ad pun-
ctum A. fiat angulus HAC.
æqualis angulo E. & GAB. an-
gulo F. ducta recta BC. factum
esse quod petitur.

b 23. 1.

Prob. Angulus HAC. æqualis
est angulo B. & similiter angu-
lus GAB. angulo C. ergo & an-
gulus E. angulo B. & angulus F.
angulo C. & consequenter angu-
lus D. angulo A. æqualis. Ergo
triangulum triangulo æquiangu-
lum descripsi in dato circulo.

d 32. 1

triangulum circa
datum. circulum.
Quod autem sic
dato triangulo x-
quiangulum, sic

- probo. In quadrilatero CIBM.
 § 18. 3. anguli ad B & C. ^e sunt recti: er-
 go reliqui CIB. CMB. duobus
 rectis sunt æquales: probatur,
 concipe duci rectam IM. duo
 § 32. 1. triangula IMB. IMC. ^f habent
 angulos æquales quatuor rectis:
 ergo cum duo ad C, & B, sint re-
 cti, reliqui sunt duobus rectis æ-
 quales. Iam angulus CIB. æqua-
 lis ponitur ipsi DFH. ergo angu-
 lus CMB. æqualis est angulo
 DEA. ^g cum anguli circa latus
 § 13. 1. DF. valeant duos rectos: eodem-
 que modo ostendi potest in qua-
 drilateris AIBL AICO. angulos
 L. & O. æquales angulis A. & D.
 Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO IV.

In dato triangulo Prob. 4
ABC. circulum
GEF. describere.

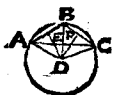
Duide duos eius angulos B. & C. bifariâ per rectas CD. a 9. 1.
 BD. & ex puncto in quo concurrant puta D^b ducas perpendiculares DE DG DF. ad tria latera b 12. 1.
 dati trianguli, & quia triangulorû FCD. GCD. angulus C. unus, ponitur equalis angulo C. alterius, & uterque angulorum G. & F, rectus est, & latus CD, commune: linea DG.^c erit equalis lineæ DF. similiterque ostendetur rectas DE. DF. esse æquales. c 16. 1.
 Posito ergo centro in D. descriptus circulus spatio DG.^d transibit per puncta EGF. & quia per coroll. d 9. 3.
 16. 3. vnaquæque linearam AB. BC. CA. tanget circulum, patet perfectum esse propositum.

P ii}

PROPOSITIO V.

Prob. 5.

*Circa datum trian-
gulum ABC. circun-
lum describere.*

Cuiuscunque dati
trianguli, duo ali-
qua latera puta AB.
BC. a d. uide b. fariam
in E. & F. b ad qua
puncta excitabis per-
pendiculares que coi-
bunt in D. vel intra
triangulum, vel inter-
no latere, vel extra
(ducta enim EF. fient

anguli DEF. DFE, minores duobus
rectis: ergo coibunt) duc praterea
rectas DB. DA. DC. Nunc quia trian-
gulorum BED. AED. latera BE. EA.
sunt æqualia & DE. commune & an-
guli ad E. recti erunt & bases AD.
DB. æquales. Eodemque modo e-
runt æquales bases DB. DC. centro
igitur D. spatio BD. ducetur circulus
AEBC. qui transibit per puncta A. B.
C. Circa datum ergo triangulum,
circulum descripsimus.

¶ 10. I.
¶ 11. I.

¶ 4.1

PROPOSITIO VI.

In dato circulo *Prob. 6.*
ABCD. quadratum describere.

DVcantur duæ diametri AC BD. secantes se ad angulos rectos in centro E. & iungantur rectæ AB. BC. CD. DA. & factum est quod petitur.

Prob. Quatuor anguli ad centrum E. ponuntur recti. & quatuor lineæ EA. EB. EC. ED. æquales. *4. 1.*
 ergo & quatuor bases AB. BC. CD. DA sunt æquales. Omnia ergo quadrati latera sunt æqualia. Anguli vero his lateribus contenti sunt omnes in semicirculo: ergo recti: Erit igitur AB. CD. quadratum per definitionem, *31. 3*
30. 1.

P iiij

PROPOSITIO VII.

Circa datum

circulum, qua-
dratum descri-
bere.

D Vñ is duabus diametris AC. BD. secantibus se ad rectos in centro E. per earum extrema si ducantur perpendiculares YG. FI. IH. HG. cōiungentes petitum dabunt quadratum.

Prob. Anguli quatuor ad E. ponū-
tur recti, sicut & anguli ad ABCD.
ergo rectæ FG. BD. HI. sunt paral-
lela, similiterque rectæ FI. AC. GH.
ergo figura FGIH. est parallelo-
gramma. Angulus ACH. est rectus:
ergo Angulus HGA. est rectus, eo-
dem modo ostendetur angulos F. I.
H. esse rectos.

De lateribus sic dico, latus IH. est
æquale lateri BD. & latus HG. lateri
AC. hoc est BD. ergo latera IH. HG.
sunt equalia: ergo quatuor latera
sunt equalia. Ergo est quadratū ou-
ius latera circulum tangunt per co-
roll. 16. pr. 3. Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO VIII.

In dato quadrato, circulum describere. Prob. 2.

Latera quadrati a diuide bifariâ in ABCD. duc rectas AC. BD. secantes se in puncto E. quod dico esse centrum circuli, qui si describatur spatio EB. erit quod petitur. a 10. 9

Prob. Rectæ AF. IG. sunt parallelæ & æquales: ergo rectæ AC. FI. b sunt parallelæ & æquales, & similiter rectæ AC. HG. eodemque modo rectæ FG. IH. ipsi BD. c sunt igitur parallelogramma FE. EI. EH. EG. Nunc sic dico. Rectæ BF. FA. AC. sunt æquales, cum sint medietates equalium ipsis vero æ sunt æquales rectæ BE. EA. ED. ergo rectæ BE. EA. ED. sunt æquales. b 33. 4
 c Ergo E. est centrum, ex quo si spatio EA. describatur circulus, tanget puncta ABCD. & consequenter omnia quadrati latera per coroll. pr 16. c 34. 1
 1. 3. scum anguli ad ABCD. sunt recti. In dato ergo, &c. d 34. 1
e 9. 3
f 29. 2

PROPOSITIO IX.

Prob. 9

*Circa datum
quadratum, cir-
culum descri-
bere.*

DVcantur diametri AC. BD.
secantes se in puncto E. quod
dico esse centrum describendi
circuli.

25. 1

631. 3

32. 1

Prob. Rectæ AB. AD. sunt æ-
quales: ^a ergo & anguli A B D
ADB. Angulus BAD. ^b est rectus,
^c ergo anguli ABD. ADB. sunt
singuli semirecti; si similiter quili-
bet partialium angulorum ad
AB. CD. est semirectus: ergo om-
nes inter se æquales. ^d Ergo late-
ra EA. EB. EC. ED. æqualibus
angulis subtensa sunt æqualia.
^e Ergo E. est centrum circuli, qui
si describatur spatio EA. transi-
bit per puncta quadrati ABCD.
Ergo circa datum, &c.

46. 1

99. 3

PROPOSITIO X.

Isofceles trian- Prob. 10
gulum ABD.
cōstituerē, quod
habeat utrum-

que eorum qui ad basim sunt,
angulorum B. & D. duplum
reliqui A.

Sume rectam quamlibet AB. quæ
sic diuidatur in C. ut rectangu- 211. 2.
lum sub AB. BC. æquale sit quadrato
rectę AC. tum centro A. spatio B. du- b 1. 4
catur circulus. in quo accommodetur
recta BD. æqualis ipsi AC. iunga-
turque recta AD. dico triangulum
ABD. fore isosceles, cum rectę AB.
AD. sint æquales, & angulos ad ba-
sim B. & D. duplos reliqui A. quod
sic probō.

Ducta recta CD. c describe circun- 65. 4
lum ACD. circa triangulum DAC.
rectangulum sub AB. BC. æquale
ponitur quadrato CA. ergo & qua-
drato BD. Ergo cum à puncto B,

ducatur secans BA.
recta BD. ab eodem
puncto ducta inci-
dens in circumulum
ACD. & cum tanget
in D. ergo angulus

37. 3

32. 3

CDB. & equalis est ipsi A. in alterno
segmento, ergo communi CDA. ad-
dito, duo anguli A. & CDA. æquales
sunt duobus BDC. & CDA. hoc est
toti ADB vel ABD. Nunc angulus
externus BCD. duobus internis A. &
ADC & æqualis est: ergo idem BCD.
erit æqualis ipsi CBD. vel ADB. er-
go rectæ DC. DB. & æquales, cum
æquales angulos subtendant. Sed
BD. ponitur æqualis ipsi CA. ergo
CD. CA. æquales erunt: ergo anguli
A. & CDA. h æquales. ergo externus
angulus BCD. duplus est ipsius A. er-
go eiusdem quoque dupli sunt CBD.
ADB. cum singuli externo BCD. æ-
quales sint. Triangulum ergo, &c.

32. 1.

6. 1

5. 1

PROPOSITIO XI.

In dato circulo

EHFG. pentagonum æquilaterum & æqui-

Prob:tt

angulum inscribere.

Fiat triangulum Iſoſceles quicū-
que, cuius anguli ad baſim ſint a 10. 4
dupli eius qui ad verticem & ipſi æ-
quiangulus b inſcribatur in dato cir- b 2. 4
culo, ſitque EFG. Vt cumque angulum
ad baſim diuide biſariam ductis re-
ctis IF. HG & quinque puncta E. H.
F. G. I. iunge lineis totidem, & fa-
ctum eſſe quod petitur, ſic probō.
Quinque anguli FEG. EGH. HGF.
IFG. EFI, ponuntur æquales: c ergo
arcus quibus inſiſtunt, ſunt æquales.
d Ergo æquales rectæ quæ æquales
peripherias ſubtendunt. Arcus EH.
æqualis eſt arcui FG ergo ſi addas c 26. 3.
communem HF. erunt peripheriæ d 29. 3.
EHF. HFG. æquales: ergo & reliqua
ſegmenta FG. IE. GI. EH. æqualia:
e ergo anguli EHF. HFG. æquales.
Idemque dicendum de reliquis. Et e 27. 3.
go pentagonum æquilaterum & æ-
quiangulum inſcripſi. Q. E. F.

PROPOSITIO XII.

Prob. 12

Circa datum circulum $ABCD$ pentagonum $GHIKL$ aequaliterum & equiangularum describere.

a corol.

16.3.

b II.

Ax.

632. 1.

d 27.3.

Quasi iuxta propositionem 11. inscripsissem pentagonum in dato circulo, reperiam centrum F . & notabo in peripheria quinque linearum FA , FB , &c. quinque puncta angularia $ABCDE$. & ab iisdem punctis a ducam tangentes quae b concurrent in punctis $GHIKL$. à quibus si duxero ad centrum rectas GF , IF sic demonstrabo factum esse quod petitur. Et primo quidem quod anguli omnes sint aequales. In quadrilatero $AFBH$. quatuor anguli valent quatuor rectos cum cuiuslibet trianguli AHF . HFB . tres anguli valeant duos rectos: similiterque in quadrilatero BF . CI . & sic de aliis: ergo cum anguli A . & B . sint recti, anguli AHB . AFB . valent duos rectos, similiterque anguli BIC . CFB . & sic de aliis. Sed anguli AFB . BFC . sunt d aequales ob aequales arcus. ergo reliqui H . & I . sunt aequales, idem-

que dicendum de aliis. Ergo omnes pentagoni anguli sunt æquales.

Quod autem latera etiam sint æqualia sic probo. Quadratum FI est æquale quadratis tam ipsarum FB. § 47. 1 FI. quam ipsarum IC. CF. sublati ergo quadratis æqualium FB. FC. remanent æqualia quadrata BI. IC. ergo rectæ BI. IC. sunt æquales. Nunc anguli FBI. FCI. & continentia latera sunt æqualia : ergo se habent iuxta 4. ergo anguli BIF. FIC. sunt æquales. Eodemque modo dicam de triangulis CFK. KFD & de aliis omnibus. Ergo cum anguli BFC. GFD. f 27. 3. sint æquales, & anguli IFC. CFK. sint eorum dimidia, æquales erunt anguli IFC. CFK. Ergo cū in triangulis IFC. CFK. anguli IFC. FCI. æquales sint duobus angulis CFK. FCK. alter alteri & latus FC. sit commune, § 26. 2. reliqua latera erunt æqualia. Ergo rectæ IC. CK. sunt æquales, & dimidia ipsius IK. eodem modo ostendam IB. esse dimidiam ipsius IH. & sic de aliis ; ergo cum dimidia IC. IB. ostensæ sint æquales, erunt tota latera HI. IK. æqualia, idemque dicendum de aliis.

PROPOSITIO XIII.

Prob. 13

In dato pentagono quod est æquilaterum & æquiangulum, circulum inscribere.

29. 1

111
Ax.

Ex
const.
d 4. 1

Dividantur bifariam duo anguli proxim; BAE ABC. rectis AF. BF. quas b coibunt, puta in F. cum nullius anguli medietas valeat rectum. Idem fiat reliquis angulis. Quoniam igitur triangulorum ABF. FBC. æqualia sũt latera BA. BC, & BF, commune, & anguli ad B. sunt pares, anguli BAF, BCF, & bases AF, CF, erunt æquales. Cum igitur anguli BAE, BCD, ponantur æquales & BAF, dimidium sit anguli BAE, erit & BCF, dimidium anguli BCD. Hic ergo angulus & reliq

reliqui in orbem secti sunt bifa-
riam. Ducantur similiter ex F. ad
singula pentagoni latera per-
pendiculares FG, FH, &c. Quia
triangulorum GFB, BFL, duo an-
guli FGB, GBF, duobus FLB,
FBL, sunt æquales, & latus FB,
commune, æqualia etiam erunt
latera FG, FL, & his FK, FI, FH,
quare centro F, spatio FG, si
ducatur circulus, transibit per
puncta H. I. K. L. existentia in
lateribus pentagoni, & quæ etiam
tangunt circulum, cum sint super
extremitatē diametri ad rectos
constitutæ.

e 26.2

f 15.
def. 1.

g corol.
16.3.

PROPOSITIO XIV.

Prob. 14

Circa datum pentagonum quod est equilaterum & equiangularum, circulum describere.

¶ 2. 1

¶ 11.

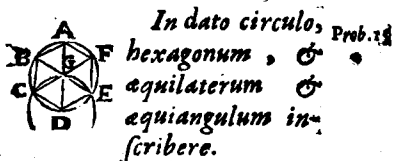
Ax.

c. 1

¶ 2. 3

Angulos A, & E, ^a dividendo bifariam rectis AF. FE, quæ alicubi ^b concurrent, puta in F, hinc ad reliquos angulos ducendo rectas FD, FC, FB, quæ eos secare bifariam probatur. ut in proxima propositione. Ergo cum anguli totales ponantur æquales, æquales erunt dimidii, & consequenter æquales FA, FB, hæque æquales omnes rectæ FC, FD, FE. Ergo centro F, spatio FA, descriptus circulus transibit per angulos pentagoni, nec ullum eius latus ^d secabit, cum omnia cadant intra circulum.

PROPOSITIO XV.

*In dato circulo, Prob. 15
hexagonum, &
equilaterum &
equiangulum in-
scribere.*

Sit diameter AD, cetro D. spa-
tio semidiametri DG, fiat cir-
culus CGE, secans datum circu-
lum in C, & E, per centrum G,
ductis CF, EB, iungantur AB,
BC, CD, &c. eritque inscri-
ptum hexagonum^a æquilaterum
& æquiangulum.

Prob. Rectæ GC, GD, à centro
G, & rectæ CD, DG, à centro D,
sunt æquales, ergo triangulum
DGC, est æquilaterum. ^a Ergo & ^{a5. 1}
æquiangulum. Hi tres anguli,
^b valent duos rectos: ergo quili- ^{932 1.}
bet eorum est pars tertia duorum
rectorum. Similiterque angulus
DGE. Ergo cum CGE, EGF, ^c va- ^{13. 34}

Qij

14. 1.

26. &
29. 3.

ſeant duos rectos.
EGF. erit etiam pars
tertia duorum re-
ctorum. Sed illis æ-
quales ſunt anguli
ad verticem. Ergo ſex anguli ad
centrum G, ſunt æquales. Ergo
omnes rectæ & circumferentiæ
AB. BC, &c quibus inſiſtunt: ſunt
æquales. Eſt ergo hexagonum
æquilaterum. Quod vero ſit æ-
quiangulum patet, cum omnium
angulorum medietates ſint oſten-
ſæ æquales & conſtare duabus
tertiis duorum rectorum.

*Coroll. Hexagoni latus, æquale
eſt ſemidiametro.*

PROPOSITIO XVI.

In dato circulo Prob. *xx*
 quindecagonum &
 equilaterum & a-
 quiangulum, des-
 cribere.

Inscribe in dato circulo penta- *a 11. 4*
 gonum æquilaterum AEFGB. & *b 2. 4*
 eidẽ ad punctum A. b inscribe trian-
 gulum æquilaterum ABC. hoc posito
 cum tertiam partem circumferentiæ
 subtendat AB. hoc est quinque *c 26. 103*
 quindenas, duo vero pentagoni la- *28. 3*
 tera, AE EF. eamdem quindecim-
 arum subtendant sex. Si ab ipsa
 AE. EF. subtendentibus sex, ipsam
 AB. subtendentem quinque tollas,
 supererit BF. subtendens vnam deci-
 mam quintam totius. Ergo si qua-
 tuordecim ei equalia in circulo dac-
 commodentur erit quindecagonum *d 1. 4*
 æquilaterum & æquiangulum cum *e 27. 4*
 singuli anguli subtendant arcus æ-
 quales tredecim laterum quindecag-
 oni. Q. E. F.

Q. ii

EVCLIDIS

ELEMENTVM V.

Huius Elementi quinti Vitruuius autorem prædicat EudoxiumGnidium, qui Platonem, comitatus est in Ægyptum.

DEFINITIONES.

Pars est magnitudo magnitudinis, minor maioris, cum metitur maiorem.

ID est, quæ aliquoties sumpta, maiorem ipsam præcisè constituit: sic vnitas, est pars ternarij, quia ter sumpta facit ternarium. Atque hæc est pars propriè

dicta & quæ vocatur *Aliquota*.
 Impropiè verò dicta pars, est
qua aliquoties sumpta, vel suum
totum excedit, vel ab eo deficit:
 sic binarius numerus, est impro-
 priè dicta pars septenarii, quia
 ter sumptus, deficit: quater au-
 tem sumptus excedit; atque hæc
 pars dicitur *Aliquanta*. Inno Eu-
 clides libro 7. non vocat partem,
 sed partes, & benè quia quatuor
 non est pars numeri sex, sed eius
 duæ partes tertie. In genere sic
 posset definiri. *Pars est minor &*
homogenea quantitas, qua aliquo-
ties repetita, metitur vel excedit
suum totum.

Similiter & si definitio Partis,
 prout traditur ab Euclide, tan-
 tum conveniat quantitati conti-
 nuæ: quæ sola propriè secundum
 Philosophum appellatur Ma-
 gnitudo, cum tamen numeros
 suis quoque constitui partibus
 dubium sit nemini, sic forte com-
 modius potuisset exprimi. *Pars*

Elem. Euclidis

est minor quantitas, qua metitur maiorem. Ut ut fit, in sequentibus, partis nomine utar, cum in quantitate continuatum in discreta; imò breuitatis gratiâ frequenter utar numeris, quorum tamen loco poterit quilibet magnitudines tot palmorum intelligere quot numeris exprimerentur.

2. Multiplex autem est maior, quam metitur minor.

Multiplex idem est ac multum simplex, quando videlicet vnum simplex hoc est pars, metitur multum, hoc est maiorem quantitatem: sic 12. est multiplex ipsius 6. & 2. bis enim continet 6. sexies vero 2. sex autem respectu duodenarii dicitur *sub-multiplex*. *Æquemultiplices* dicuntur quantitates quæ æquè multoties continent suas *sub-multiplices*, ut 9. respectu 3. & 12. res-

12. respectu 4. quia prima quantitas secundam rei continet, & similiter tertia quartam. Hinc vides quomodo pars & multiplex sint relata.

3. *Ratio est duarum quantitatum eiusdem generis, mutua quædam secundum mensuram habitud.*

QUOD Euclides dixit λόγος hoc Campanus vertit *Proportio*, melius alii *Ratio*. Sensus vero hic est, quando duæ quantitates eiusdem generis, ut duo numeri, duæ lineæ, duæ superficies, duo solida (nec enim linea cum superficie, aut linea alba cum sonora, ut sic, possent conferri, cum sint diuersi generis) inter se comparantur, secundum capacitatem hoc est excessum, defectum aut aequalitatem, appellatur hæc comparatio aut hæc

bitudo mutua. Ratio. Obseruabis
verò, requiri semper duas quan-
titates: nihil enim habet ratio-
nem ad seipsum, & decempeda
solitariè considerata, nec maior
est, minor, aut aequalis.

Hæc porro omnis comparatio
in capacitate quantitatis funda-
tur, secundum quam vna quanti-
tas aliam continet vel accurate,
vel ex parte tantum, vel cum ex-
cessu. Si enim vna, partem tan-
tum alterius continet vt bipeda
tripedam, minor inæqualitas siue
minor ratio appellatur: si adæ-
quate totam vt sexpeda sexpe-
dam, *Æqualitas* dicitur: si deni-
que plusquam totam vt sexpeda
bipedam, maior inæqualitas seu
maior ratio dicitur. Cum autem
in omni ratione duo sint termini
Antecedens & Consequens qui ad
inuicem referuntur: Ille in no-
minatio effertur solet, hic in alio
casu: exempli gratia linea sex
palmorum est dupla lineæ trium:

antecedens est linea sex palmorum: consequens, lineę trium. Excessus antecedentis supra consequentem vel consequētis supra antecedentem dicitur *Differentia terminorum*. *Ratio Rationalis* est quę est inter quantitates commensurabiles & numeris potest exprimi, ut ratio dupla, tripla, &c. *Ratio Irrationalis* est ea quę est inter magnitudines quarum nulla est communis mensura quę villo numero possit exprimi: exēpli gratia inter latus quadrati & eius diametrum.

4. *Proportio est rationum similitudo.*

GRÆCÈ dicitur ἀναλογία, sensus verò hic est. Quemadmodum comparatio capacitatis duarum quantitatum dicitur ratio: Ita similitudo duarum vel plurium rationum dicitur Proportio. Ex gr. Cum similis sit ra-

tio 12. ad 4. quæ 9. ad 3. ideo dico inter has quantitates esse proportionem, quia est similitudo rationum.

Proportio diuiditur in *Arithmetica*, *Geometrica*, & *Musica*. *Arithmetica* est quando tres vel plures numeri per eandem differentiam progrediuntur, ut hi numeri 4. 7. 10. est enim differentia 4. & 7. equalia differentia 7. & 10. hæc proportio dicitur *Arithmetica* quia inuenitur inter numeros in ordine suo naturali sumptos puta 1. 2. 3. 4. 5. &c.

Geometrica est similitudo rationum qua sit inter tres, vel plures quantitates ut inter numeros 2. 6. 18. est enim ratio 2. ad 6. similes rationi 6. ad 18. nam utraque ratio est tripla. Hæcque sola est propriè dicta proportio, & quam hic definit Euclides.

Proportio Musica est quando tres magnitudines ita ordinan-

• *ut ut eadem sit ratio prima ad tertiam, quæ differentia prima & secunda, ad differentiam secundam est tertia, ut 3. 4. 6. Sunt in proportionem musica quia eadem est ratio primi numeri 3. ad tertium 6. quæ differentia primi & secundi, quæ est 1. ad differentiam secundi & tertii, quæ est 2. dicitur vero harmonica quia consonantes facit sonos inter quos inuenitur.*

5. *Rationem habere inter se quantitates dicuntur, quæ possunt multiplicata se se mutuo superare.*

Quia ratio est duarum quantitatum eiusdem generis mutua secundum mensuram habitudine, propterea quantitates quæ rationem habent inter se, debent esse tales ut se mutuo superare possint: nam quantitas quæ me-

titur alteram, potest eam superare. hinc

Colligitur 1. inter lineam & superficiem, inter superficiem & corpus, inter lineam finitam & infinitam, inter angulum rectilineum & contactus, nullam esse rationem, quia quantumvis horum vnum multiplices, nunquam tamen aliud superabit.

Coll. 2. Inter diagonalem & latus quadrati esse rationem, quia ita potest multiplicari ut latus excedat diagonalem, sed hæc ratio dicitur irrationalis quia non potest exprimi numeris.

Coll. 3. Inter curvilinea & rectilinea esse rationem cum inter ea sit æqualitas & inæqualitas: nã Hippocrates Chius Lunulam crescentem, & Archimedes Parabolam quadrauit, & Proclus inter angulos rectilineos & curvilineos æqualitatem demonstravit lib. 3. in primum Euclid. ad 12. axioma.

6. In eadem ratione quantitates dicuntur esse, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum primæ & tertiæ æquemultiplicia, à secunda & quarta æquemultiplicibus, qualiscunque sit hac multiplicatio, utrumque ab utroque, vel vnà deficiunt, vel vnà æqualia sunt, vel vnà excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent.

A Signo ostēdit Euclides quomodo possimus cognoscere utrum quatuor quantitates sint in eadem ratione. 1°. Æquemultiplica, inquit, primam quantitatem & tertiam. 2°. Æquemultiplica secundam & quartam. 3°. conferas multiplicem primæ cum multiplici secundæ, & multiplicem tertiæ cum multiplici

quartæ; & vide, vtrum quotiescunque multiplex primæ deficiat à multiplici secundæ, vel æqualis est, vel excedit, etiam multiplex tertiæ tunc deficiat à multiplici quartæ, vel æqualis sit, vel excedat: tunc enim si id fiat, certò concludas, has quatuor quantitates esse in eadem ratione, si non fiat, nega esse.

8 6 12 9

4 2 6 3

A. B. C. D.

Exemplum: volo scire vtrum hæ quantitates A. B. C. D. sint proportionales: 1°. æquemultiplico A. & C. puta per binarium. 2°. æquemultiplico B. & D. puta per ternarium. vt factum vides superius. 3°. conféro multiplicem primæ 8. cum multiplici secundæ 6. & multiplicem tertiæ 12. cum multiplici quartæ 9. &

video non tantum multiplicem
secundæ deficere à multiplici
primæ, sed multiplicem quartæ
deficere à multiplici tertiæ.

12 12 18 18

4 2 6 3

A B C D.

Deinde iterum æquemultiplico
eo A. & C. puta per ternarium;
similiter æquemultiplico B. & D,
puta per senarium eadem est ra-
tio de quocunque numero per
quem æquemultiplices) tum vi-
deo multiplicem primæ æqua-
lem esse multiplici secundæ : &
multiplicem tertiæ , multiplici
quartæ.

8 16 12 24

4 2 6 3

A B C D

Tertio æquemultiplico A, &
C, puta per binarium, æquemul-

triplico etiam B, & D, puta per octonarium & aduerto multiplicem primae 8. deficere à multiplici secundae 16, & multiplicem tertiae 12. à multiplici quartae 24. & quia qualitercunque acquemultiplicem illas quantitates, semper se habet multiplex primae ad multiplicem secundae, ut se habet multiplex tertiae ad multiplicem quartae, id est simul deficiunt vel excedunt vel sunt aequales, propterea concludo esse quatuor illas quantitates proportionales & earum primam in eadem ratione esse ad secundam, in qua est tertia ad quartam.

16 15 24 25

4 3 6 5

A F C D.

Alterum exemplum. Proponantur aliae quatuor A B C D. s. acquemultiplico A, & C, pu-

ta per quaternarium. 2°. acquemultiplico B. & D. puta per quinarium. 3°. Video multiplicem primæ 16. superare multiplicem secundæ 15. multiplicem verò tertiæ 24. superari à multiplici quartæ 25. quare concludo duas quantitates non esse in eadem ratione, quia si essent in eadem ratione, quadruplum tertiæ superaret quadruplū 4°. Sicut quadruplum primæ, superat quadruplum secundæ. Id enim fieri debet qualiscunque sit multiplicatio. Quare licet duplum primæ superet duplum secundæ, & similiter duplum tertiæ superet duplum quartæ. Tamen non potest inde colligi quod sint proportionales; quia ut sint proportionales oportet ita fieri facta quavis multiplicatione.

SCHOLIUM.

HÆc sunt quæ ad verba & sensum Euclidis nunc oc-

currunt. Quod ad rem ipsam, nunquam iudicari definitionem illam posse inseruire tyronibus: cum tradatur per obscurius. Sic itaque illam aliter enūcio. *Quatuor quantitates dicuntur esse proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.* Nam quatuor quantitates esse proportionales, est primam ita se habere ad secundam, sicut tertia se habet ad quartam: hoc autem aliud nihil est, quam primam ita esse maiorem vel minorem secunda, sicut tertia maior est vel minor quarta. Si autem res ita se habet, prima eodem modo continebit secundam, vel à secunda continebitur, quo tertia continebit quartam vel à quarta continebitur. Igitur quatuor quantitates dicuntur proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel

continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.

Nota hanc definitionem convenire tum quantitatibus rationalibus, tum irrationalibus. Superest tantum explicandus ille modus continentiae vel contentionis qui dicitur idem. Ille autem modus dicitur idem dupliciter, primo cum prima quantitas continet 2^m. aut continetur à secunda toties exactè, quoties tertia continet quartam, aut continetur à quarta exactè, ita ut nulla pars supersit v. g. linea duorum pedum toties continet lineam vnius pedis, quoties linea 6. pedum continet lineam 3. pedum. Similiterque linea vnius pedis toties continetur in linea duorum pedum, quoties linea 3. pedum continetur in linea 6. pedum. Et proinde 4. illae lineae dicuntur proportionales.

Secundo, ille modus continen-

tiae vel cōtentionis dicitur idem
cūm prima secundam, & tertia
quartam aequē continet; & prae-
tereā eandem partem, vel easdem
partes; vel cūm prima, cum tali
sui parte aut talibus partibus co-
tinetur in secunda, quoties tertia
cum eadem, aut talibus partibus
continetur in quarta. Vt linea 10.
pedum continet toties lineam 3.
pedum & talem insuper eius par-
tem quoties lineam 6. pedum
qualemue eius partem continet
linea 20. pedum. Nam linea 10.
continet ter lineam trium pedum
& insuper trientem ipsius ternari-
ii, sicut linea 20. pedum conti-
net ter 6. & insuper trientem ip-
sius senarii. Similiter linea 12. pe-
dum toties continet lineam 5. pe-
dum & tales eius partes, quoties
lineam 10. pedum qualesve eius
partes continet linea 24. Rursus
linea 3. pedum cum tali sui par-
te continetur in linea 10. pedum
sicut linea 6. pedum cum tali sui

parte continetur in linea 20. pedum. Similiter linea 5. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 12. pedum, sicut linea 10. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 24. pedum.

7. Eandem autem habentem rationem quantitates, vocentur proportionales.

NAm quæ habent eandem rationem, habent rationum similitudinem seu proportionem. Quod si proportio non interrumpitur, dicitur continua proportio, qualis est in his numeris 4. 8. 16. 32. qui propterea dicuntur continuè proportionales: secus autem dicuntur tantum proportionales ut 4. 2. 6. 3.

8. Cum verò æquemultipli-
cium, multiplex primæ, exces-
ferit multiplicem secundæ: at
multiplex tertiæ, non excess-
sit multiplicem quartæ: cumq;
prima ad secundam, maio-
rem rationem habere dicetur,
quam tertiæ, ad quartam.

16. 15. 24. 25.

4. 3. 6. 5.

A B C D.

P Vta si proponantur quatuor
quantitates A B C D. quia
quadruplum primæ superat quin-
tuplum secundæ, quadruplum
autem tertiæ, non superat quin-
tuplum quartæ, dicemus maio-
rem esse rationem primæ ad se-
cundam, quàm tertiæ ad quar-
tam.

9. Pro-

9. *Proportio vero in tribus minimum terminis consistit.*

Cum proportio sit rationum similitudo : ratio autem sit duarum magnitudinum eiusdem generis comparatio, quarum una dicitur antecedens, alia consequens: in proportionem, ad minimum duo requiruntur antecedentia, & duo consequentia: quia tamen medius terminus potest esse consequens primæ & antecedens secundæ rationis, propterea proportio potest esse in tribus terminis, nimirum quæ continua est ut 16. 8. 4. quæ vero non est continua, postulat quatuor terminos ut 16. 4. 12. 3.

10. Cùm autem tres quantitates proportionales fuerint: prima ad tertiam dicitur duplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam. Atcum quatuor quantitates continuè proportionales fuerint; prima ad quartam dicitur triplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam: & semper deinceps uno amplius, quandiu proportio extiterit.

Differunt ratio dupla & ratio duplicata, itemque ratio tripla, & ratio triplicata, ut ista ostendunt exempla.

64. 16. 4. 1.

A. B. C. D.

Primum sint quatuor quantitates

rates A. B. C. D. continuè proportionales, nulla ex ipsis erit ratio dupla vel tripla, & erit nihilominus in ipsis vna ratio duplicata & vna triplicata: quia ratio primæ ad secundam erit inter primam & tertiam triplicata. Erit porro illa ratio primæ ad secundam quadrupla. Quartæ ad tertiam quadrupla duplicata, id est quater quadrupla seu sexdecupla. Primæ ad quartam quadrupla triplicata, id est quater quater quadrupla, id est quater sexdecupla, id est, sexagequadrupla.

Secundum. Sint quantitates
^{1.} ^{2.} ^{4.} ^{8.}
 quatuor E. F. G. H. continuè proportionales, erit prima subdupla secundæ. Secunda tertiæ. Tertia quartæ: Erit tamen ratio primæ ad tertiam dupla rationis quam habet prima ad secundam. Erit item ratio primæ ad quartam, tripla rationis quam habet

prima ad secundam, nec tamen erit prima dupla tertię, sed eius subquadrupla: nec prima est tripla quartę, sed eius suboctupla.

Vno verbo discrimen aperio. Inter duas quantitates non dicitur esse ratio dupla nisi vna præcisè bis alteram contineat: dicitur autem esse ratio duplicata, quamcumque habeant inæqualitatem, modo bis ea reperatur comparatio quę est inter primũ & 2^m. terminos: & triplicata, si tertio eadem instituat.

II. *Homologę quantitates dicuntur esse antecedentes quidem antecedentibus, consequentes verò consequentibus.*

1. 4. 8. 32.

SI proportionales sunt A B C D.
& vt prima ad secundam, ita
tertia ad quartam: homologę
dicentur prima & tertia inter se,

secunda item & quarta inter se, quia easdem vices gerunt prima & tertia, & similiter secunda & quarta.

Sequuntur modi argumentandi in proportionibus, qui inferius suis locis demonstrabuntur.

12. *Alternatio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem.*

QVia Geometre quinque diversas conclusiones colligunt ex vna quatuor quantitatum proportionem, propterea quinque modos, quinque illarum conclusionum nunc definit Euclides. Prima est alterna, hoc est permixta ratio, seu permutando quantitates & comparando ipsas antecedentes inter se, & ipsas consequentes inter se.

9. 3. 6. 2.

A. B. C. D.

puta ex eo quod proportionales sunt A B C D. estque ut A. ad B. ita C. ad D. inferam ergo permutando ut A. ad C. ita B. ad D.

13. *Inuersa ratio, est sumptio consequentis ceu antecedentis, ad antecedentem velut consequentem.*

Secunda species seu modus argumentandi dicitur inuersa ratio, quando consequens instar antecedentis sumitur, inuertendo scilicet terminos proportionis, & ad antecedens velut ad consequens comparatur. Nam quia est ut A. ad B. ita C. ad D. Ergo inuertendo inferam ut B. ad A. ita D. ad C.

14. *Compositio rationis* est sumptio antecedentis cum consequente, *cen unius*, ad ipsum consequentem.

Tertia species dicitur compositio rationis, cum antecedens simul cum consequente instar unius sumitur, & ad consequens comparatur. Sic, Quia est
 ut A^9 . ad B^3 . ita C^6 . ad D^2 . ergo
 componendo erit, ut AB^{12} . ad B^3 ,
 ita CD^8 . ad D^2 .

15. *Diuisio rationis* est sumptio excessus, quo consequentem superat antecedens, ad ipsum consequentem.

Hoc est comparatio differentie terminorum cum alterutro ipsorum.

Vt quia est vt A^9 . ad B^3 . ita C^6 . ad D^2 .
 erit diuidendo vt 6. ad 3. ita 4. ad 2.
 vel vt 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conuersio rationis, est sumptio antecedentis ad excessum, quo superat antecedens ipsum consequens.*

HOc est est, comparatio vnius termini cum differentia terminorum.

vt quia est vt A^9 . ad B^3 . ita C^6 . ad D^2 .

Erit conuertendo rationem

vt 9. ad 6. ita 6. ad 4.

vel vt 3. ad 6. ita 2. ad 4.

Vnde vides quod conuersio est diuisionis inuersio.

• 17. *Ex aequalitate ratio est, si plures duabus sint quantitates, & his alia multitudine pares, quae bina sumantur & in eadem ratione: cum vt in primis*

in primis magnitudinibus prima ad ultimam, sic & in secundis magnitudinibus, prima ad ultimã se habebit. Vel.

Sumptio extremorum, per subtractionem mediorum. Vt si sint plures magnitudines,

12 4

A B C

Et aliæ totidem.

6 2

D E F binæ &

binæ in eadem ratione hoc est vt

¹²A. ad B. quidpiam. ita ⁶D. ad E. quidpiam, & vt B. ad C. ita E. ad F. erit ex æquo vt in prioribus

¹²A. ad ultimam ⁴C. ita in poste-

⁶rrioribus D. ad ²F. Nullum numerum oportet opponere ipsis B. & E. quia hinc non agitur de ipso, sed in sequentibus. Continet au-

tem aequalitas rationis duos modos argumentandi ex proportionibus plurium, quam quatuor quantitatum : hos duae sequentes definitiones explicant.

18. *Ordinata proportio est, cum fuerit quemadmodum antecedens ad consequentem, ita antecedens ad consequentem ; fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio, quia duae partes proportionis eundem servant suarum rationum ordinem.

12 6 4

A B C

6 3 2

D E F.

Exemplum ; esto utriusque par-

tis prima ratio est dupla, secunda ratio est sesquialtera. Concluditur quod ut est $A.$ ad $C.$ ita est $D.$ ad $F.$

19. *Perturbata autem proportio est, cum tribus positis magnitudinibus, & aliis quæ sint his multitudine pares; ut in primis quidem magnitudinibus se habet antecedens ad consequentem: ita in secundis magnitudinibus antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus, consequens ad aliud quidpiam: sic in secundis magnitudinibus quidpiam ad antecedentem.*

HOc est, cum ut in primis, prima se habet ad secundam, ita in secundis secunda ad

tertiam; & ut in primis secunda ad tertiam, ita in secundis, prima se habet ad secundam, dicitur hæc proportio perturbata, quia una proportionis pars non servat ordinem rationum alterius partis. Exemplum esto.

12 6 4

A B C

6 4 2

D E F

In prima propositionis parte, ratio dupla præcedit sesquialteram.

In secunda parte sequitur,

Concluditur tamen perinde atque in proportionem ordinatam.

Quod ut est

12 4

A ad C

Sic est 6 2

D ad F

PROPOSITIO I.

3. 1. 3. 1. Si sint quotcunque
A.E.C.F. magnitudines quotcun- Th. 1.

6. 2. que magnitudinum a-
G.H. qualium numero, sin-
gula singularum, aequemultiplices;
quam multiplex est unius una
magnitudo, tam multiplices erunt
& omnes omnium.

Id est quia ^a aequemultiplices sunt ^{a def. a.}
A. ad E. & C. ad F. Si A. & C. iun- s.
gantur in G. similiterque E. & F. in
H, quam multiplex erat A. ipsius E.
& C. ipsius F. tam multiplex erit G.
ipsius H.

Prob. Maiora aut minora a sunt
tota, quam suæ omnes partes pro-
priè dictæ. Ergo non potest totum
aggregatum G. pluries vel pauciore
numero continere totum aggrega-
tum H. quam A. & C. partes omnes
totius H. Et vero quoties E. numerat
A. & F. numerat C. toties H. nume-
rat G. hoc est ter. Id vero intelligen-
dum non tantum de multiplici in-
crescente, sed etiam de decrescendo
& mixto,

PROPOSITIO I I.

2 6 3 4 2 Si prima A. secunda
 A. B. C. D. B. aequè fuerit multiplex,
 9 6 15 10 atque tertia C. quarta D.
 E. F. G H fuerit autem & quinta E.
 secunde B. aequè multi-
 plex, atque sexta F. quar-
 ta D. erit & composita
 prima cum quinta E. nempe G. secunda
 B. aequè multiplex, atque tertia C. cum
 sexta F. nempe H. quarta D.

PRob. ex hypothefi secunda B. &
 quarta D. pari numero conti-
 nentur in suis multiplicibus A. & C.
 nempe bis. Similiterque eadem se-
 cunda B. & quarta D. pari numero
 continentur in suis aliis multiplici-
 bus E. & F. nempe ter. Ergo per præ-
 cedentem, continebuntur etiam pa-
 ri numero in multiplicibus colle-
 ctis, hoc est si componantur A. & E.
 ut fiat G. similiterque F. & G. ut fiat
 H. quemadmodum G. 15. continet
 B. 3. quinquies. Ita H. 10. continebit
 D. 2. quinquies.

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 Si sit prima A. ^{11.5.}
 A B C D secunda B. aequè
 8 12 multiplex, atque
 E F tertia C. quarta
 D. sumantur au-
 tem aequemultiplices E. & F.
 prima A. & tertia C: erit ex
 equo sumptarum, utraque
 utriusque aequè multiplex,
 altera quidem E. secunda B.
 altera autem F. quarta D.

PRob. Ponuntur B. & D. æ-
 qualiter contineri in singulis ^{21.5.}
 A. B. C. ergo æqualiter conti-
 nentur etiam in iisdem pari nu-
 mero multiplicatis in E. & F.

6. multiplex tertiæ C. ad H. multiplicem quartæ D. idque iuxta non vnâ tantum aut alteram multiplicationem, sed iuxta quamcumque vbi ibi diximus, & multiplicia primæ & tertiæ non solum vnâ deficient à multiplicibus secundæ & quartæ, aut vnâ æqualia erunt, aut vnâ excedent, sed præterea eandem quoque habebunt rationem.

Ratio est quia ex definit. 6. idem est quatuor magnitudines in eadem esse ratione & earum æquemultiplicia vel vnâ deficere, vel vnâ excedere, vel vnâ æqualia esse Idemque est vel conferre singulas B. & D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multiplicatas ad A. & C. pari inter se numero multiplicatas.

Corollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conuersæ. Nam si A. est ita maius ipso B. sicut C. ipso D. est euidentius B. ita minus fore ipso A. sicut B. ipso C. minus est. Nec minus fore euidentius si A. & C. sumpta essent æqualia, aut minora ipsis B. & D.

PROPOSITIO V.

Th. 5 E 4 F 2 Si magnitudo A.
 C 8 D 4 magnitudinis B. ita
 A 12 B 6 multiplex fuerit: ut
 ablata C. ablata D. etiam
 reliqua E. reliqua F. ita mul-
 tiplex erit, ut tota A. totius B.

PAtet. Sit enim A. duplum ip-
 sius B. & pars ablata C. du-
 pla similiter partis ablatæ D. er-
 go si residua E. non est duplex re-
 siduæ F. omnes partes totius B.
 non continentur in omnibus par-
 tibus totius A. sicut totum in to-
 to. Ergo residua residuæ ita
 multiplex, ut tota totius.

PROPOSITIO VI.

G 2 H 3 G 8 H 12 Si dua Th.9
 E 10 F 15 E 4 F 6 magnitu-
 A 12 B 18 A 12 B 18 dines A.
 C 2 D 3 C 2 D 3 & B. dua-

rum magnitudinum C. & D.
 sine aquemultiplices: & detra-
 eta quedam EF. sint earun-
 dem CD. aquemultiplices.
 Reliquæ GH. iisdem CD:
 aut æquales sunt aquemulti-
 plices.

PRob. C. & D. in totis A. & B.
 & in eorum aliquibus parti-
 bus assumptis B & F. æqualiter
 continentur ex hypothefi: ergo a 5.5
 æqualiter etiam continebuntur
 in reliquis G, & H. Ergo reliquæ
 eisdem, aut æquales, sunt aut æ-
 quemultiplices.

PROPOSITIO VII.

²⁴ ²⁴ ⁸ *Equales* A B. *ad*
eandem C. *eandem*
¹² ¹² ⁴ *habent rationem; &*
eandem C. *ad equales* AB.

Pateat ex terminis. Geometricè
 verò vt demonstretur, concipe
 magnitudinem C. bis sumi, quasi di-
 ceretur, vt se habet A. ad C. ita B.
 ad C. hoc posito sic dico 12. & 12. æ-
 quemultiplicia primæ magnitudinis
 A. & terciæ B. 2 sunt æqualia iam su-
 matur quodcunque multiplex ipsius
 C. puta 8. Ergo cum æquemultiplici-
 cia ipsorum A, & B. quocunque mo-
 do multiplicentur, sint æqualia sem-
 per: vel vna deficient à multiplici C.
 vel vnà æqualia erunt, vel vnà exco-
 dent, vt in assumpto exemplo. b Ergo
 in eadem sunt ratione. Eodem
 modo dicam multiplicem ipsius C.
 puta 8. vel minorem esse 12. & 12. æ-
 quemultiplicibus A, & B. vel vtrius-
 que æqualem vel minorem.

a 6.
 Ar.

b Def.
 6.5

PROPOSITIO VIII.

$\begin{matrix} 16 & 8 & 4 \\ A & B & C \\ 6 & 4 & 8 \end{matrix}$
Inaequalium magnitudinum A. B maior A. ad eandem C. maiorem rationem habet, quā minor B: Et eadem C. ad minorem B. maiorem habet rationem, quam ad maiorem A:
Th. 8.

PRob. 1^a pars. Si A, esset æqualis B, vel si A, & B, æqualiter continerent C, eandem rationem haberent, ad C, & C, eandem ad A, & B, per præcedentem: sed maior ponitur A, hoc est pluries continere G. ergo per definitionem 8. A. maiorem habet rationem ad C. Prob. 2. Et quia C, pluries continetur ab A, quā à B, minorem habebit ad A, rationem quam ad B, per 8. def.
 Def. 6.

PROPOSITIO IX.

Tb. 9.

A B C *Quæ AB. ad ean-*
 15 15 4 *dem C. eandem ha-*
bent rationem, æquales sunt
inter se, & ad quas AB. eadem
C. eandem habet rationem, hæ
quoque AB. æquales sunt in-
ter se.

a 8.5

SI enim dicas A. esse maius
 quam B. ² ergo maior erit ra-
 tio maioris A. ad eandem C.
 quàm minoris B. ad eandem C.
 Item maior ratio ipsius C. ad B.
 quam ad A, quod est contra hy-
 pothesim.

PROPOSITIO X.

16 8 4 Earum magnitudi- Th. 10
 A B C num AB. quæ ad ean-
 dem C. habent rationem: quæ
 A. rationem maiorem habet,
 hæc maior est: ad quam au-
 tem B. eadem C. maiorem ra-
 tionem habet, hæc B. minor
 est.

SI enim B, esset æqualis aut
 maior quam A, haberent A, a 7.5
 & B. eandem rationem ad C, vel b 8.5
 B, haberet maiorem, quod est
 contra hypothesim. Item si C. ha-
 bet maiorem rationem ad A.
 quam ad B. minor est A, quam
 B, vel utrumque, quod dixi, se-
 queretur absurdum. Hæc conuer-
 tit 8.

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 Si sit prima A. ^{T⁵.}
A B C D secunda B. aequè
8 12 multiplex, atque
E F tertia C. quarta
D. sumantur au-
tem aequemultiplices E. & F.
prima A. & tertia C: erit ex
equo sumptarum, utraque
vtriusque aequè multiplex,
altera quidem E. secunda B.
altera autem F. quarta D.

PRob. Ponuntur B. & D. æ-
qualiter contineri in singulis ^{21.5.}
A. B. C. ergo æqualiter conti-
nentur etiam in iisdem pari nu-
mero multiplicatis in E. & F.

ELEMENTVM IV.

4 2 6 3 Si prima ad se-
~~ma~~ A B C D cundam, eandem
 8 6 12 9 habuerit rationē,
 Th. 4 E F G H & tertia ad quar-
 tam : etiam æquē
 multiplices prima & tertia,
 ad æquē multiplices secunda,
 & quarta, iuxta quamvis
 multiplicationem, eandem ha-
 bebunt rationem, si prout inter
 se respondent, ita sumpta fue-
 rint.

Posita & explicata superius à no-
 bis definitione 6. hanc propo-
 sitionem sic breuiter perstringo.

Si prima A. ad secundam B. habue-
 rit eam rationem, quam habet ter-
 tia C. ad quartam D. sumanturque
 primæ A. & tertiæ C. æquemultipli-
 ces E. & G. Item secundæ B. & quar-
 tæ D. hisdem vel aliis æquemultipli-
 cibus F. & H. erit E. multiplex ipsius
 A. ad F. multiplicem ipsius B. sicut

6. multiplex tertiæ C. ad H. multiplicem quartæ D. idque iuxta non vnâ tantum aut alteram multiplicationem, sed iuxta quamcumque vbi ibi diximus, & multiplicia primæ & tertiæ non solum vna deficient à multiplicibus secundæ & quartæ, aut vna æqualia erunt, aut vnâ excedent, sed præterea eandem quoque habebunt rationem.

Ratio est quia ex definit. 6. idem est quatuor magnitudines in eadem esse ratione & earum æquemultiplicia vel vnâ deficere, vel vnâ excedere, vel vnâ æqualia esse Idemque est vel conferre singulas B. & D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multiplicatas ad A. & C. pari in-ter se numero multiplicatas.

Corollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conuersæ. Nam si A. est ita maius ipso B. sicut C. ipso D. est euidentius B. ita minus fore ipso A. sicut B. ipso C. minus est. Nec minus fore euidentius si A. & C. sumpta essent æqualia, aut minora ipsis B. & D.

PROPOSITIO V.

Th. 5 E 4 F 2 Si magnitudo A.
C 8 D 4 magnitudinis B. ita
A 12 B 6 multiplex fuerit: ut
ablata C. ablata D. etiam
reliqua E. reliqua F. ita mul-
tiplex erit, ut tota A. totius B.

PAtet. Sit enim A. duplum ip-
sius B. & pars ablata C. du-
pla similiter partis ablatæ D. er-
go si residua E. non est duplex re-
siduæ F. omnes partes totius B.
non continentur in omnibus par-
tibus totius A. sicut totum in to-
to. ~~ergo~~ ergo residua residuæ ita
multiplex, ut tota totius.

PROPOSITIO VI.

G 2 H 3 G 8 H 12 Si dua Th.9
 E 10 F 15 E 4 F 6 magnitu-
 A 12 B 18 A 12 B 18 dines A.
 C 2, D 3 C 2, D 3 & B. dua-

rum magnitudinum C. & D.
 sine aequemultiplices: & detra-
 eta quaedam EF. sint earun-
 dem CD. aequemultiplices.
 Reliqua GH. iisdem CD.
 aut aequales sunt aequemulti-
 plices.

PRob. C. & D. in totis A. & B.
 & in eorum aliquibus parti-
 bus assumptis B & F. æqualiter
 continentur ex hypothesi: ergo a 5.4
 æqualiter etiam continebuntur
 in reliquis G. & H. Ergo reliquæ
 eisdem, aut aequales, sunt aut æ-
 quemultiplices.

PROPOSITIO VII.

Th. 7. $\begin{matrix} 24 & 24 & 8 \\ A & B & C \end{matrix}$ *Æquales AB. ad eandem C. eandem habent rationem; & eadem C. ad æquales AB.*

P Atet ex terminis. Geometricè verò vt demonstretur, concipe magnitudinem C. bis sumi, quasi diceretur, vt se habet A. ad C. ita B. ad C. hoc posito sic dico 12. & 12. æquemultiplicia primæ magnitudinis A. & tertiæ B. ^a sunt æqualia iam sumatur quodcumque multiplex ipsius C. puta 8. Ergo cum æquemultiplicia ipsorum A. & B. quocumque modo multiplicentur, sint æqualia semper: vel vna deficient à multiplici C. vel vnà æqualia erunt, vel vnà excedent, vt in assumpto exemplo. ^b Ergo in eadem sunt ratione. Eodem modo dicam multiplicem ipsius C. puta 8. vel minorem esse 12. & 12. æquemultiplicibus A. & B. vel vtriusque æqualem vel minorem.

a 6.
Ar.

b Def.
6.5

PROPOSITIO VIII.

16 8 4 *Inequalium ma-*
A B C *gnitudinum A.B ma-* Th. 8.
6 4 8 *ior A. ad eandem C.*
maio-rem rationem habet, quā
minor B: Et eadem C. ad mi-
norem B. maiorem habet ra-
tionem, quam ad maiorem A:

PRob. 1^a pars. Si A, esset æqua-
lis B, vel si A, & B, æqualiter
continerent C, eandem rationem
haberent, ad C, & C, eandem a 6.
ad A, & B, per præcedentem: sed Def. 5
maior ponitur A, hoc est pluries
continere G. ergo per definitio-
nem 8. A. maiorem habet ratio-
nem ad C. Prob. 2. Et quia C, plu-
ries continetur ab A, quam à B,
minorem habebit ad A, ratio-
nem quam ad B, per 8. def.

PROPOSITIO IX.

Tb.9.

A B C *Qua AB. ad ean-*
is is 4 dem C. eandem ha-
bent rationem, aequales sunt
inter se, & ad quas AB. eadem
C. eandem habet rationem, ha-
quoque AB. aequales sunt in-
ter se.

a 8.5

SI enim dicas A. esse maius
 quam B. ^a ergo maior erit ra-
 tio maioris A. ad eandem C.
 quàm minoris B. ad eandem C.
 Item maior ratio ipsius C. ad B.
 quam ad A, quod est contra hy-
 pothesin.

PROPOSITIO X.

16 8 4 *Earum magnitudi-* Th. 10
 A B C *num AB. quæ ad ean-*
dem C. habent rationem: quæ
A. rationem maiorem habet,
hæc maior est: ad quam au-
tem B. eadem C. maiorem ra-
tionem habet, hæc B. minor
est.

SI enim B, esset æqualis aut
 maior quam A, ^{a 7.6} haberent A,
 & B. eandem rationem ad C, vel ^{b 8.5}
 B, ^b haberet maiorem, quod est
 contra hypothesim. Item si C. ha-
 beret maiorem rationem ad A.
 quam ad B. minor est A, quam
 B, vel utrumque, quod dixi, se-
 quetur absurdum. Hæc conuer-
 tit 8.

PROPOSITIO XI.

Ebd. II	27	18	16	<i>Quæ eadem sunt eadem rationes, & inter se sunt eadem.</i>
G	36	I	24	
H	48			
	18	12	24	
A	9	E	6	
C	12			
B	6	F	4	
D	8			
	24.	16.	32	
K	36.	M.	24.	
L.	48			
	12	8	16	

SInt rationes A. ad B. & C. ad D. eadem, rationi E, ad F: etiam A, ad B. & C, ad D. eadem inter se erunt. Prob. per 6. def. huius. Si enim sumantur ad omnes antecedentes A. C. E. æquemultiplices GHI, & ad consequentes BDF, æquemultiplices KLM. semper vel vnà deficient, vel vnà æquales erunt, vel vnà excedent, ut patet in schemate.

PGO.

PROPOSITIO XII.

$\begin{matrix} 4 & 2 & 6 & 3 \\ A & B & C & D \end{matrix}$ Si sint quotiunque Tb. 12.
magnitudines pr
 $\begin{matrix} 10 & 5 \\ A & C & B & D \end{matrix}$ *portionales ABCD*
quemadmodum se
habuerit una antecedentium
A. ad unam consequentium
B. ita omnes antecedentes
A C. ad omnes consequentes
BD.

QUod prop. i. de proportione
 multiplici demonstratur, hic
 de omni proportione etiam irra-
 tionali ostenditur per eandem pri-
 mam & defin. 6. si sumantur an-
 tecedentium & consequentium
 æquemultiplices. Ratio autem
 generalis est, quia cum tota nihil
 fiat aliud quam omnes suæ par-
 tes, quæ erit ratio A, ad B, & C, ad
 D, eadem erit & AC, ad BD.

V

PROPOSITIO XIII.

6 4 3 2 4 3
 13. Si prima A. ad
 B C D E F secundam B. eā-
 dem habuerit rationem, quam
 tertia C. ad quartam D. ter-
 tia verò ad quartam, maio-
 rem habuerit rationem, quàm
 quinta E. ad sextam F. prima
 quoque A. ad secundam B. ma-
 iorem rationem habebit quam
 quinta E. ad sextam F.

PRob. Rationes A, ad B, & C,
 ad D, sunt similes ex hypoth.
 ut qui sesquialteræ. Ratio C, ad
 D, maior est quàm E, ad F, ses-
 quitertia. Ergo ratio A, ad B, ma-
 ior est quam E, ad F, per II. & pa-
 ter à signo cum denominator A,
 ad B, 1. 2, sit maior quam E, ad
 F. 1. 2

PROPOSITIO XIV.

$\begin{matrix} 2 & 3 & 8 & 12 \\ 9 & 9 & 9 & 9 \\ 12 & 8 & 6 & 4 \\ A & B & C & D \end{matrix}$
 Si prima A. ad Th. 14.
 secundam B. can-
 dem habuerit ra-
 tionem, quam tertia
 C. ad quartam D. prima ve-
 rò A. quam tertia C. maior
 fuerit, erit & secunda B. ma-
 ior quam quarta D. Quod si
 prima A. fuerit equalis ter-
 tia C. erit & secunda B. e-
 qualis quarta D. Si verò mi-
 nor, & minor erit.

PRob. Sit A. maior, C. minor: a 8. 5
 ergo ratio A. ad B. maior est
 quam C. ad B. Rursus est C. ad
 D. sicut A. ad B. ratio autem A.
 ad B. maior est, quam C. ad B.
 b maior ergo est ratio C. primi b 13. 5
 ad D. secundum, quam C. quinti

V ij

2 3 8 12 ad B, sextum. Minor

9 9 9 9 ergo est D. quam B.

¶ 10. 5. 12 8 6 4 Sit A. equalis C, e-
A B C D rit: ergo A, ad B, ut

C, ad D. & quia C, ad

d 7. 5. D, & C, ad B, rationes, ex-
dem sunt rationi A, ad B, & erunt
quoque C, ad D, & C, ad B, ex-
dem inter se.

¶ 9. 5. Sit A, quam C, minor, & maior
erit ratio C, ad B, quam A, ad B.

f 13 5 Et cum & minor sit ratio C, primi
ad D, secundum, quam C, quinti
g 10. 5. ad B, sextum, minor erit B,
quam D.

PROPOSITIO XV.

$A \ 5 \ B \ 7$ *Partes AB. cum* Tb. 15.
 $C \ 25 \ D \ 35$ *pariter multipli-*
cibus CD. in eadem sunt ra-
tione, si prout sibi mutuo res-
pondent, ita sumantur.

SIt A, pars ipsius C, & B, ipsius
 D, continet C, toties A, quo-
 ties D, continet ipsam B. Quia er-
 go ut una antecedentium A, ad
 unam consequentium B, ita & om-
 nes antecedentes C, ad omnes a 12. 5
 consequentes D. Ergo ut C, ad D,
 ita A, ad B.

PROPOSITIO XVI.

Eb, 16

$$\begin{array}{cc} A \text{ --- } \frac{E}{8} & B \text{ --- } \frac{F}{10} \\ C \text{ --- } \frac{4}{4} & D \text{ --- } \frac{2}{2} \end{array}$$

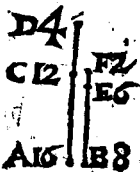
Si quatuor magnitudines ABC

D. proportionales fuerint & vicissim proportionales erunt.

HOc est, si sit A, ad C, sicut B, ad D, erit permutando ut A, ad B, ita C, ad D.

Prob. Supponamus enim A continere C, bis, sicut continet D, si diuidamus A, in E, bifariam & B, in F, erit E, æqualis C, & F, æqualis D, sed ut E, ad F, sic dupla A, ad B, per 12. Ergo ut dupla A, ad duplam B, sic G, æqualis ipsi E, ad D, æqualem ipsi F.

PROPOSITIO XVII.

 Si compositæ Th. 17
 magnitudines,
 proportionales
 fuerint, hæ
 quoque diuise
 proportionales
 erunt.

Hoc est A. compositum ex CD.
 & B. ex EF. dentur : & sit vt A.
 16. ad sui partem D. 4. ita B. 8. ad F.
 2. erit & vt C. 12. ad D. 4. ita E. 6. ad
 F. 2.

Id probant Theon & alii per æ-
 que multiples. Dibuendus quod æ-
 lias sequeretur partem esse æqua-
 lem toti. Nos sic breuiter A. & B. a 4.
 ponuntur proportionales : æ ergo si. Def.
 go similitudine continent partes
 D. & F. puta quater : ergo si eadem
 è suis singule totis auferantur, simili-
 ter in residuis AC. BE. continebun-
 tur : erit ergo vt AC. ad CD, ita BE.
 ad EF.

PROPOSITIO XVIII.

Th. 18
D 4
C 12
F 2
E 6
A 16
B 8
Si diuise ma-
gnitudines sint
proportionales,
hæ quoque cõ-
posita proportio-
nales erunt.

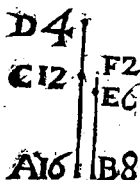
SIt ut DC, ad CA, ita FE, ad EB. Erit & AD, ad DC, ut BF, ad EF.

Prob. Ex hypothesi partes AC, BE, simili ratione continent partes DC. FE. ergo si hæ, illis addantur, tota AD, BF, adhuc simili ratione continebunt suas partes DC. FE,

PRO-

PROPOSITIO XIX.

Si quemadmo- Th. 19

dum totum A. ad
totum B. ita a-
blatum CD. se
habuerit ad a-
blatum EF. & re-
liquum EA. ad
reliquum EB. ut

totum AD. ad totum BE. se habe-
bit.

PRob. AD. BE. CD. EF. po-
nuntur proportionales; erit
ergo ut FB. ad EF ita AD. ad
CD. Ergo ^a erit ut FE. ad EB. ita
DC. ad CA. Ergo ut FE. ad DC.
ita BE. ad AC. hoc est ut tota
AD. ad totam BE. cum posita sit
AD. ad BE. ut CD. ad EF.

Brevius quia aliter omnes par-
tes essent maiores omnibus par-
tibus, quam totum toto.

PROPOSITIO XX.

Th. 20 $\begin{matrix} 12 & 9 & 6 \\ A & B & C \\ 8 & 6 & 4 \\ D & E & F \end{matrix}$ Si sint tres magnitudines ABC . & aliae DEF . ipsis aequales numero, quae binae & in eadem ratione sumantur (hoc est ut A . ad B . ita D . ad E . & ut B . ad C . ita E . ad F .) Ex aequo autem prima A . quam tertia C . maior fuerit, erit & quarta D . quam sexta F . maior. Quod si prima tertiae aequalis fuerit, erit & quarta aequalis sextae, sin illa minor, haec quoque minor erit.

a 8. § **P** Rob. Sit maior A . quam C .
ergo maior erit ratio ipsius A . ad B . quam C . ad B . est autem

ut A. ad B. ita D. ad E. & ut B.
ad C. ita E. ad F. Ergo conuer-
rendo est ut C. ad B. ita F. ad E.
Ergo D. ad E. maiorē^b habet ra-^{b 13.}
tionem quam F. ad E. quare ma-^{c 10.}
ior^c est D. quam F. Haud secus
concludam si A. ipsi C. æqualis
ponatur aut minor. Interpretes
idem probant de quocunque
magnitudinibus, non de tribus
tantum.

PROPOSITIO XXI.

Tb. 21. 18 12 4 Si sint tres magni-
 A B C tudines A B C. &
 27 9 6
 D E F ipsis aequales numero
 DEF. quæ binæ &
 in eadem ratione sumantur,
 fueritque perturbata earum
 proportio (hoc est vt A. ad
 B. sic E. ad F. & vt B. ad C.
 sic D. ad E.) Ex æquo autem
 prima A. quam tertia C. ma-
 ior fuerit : erit & quarta D.
 quam sexta F. maior. Quod si
 prima tertia fuerit æqualis, erit
 & quarta æqualis sextæ, sin
 illa minor, hæc quoque minor
 erit.

PRob. Sit A. maior quam C.
 ergo A. ad B. maiorem^a ha- a 8.5
 bet rationem quam C. ad B; Est
 autem ut A. ad B. ita E. ad F.
 Ergo^b maior est ratio E. ad F. b 13.5
 quam C. ad B. Et quia ut B. ad
 C. ita D. ad E. ergo conuerten-
 do ut C. ad B ita E. ad D. Ergo
 maior est ratio E. ad F. quam E.
 ad D. c 10.5
 Ergo maior est D. quam
 F. Idem ostendetur si A. minor
 sit, aut æqualis.

PROPOSITIO XXII.

Th. 22. 12 9 6 8 6 4 Si fuerint quot-
 A B C D E F cunque magnitudines ABC. & a-
 GH I L M N lia ipsis aquales
 numerq̃ DEF. qua-
 bina in eadem ratione sumantur
 (hoc est vt A. ad B. ita D. ad E. &
 vt B. ad C. ita E. ad F.) & ex
 aequalitate in eadem ratione erūt.
 Hoc est erit A. ad C. sicut D. ad
 F.

Rob. Sumantur ipsarum ABC.
 æquemultiplicia GHI. & ipsarum
 DEF. æquemultiplicia LMN. cum
 e 15. §. simplicia sint in eadem ratione A. ad
 B. vt D. ad E. & B. ad C. vt E. ad F.
 æ erunt eorum multiplicia G. ad H.
 & H. ad I. vt L. ad M. & M. ad N.
 b 20. §. Ergo si quotuis magnitudines GHI.
 c 6. & aliz totidem LMN. binæ sumantur
 Def. in eadem ratione quarum^b primæ
 ultimam in vtroque ordine simul
 excedunt, æquantur, vel deficiunt,
 earum simplices A. ad C. c erunt vt
 D. ad F.

PROPOSITIO XXIII.

¹⁸ ¹² ⁴ Si fuerint tres ma-
^A ^B ^C gnitudines ABC. a- Th. 23.
²⁷ ⁹ ⁶ liaeque ipsis aequales
^D ^E ^F numero DEF. quæ
 binæ in eadem ratione suman-
 tur, fuerit autem perturbata ea-
 dem ratio (hoc est sit A. ad
 B. ut E. ad F. & ut B. ad C.
 ita D. ad E.) etiam ex æqua-
 litate in eadem ratione erunt
 hoc est ut A. ad C. ita D.
 ad F.)

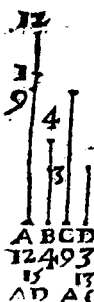
PRob. : Si A. excedit C. æqua- a 21.5
 tur vel deficit; D. excedet F. b 15.5
 æquabitur, vel deficiet. c 17.
 que fiet in æquemultiplicibus. Def.
 Ergo ex æqualitate in ^d eadem d 6.
 ratione est ut A. ad C. ita D. Def.
 ad F.

PROPOSITIO XXIV.

Fig. 14. $\begin{matrix} 4 & 2 & 6 \\ A & B & C \\ 3 & 10 & 15 \\ D & E & F \\ 14 & 21 \\ G & H \end{matrix}$ Si prima A. ad secundam B. eandem habuerit rationem, quam tertia C. ad quartam D. habuerit autem & quinta E. ad secundam B. eandem rationem quam sexta F. ad quartam D. Etiam G. composita prima cum quinta, ad secundam B. eandem habebit rationem, quam H. tertia cum sexta, ad quartam D.

PROB. Ex hypothesi B. est talis pars singularum A. & E. qualis est D. singularum C. & F. Ergo erit quoque B. talis pars compositarum A. & E. in G. qualis est ipsarum C. & F. compositarum in H.

PROPOSITIO XXV.

Si quatuor magnitudines ABC D. proportionales fuerint : maxima A. & minima D. reliquis duabus BC. maiores erunt.

Th. 25.

Prob. Ex hypoth. v^d
A. ad B. ita C. ad D. sit A. maior, ab e

auferatur A. 9. & equalis ipsi C. & à B. tollatur B. 3. & equalis minimæ D. Eri-
gitur vt totalis A. 12. ad partialem
A. totalis B. 4. ad partialem B. 3. &
a reliqua 9. 12. scilicet 3. ad reliquam
7. 4. scilicet 1. vt A. 12. ad B. 4. Ita-
que maior erit 3. quam 1. Ex 3. ab-
scindatur 9. 1. hoc est 1. & equalis 3. 4.
hoc est 1. Ergo A. 1. hoc est 10. cōtinet
magnitudines C. 9. & 3. 4. hoc est 1.
Ergo A. 1. & D. hoc est 13. & equalis
sunt magnitudinibus C. 9. & B. 4. Er-
go si addatur 1. 12. hoc est 2. magni-
tudo A. 12. & D. 13. hoc est 15. maio-
res sunt quam B. 4. & C. 9. hoc est 13.

a. 12. 5.

PROPOSITIO XXVI.

Th. 26. 8 4 5 3 Si prima A. ad secundam B. habuerit maiorem rationem, quam tertia C. ad quartam D. habebit conuertendo, secunda B. ad primam A. minorem rationem, quam quartam D. ad tertiam C.

HÆc & reliquæ octo propositiones, cum non sint Euclidis, eas non aliter demonstrabimus quàm indicando propositiones Euclidis in quibus virtute continentur.

Hanc vero, propositione 4. huius elementi contineri, patet manifestè.

PROPOSITIO XXVII.

4 5 3 Si prima A. ad se-
A B C D cundam B. habueris Tb. 127.
maiolem rationem, quam ter-
tia C. ad quartam D. habebit
quoque vicissim prima A. ad
tertiam C. maiolem rationem,
quam secunda B. ad quar-
tam D.

Continetur prop. 16.

PROPOSITIO XXVIII:

8 4 5 3 Si prima A. ad secun-
A B C D dam B. habueris ma-
E 12 F 8 iorem rationem, quam Tb. 284
tertia C. ad quartam
D. habebit quoque composita pri-
ma cum secunda E. ad secundam
B. maiolem rationem, quam com-
posita tertia cum quarta F. ad
quartam D.

Continetur prop. 18.

PROPOSITIO XXIX.

8 4 5 3 Si composita E. pri-
 76. 29. A B C D ma cum secunda, ad
 E 12 F 8 secundam B. maiorem
 habueris rationem,
 quàm composita F. tertia cum
 quarta ad quartam D. habebit
 quoque dividendo, prima A. ad se-
 cundam B. maiorem rationem
 quàm tertia C. ad quartam D.

Continetur propositione 17.

PROPOSITIO XXX.

8 4 5 3 Si composita E prima cū
 76. 30. A B C D secunda, ad secundam B. ba-
 E 12 F 8 bueris maiorem rationem,
 quàm composita F. tertia cū
 quarta, ad quartam D. habebit per con-
 versionem rationis, prima cum secunda E.
 ad primam A. minorem rationem, quam
 tertia cum quarta F. ad tertiam C.

Continetur prop. 19.

PROPOSITIO XXXI.

16 8 4. 9 5 3 Si sint tres Th. 31.
A B C. D E F magnitudines
ABC. & aliae ipsis aequales
numero DEF. sitque maiorratio
prima priorum A. ad secundam B. quam prima posteriorum D. ad secundam E.
Item secunda priorum B. ad tertiam C. maior quam secunda posteriorum E. ad tertiam F.
erit quoque ex aequalitate
maior ratio prima priorum A. ad tertiam C. quam prima posteriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 20. & 22.

PROPOSITIO XXXII.

16 8 4 Si sint tres magnitudi-
 A B C nes A B C. & alia ipsis
 Th. 32 9 6 4 aequales numero DEF.
 D E F sitque maior ratio pri-
 ma priorum A. ad secū-
 dam B. quam secunda posteriorum
 E. ad tertiam F. Item secūda prio-
 rum B. ad tertiam C. quā pri-
 ma posteriorum D. ad secundam
 E. Erit quoque ex aequalitate,
 maior ratio prima priorum A. ad
 tertiam C. quam prima postero-
 rum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 21. & 23.

PROPOSITIO XXXIII.

12 6 Si fuerit maior ratio totius A.
 A B ad totum B. quam ablati C. ad
 Th. 33 4 3 ablatum D. erit & reliqui E. id
 C D reliquum F. maior ratio, quam
 8 3 totius A. ad totum B.
 E F

Continetur propositione 18.

PROPOSITIO XXXIV.

12. 8 4. 6 5 3 Si sint quot-

A B C. D E F cunque ma-

gnitudines ABC. & alia ipsis

æquales numero DEF. sitque

maior ratio prima priorum A.

ad primā posteriorū D. quam

secunda B. ad secundam E. &

hac B. ad E. maior, quam ter-

tia C. ad terciā F. & sic dein-

ceps : habebunt omnes priores

simul ABC. ad omnes poste-

riores simul DEF. maiore ra-

tionē, quā omnes priores BC.

relieta prima A. ad omnes po-

steriores, EF. relieta quoque

prima D. minore autē, quam

prima priorum A. ad primam

posteriorū F. maiore denique

etiā quā ultima priorum. C.

ad ultimam posteriorum F.

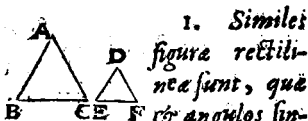
T634

EVCLIDIS

ELEMENTVM VI.

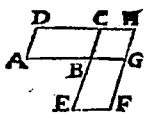
DEFINITIONES.

1. *Similes
figura rectili-
nea sunt, quæ
angulos sin-
gulos singulis æquales habent,
atque etiam latera, quæ cir-
cum angulos æquales propor-
tionalia.*

Duas conditiones requirit;
1°. vt anguli sint æquales sin-
guli singulis, vt hic A. & D. B. &
E. C. & F. 2°. vt latera circa æ-
quales angulos sint proportiona-
lia, hoc est ita se habeat BA, ad
AC, vt ED, ad DF. quod si ha-

rum altera defit, non dicentur fimiles. Sic quadratum & altera parte longius non sunt fimiles figuræ.

2. *Reciproca
autem figura
sunt, cum in v-
traque figura,
antecedentes*

*& consequentes rationum
termini fuerint.*

HOc patet maxime in paral-
lelogrammis & triangulis:
nam si qua ratione AB est ad BG.
in eadem sit BE. ad BC. erunt re-
ciprocæ figuræ. nam in utroque
est antecedens & consequens di-
versarum rationum.

3. *Secundum extremam
& mediam rationem, re-
cta AB. secta esse dicitur,
cum ut tota AB. ad maius
segmentum AC. ita maius AC. ad
minus CB. se habuerit.*

Ob miram sui utilitatem, hæc
proportio, diuina communiter
appellatur.

4. *Altitudo cuius-
que figura, est linea
perpendicularis AD.
à vertice ad basim
deducta.*

Cum, ut ait Prol. lib. de Anal. men-
sura cuiusque rei debeat esse statæ,
merito Euclides à perpendiculari
altitudinem petit cuiusvis figuræ: so-
la enim perpendicularis est statæ &
certæ longitudinis: hanc vero alti-
tudinem lib. 1. vocauit esse in iis-
dem parallelis.

5. *Ratio ex rationibus componi dicitur, cum rationum quantitates, inter se multiplicata, aliquam effecerint rationem.*

Quod Euclides vocat quantitates rationum, solent Geometrz vocare Denominatorem. Numerus enim est à quo petitur nomen proportionis; sic 4. est denominator rationis quadruplæ: 3. triplæ. Ratio igitur ex rationibus componi dicitur, quando harum denominatores seu quantitates rationum inter se multiplicatae aliquam aliam rationem fecerint. Sic ex ratione dupla & tripla componitur sextupla, quæ est ratio ex fractionibus: nam sex componitur ex denominatore duplæ 2. & triplæ 3. inter se enim multiplicati faciunt 6. denominatorem rationis sextuplæ compositæ.

PROPOSITIO I.

Th. 1.

Triangu-
la ABC.
DEF. &
parallelo-
gramma

a def. 4 CG DE. quorum ² eadem fuerit
altitudo GH. BF. ita se habent in-
ter se, ut bases BC. EF.

ID est, eam inter se habent ra-
tionē quam bases. Prob. Triā-
a def. 4 gula eiusdem altitudinis ² possūt
b 36. inter parallelas constitui: ^b tunc
autem quæ æqualem habebunt
basim, erunt æqualia, quæ maio-
rem maiora, quæ minorem mi-
nora. Idemque ^c est de æquemul-
c 15. 5. tiplicibus. Ergo absolutè trian-
gula sē habent ut bases, similiter-
que parallelogramma; cum sint
d 34. 1. dupla ^d triangulorum.

PROPOSITIO II.

Si ad trianguli ABC.

latus unum CB parallela ducatur ED. Th. 1.

hac proportionaliter secabit ipsius trianguli

lateralia AC. AB. Et si trianguli lateralialia, proportionaliter secta sint, recta DE. per sectiones ducta, erit parallela ad reliquum ipsius trianguli latus CB.

P Rob. Duâctis duabus rectis EB, D a 17. r.
C. a erunt triangula EDC, EDB.
super eadem basim ED. & inter eas b 1. 6
dem parallelas ED. CB. equalia. b Er-
go ut AED. ad ECD. ita AE. ad EC.
c (sunt enim in eadem altitudine) & c def. 4
ut ADE. ad DBE. ita AD. ad DB. d 7. 5
ergo ut AE. ad EC. ita AD. ad DB. Po-
nantur vero lateralialia AC. AB. propor-
tionaliter secta in ED. cum AED. ad
DEC. eandem habere rationem, quâ
ad EDB. (nam est ut AE. ad EC. sic
AD. ad DB. cum triangula sint eius-
dem altitudinis) erunt DEC. EDB. e 9. 5
equalia, & quia sunt in eadem ba- f 39. 1.
si erunt inter parallelas.

PROPOSITIO III.

Th. 3

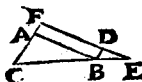
Si trianguli ABC. angulus A. bifariam sectus sit: secans autem angulum recta AD. secet & basim BC, basis segmenta BD. DC. eandem habebunt rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. & si basis segmenta BD. DC. eandem habeant rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. recta AD. qua à vertice A. ad sectionem D. producitur, bifariam secat trianguli ipsius angulum A.

PRob. Ad punctum B. ^a agatur BE. ipsi DA. parallela, cui CA. producta ^b occurrat in E. tunc erit EBA. _{29.1.} æqualis alterno BAD. & E. externo DAC. ergo cum anguli BAD. CAD. æquales po-

nantur, erunt anguli EBA. & E.
 æquales, & rectæ BA. AE. ^d æqua- ^{d 6. r}
 les. Ergo cum in triangulo EBC.
 rectæ DA. BE. parallelæ sint, vt
 EA. hoc est BA. ad AC. ^e ita BD.
 ad DC. Sit rursum vt BA. ad AC. ^{e 2.6}
 sic BD. ad DO. vt autem BD. ad
 DC. ita ^f est EA. ad AC, s Ergo ^{f 2.6}
 vt BA. ad AC. ita EA. ad AC. ^h æ- ^{g 11. f}
 quales ergo BA. EA. & ⁱ anguli ^{h 9. f}
 ABE. & E. Cum ergo ABE. al- ^{i 5. r}
 terno BAD. æqualis sit & E. ex-
 terno DAC. erunt anguli BAD.
 DAC. æquales.

PROPOSITIO IV.

Th. 5.

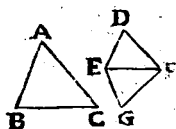
*Æquiangulo-
rum triangulorū
ACB. DBE. pro-
portionalia sunt*

*latera (hoc est vt AC. ad CB. ita
DB. ad BE.) quæ circa æquales
angulos C. & B. & homologa sunt
latera BA. ED. quæ æqualibus an-
gulis C. & B. subtenduntur.*

- P** Rob. Sic in directum statue re-
ctas CB. BE. vt angulus externa.
DBE. interno C. sit æqualis: tunc DB.
& AC. æ erunt parallelæ: similiterque
ED. BA. cum anguli E. & ABC. sint
æquales. Et quia anguli ACB. ABC.
hoc est DEB. minores sunt e duobus
rectis, si producantur ED. CA.
conuenient d puta in F. e Eritque
DA. parallelogrammum. Cum igitur
in triangulo FCE. rectæ DB. FC.
sint parallelæ, f erit vt ED. ad DF. hoc
est BA. ita EB. ad BC. Cumque BA.
EF. sint item parallelæ, erit CB. ad
BE. vt CA. ad AF. hoc est BD, & vt
AB. ad BE. ita FD. hoc est AB. ad
DE.

PRO-

PROPOSITIO V.

Si duo triā-
gula ABC. Th. 1]
DEF latera
AB. BC. pro-
portionalia
(ipsis DE.
EF) habuerint, erunt equiangula, eo demque angulos, DA. EB.
CF. habebunt aequales, quibus ho-
mologa latera subtendantur.

Prob. Super recta EF. ad punctum
E. a ponatur angulus FEG. an-
gulo B. æqualis & ad F. alius ipsi C.
& consequenter reliquus G. reliquo
A. b æqualis, sicque fiant triangula
ABC, EFG. æquiangula ; Tunc circa
æquales angulos A. & G. c erunt pro-
portionalia latera AB. ad AC. vt GE.
ad GF. & AB. ad BC. vt GE. ad EF.
& AC. ad CB. vt GF. ad FE: sed triā-
guli DEF. latera in eadem ratione d 9.5
supponuntur. æquale d ergo erit DE. e 8.1
ipsi EG. & DF. ipsi FG. & triangula f Ax. 1
DEF. æquiangulum ipsi ABC.

Q

PROPOSITIO VI.

Th. 6

*Si duotriangu.
la ABC DEF.
unum habeant
equalem angu-*

*lum A. D. & latera circa eum
proportionalia (ut BA. ad AC. ita
ED. ad DF.) erunt equiangula,
angulo/que habebūt aequales BE.
CF. quibus homologa latera BA.
ED. AC. DF. subtrahuntur.*

a 4. 6.

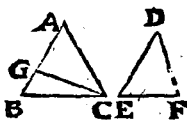
b 11.

c 8. 8.

d 12. 1

Prob. Ad rectam EF. angulos
FE. G. EFG. fac æquales ipsis BC.
et t & G. æqualis A. quia ergo equi-
angula sunt ABC. GEF. æ erunt ut
AH. ad AC. ita GE. ad GF. propor-
tionalia: sed sunt etiam proportio-
nalia AB. AC. & DE. DF. b sunt er-
go latera DE. DF. ipis GE. GF. æ-
qualia Cumqu basis EF. sit commu-
nis, triangula DEF. EFG. c æquian-
gula sunt: d ergo etiam æquiangula
ABC. DEF.

PROPOSITION VII.

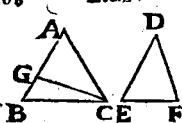
Si duo
trianguli
ABC. DEF *Tb. 7.*
unum an-
gulum A.

uni angulo D. aequalem, circum
autem, alteros angulos C. F. la-
tera proportionalia habeant (vt
AC. ad CB. ita DF. ad FE.) reli-
quorum vero B. E. simul virum-
que, aut minorem aut non mino-
rem, recto: aequiangula erunt triā-
gula, & aequales habebunt angulos
ACB. DFE. circum quos sunt pro-
portionalia latera, & angulos B.
& E. æquales.

PRob. Sit enim B. & E minor
recto, tunc si anguli ACB. &
F. non sunt æquales, sit ACB. ma-
ior quam F. fiatque ipsi F. æqua-
lis ACG. cum igitur angulus A.
angulo D. ponatur æqualis: erit
& reliquus AGC. reliquo E. æ-
qualis, ideoque triangula AGC.

Z ij

DE F. æ-
 quiangula
 erūt. ^b Er-
 go vt AC.
 ad CG. ita

erit DF, ad FE, sed vt DF, ad
 FE. ita ponitur AC. ad CB, vt
 igitur AC, ad CG, ita AC, ad CB,
 ac propterea ^d æquales CG, CB,
 & ^e anguli CBG, CGB, æquales.
 Cum igitur angulus B, sit recto
 minor, erit & CGB, minor recto,
 & ei deinceps AGC, ^f maior re-
 cto. Est autem ostensus angulus
 AGC, angulo E, æqualis. Maior
 igitur est recto angulus E, qui
 minor ponebatur.

Iā sit angulus B, & E, recto non
 minor, probabitur vt prius rectas
 CB, CG, esse æquales, & ^g conse-
 quenter angulos CBG, CGB, esse
 æquales, & non minores duobus
 rectis, ^h quod est absurdum. Non
 ergo inæquales sūt anguli ACB,
 & F, sed æquales, & consequen-
 ter reliqui anguli B, & E, ⁱ æqua-
 les, quod erat probandum.

b 4.6

c 11.5

d 9.5.

e 5.1

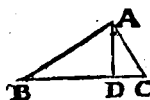
f 13.1

g 5.1

h 17.1

i 32.1

PROPOSITIO VIII.

Si in triangulo re-
ctangulo BAC. ab Tb. 8
angulo recto A. in
basim BC. perpendi-
cularis AD. ducta

fit : quæ ad perpendicularem triangula
ADC. ADB. cum toti triangulo ABC.
cum ipsa ADC. ABD inter se sunt simili-
lia.

P Rob. In triangulis ABC. BAD.
anguli BAC. ADB. recti sunt &
angulus B. communis: ergo reliqui
ACB. BAD. æquales: ergo triangu- a 32. r
la ABC. ADB. ^b similia. Non aliter o- b 1.
stendetur ADC. simile ABC. & ADC. Def.
triangulo ADB.

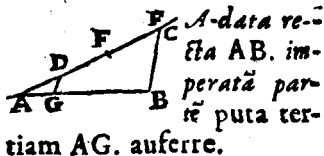
*Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo
recto in basim, est media proportionalis
inter duobus segmentis.*

¶ Nam ut BD. ad DA. ita DA. ad c 4. 6
DC. quod est rectam DA. esse me-
diam proportionalem inter basis
partes BD. DC.

*Coroll. 2. Hinc etiam patet utrum-
libet laterum angulum rectum am-
bientium, medium proportionale
inter totam basim & illud segmen-
tum basis quod ei lateri adiacet,*

PROPOSITIO IX.

Prob. I.

PRax. Ex A, ducatur recta AC, utcumque faciens angulum, & ex AC, sumatur quævis pars, puta AD, ac dux aliæ addantur equales DE, EF, iungatur FB, cui ex D parallela fiat DG, erique ablata AG, pars tertia ipsius AB.

Prob. in triangulo AFB lateri
 a 1.6. BF, parallela est linea GD. ergo
 b 18.4 erit ut FD, ad DA, ita BG, ad GA, & componendo ut FA, ad DA, ita BA, ad GA. Est autem AD pars tertia ipsius AF. Ergo AG, erit pars tertia ipsius AB.

PROPOSITIO X.

*Datam rectam Prob. 2.
insectam AB. si-
militer secare, ut
data altera recta
AC. secta fuerit*

in D. & E.

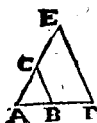
PRax. inquantur datæ lineæ in
A, connectantur recta BC, &
ex D, & E, agantur DF, EG. ipsi
CB, parallelæ, & factum est quod
petitur.

Prob. In triangulo ABC, ductæ
sunt DF, EF, parallelæ lateri BC. a 2.6
ergo ut AD. ad DE, ita AF, ad
FG: b proportionales ergo sūt par-
tes AF, FG, partibus AD, DE.
Iam si ducatur DH, parallela ipsi
AB, erit ut DE, ad EC, ita DI, ad
IH, b hoc est FG. ad GB, quare b 34.1.
proportionales sunt partes FG,
GB, partibus DE, EC.

Z iiij

PROPOSITIO XI.

Prob. 30.

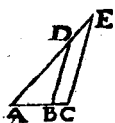

*Datis duabus re-
ctis AB. AC. ter-
tiam proportiona-
lem CE. inuenire.*

PRAX. Ex datis AB, AC, fac
angulum CAB: iunge utram-
que recta CB, produclatera AB,
AC, sume ipsi AC, æqualem BD,
duc DE, ipsi BC, parallelam. Re-
cta CE, erit tertia proportionalis
quæsitæ.

Prob. Rectæ BC, DE, sunt pa-
a 2.6. rallelæ: a ergo ut se habet AB, ad
BD, ita AC, ad CE. Est autem
b 7.5. BD, ipsi AC, æqualis: b ergo ut
se habet AB, ad AC, ita BD. hoc
est AC, ad CE, quod est CE, ter-
tiam: ite proportionalem.

PROPOSITIO XII.

*Tribus datis re-
ctis AB. BC. AD.
quartam proportio-
nalem DE. inue-
nire.*

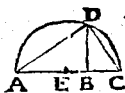
Prob. 4

PRax. Ex datis, duas AC, BC,
in directum colloca, ex reli-
qua AD, & totali AC, fac angu-
lum DAC, iunge recta BD, & fac
ipsi parallelam CE, quarta DE,
proportionalis erit.

*Prob. CE, BD, sunt parallelæ:
ergo ut se habet AB, ad BC, ita ^{a 26}
AD, ad DE. Ergo DE, quarta est
proportionalis.*

PROPOSITIO XIII.

Prob. 5

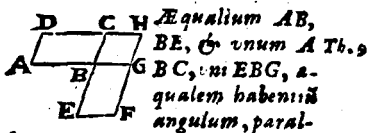
inuenire.

*Datis duabus
rectis AB. BC.
mediam propor-
tionalem BD.*

PRax. Colloca in directum AB, BC, super AC, duc semicirculum ADC. In B, excita perpendicularem BD, ad sectionem semicirculi, illa erit quaesita.

Prob. Ductis rectis AD, CD,
a erit angulus ADC, in semicir-
culo rectus. & à vertice D, ad ba-
sin AC, ducta perpendicularis
b 8.6. DB. facit b ergo duo triangu-
la
c 4.6. aequiangula: c ergo propor-
tiona-
lia: ergo ut AB, ad BD, ita BD,
ad BC. est ergo BD. media pro-
portionalis inter AB. BC.

PROPOSITIO XIV.

Æqualium AB,
BE, & unum A Th. 9
BC, uni EBG, æ-
qualem habentium
angulum, paral-

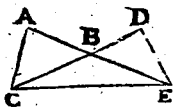
lelogrammorum, reciproca sunt la-
tera AB, BG, EB BC, quæ circum
æquales angulos: & quorum pa-
rallelogrammorum, unum angu-
lum uni angulo, æqualem habent-
ium, reciproca sunt latera, quæ
circum æquales angulos, illa sunt
æqualia.

Prob. Iungantur parallelogram-
ma ad angulum æqualem B. ita
ut AB & BG. iaceant in directum a 14.
cebunt & reliquæ EB. BC. perficiatur b 15. 2
parallelogrammum BH: ergo ut EB. c 7. 5
ad BH. ita erit BD. ad BH. sed ut c 16
FB. ita est EB. ad BC. & ut DB. ad
BH ita AB. ad BG. igitur ut EB. ad
BC. ita est AB. ad BG. d 11. 5

Prob. 2. pars. Ex hypoth. FB. ad
BC. est ut AB. ad BG: ergo & EB. ad e 1. 6
BH. est ut DB. ad BH. f ergo paral- f 9. 5.
lelogramma æqualia sunt.

PROPOSITIO XV.

Th. 10.

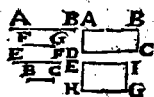

*Equalium A
BC. DBE. &
unum B. uni
B. equalem ha-
bentium, angu-
lum, triangulo-*

*rum, reciproca sunt latera ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC. quæ circum æquales an-
gulos B. & quorum triangulorum, unum
angulum uni, equalem habentium, reci-
proca sunt latera, quæ circum æquales an-
gulos, illa sunt æqualia.*

- P** Rob. Sic iunge triangula ad an-
gulum æqualem B, ut AB. BE. Ia-
ceant in directum, ducta CE. & erit ut
a 7. 5. ABC. ad BCE. ita DBE. ad BCE. sed
b 1. 6. ut ABC. ad BCE. ita AB. ad BE. & ut
DBE. ad BCE. ita BD. ad BC. pari-
terque demonstratur ABC. DBE. e Te
æqualia, si sit ut AB. ad BE. ita DB. ad
BC. Nam cum ponatur ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC. & ut AB. ad BE. ita
triangulum ABC. ad BCE. & ut DB.
ad BC. ita DBE. ad BCE. erit ut ABC.
ad BCE. ita DBE. ad BCE. ergo trian-
gula ABC, DBE. e sunt æqualia.

PROPOSITIO XVI.

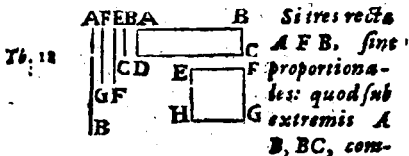

Si quatuor recta
A F E B propor- Th. 11
tionales fuerint:
quod sub extremis
AB, BC, compre-

henditur rectangulum AC, aqua-
le est ei, quod sub medijs EF, FG,
comprehenditur, rectangulo EG.
Et si sub extremis AB, BC, com-
prehensum rectangulum AC, a-
quale fuerit ei quod sub medijs
FG, EF, continetur rectangulo
EG, illa quatuor recta proportio-
nales sunt.

PRob. 1. pars Anguli recti B,
 & I, sūt equales, & vt se habet
 AB, ad IG, ita EI, ad BC. ergo la-
 tera circa æquales angulos B, &
 I, sūt reciproca, ergo parallelo- a 14. d
 grammata AC, EC, sunt æqualia.
 Prob 2. Æqualia sūt rectángula A,
 C, EG, & habēt angulos æquales,
 nempe rectos B, & I. ergo b 14. e
 circa hos angulos erūt reciproca.

PROPOSITIO XVII.

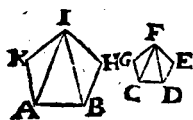

Si tres recte AFB . sint proportionales: quod sub extremis AB, BC , comprehenditur rectangulum AC , & quale est ei, quod à media, F , describitur quadrato EG . Et si sub extremis AB, AC , comprehensum rectangulum AC , & quale sit ei quod à media F , describitur quadrato EG , illa tres recte proportionales erunt.

Prob. 12. pars. Sume rectam EF . qualem ipsi FG . erunt quatuor recte $AFEB$. proportionales, eritque quadratum EG . comprehensum sub mediis FG, EF . & ergo rectangulum AC . & quale erit quadrato.

Prob. 2. Quadratum EG . mediz EF . (vocemus parallelogrammum) rectangulo AC . sub externis AB, BC . & quale ponitur, & habent angulos & quales: ergo latera ut proxime dixi, circa hos angulos erunt reciproca.

PROPOSITIO XVIII.

*Super data
recta AB. Prob. 6
dato recti-
lineo CDE
FG. simile,*

*similiterque positum rectili-
neum ABHIK. describere.*

Datum rectilineum resolue in
triangula ductis rectis puta CF.
DF. Ad punctum A. a fiat angulus a 32.1.
IAB. æqualis ipsi FCD. & ipsi FDC.
æqualis IBA. & b consequenter re- b 32.1
liquus reliquo : Æquiangula ergo
erunt triangula FCD. IAB & similia
c & ut CF. ad AI. ita CD. ad AB. Ad c 4.6
rectam AI. fac similiter triangulum
IKA. æquiangulum triangulo FGC.
& quia anguli BAI. IAK. æquales
sunt angulis DCF. FCG. totales
KAB. GCD. æquales erunt, & latera
proportionalia. Idemque repeten-
dum, donec omnia triangula eodem
ordine quo iacent absoluantur, sic-
que totum rectilineum toti rectili- d 1.
neo d simile erit, & super datam AB. Def.
similiter descriptum.

PROPOSITIO XIX.

Similia

triangula

A B C. D

E F. interse

sunt in du-

plicata ratione laterum ho-

mologorum.

Th. 13.

Quando triangula sunt æqualia, hoc est quando BC, EF, nec non tertia proportionalis BG, sunt æquales, res est manifesta.

Quando vero latera BC, EF, sunt inæqualia, demonstratur, hoc modo. Sit BC, latus, latere EF, maius, & ex BC, abscindatur^a rectis BC, EF, tertia proportionalis BG, ducaturque recta AG. Quia igitur angulus B, est æqualis E, & propter similitudinem triangulorum, ut AB, ad BC, ita DE, ad EF,

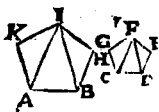
&c

& permutando vt AB ad DE, ita BC, ad EF, hoc est EF, ad BG, erunt circa angulos æquales B, E, latera reciprocè proportionalia. Quare per 14. triangula ABC, DEF, erunt æqualia; & per 7. quāti vt triangulum ABC, ad ABG, ita erit idem triangulum ABC, ad DEF, vt autem ABC, ad ABG, ita est per 1. huius BC, ad BG. Ergo ABC, ad DEF, erit vt BC, ad BG.

Corollarium. Si tres lineæ fuerint proportionales, vt prima ad tertiam, ita triangulum super primam ad simile triangulum super secundam.

PROPOSITIO XX.

Tab. 14

*Similia polygona in similia triangu-
la diuiduntur, & numero aequalia, &*

totis homologa: & polygona duplicatam habent eam inter se rationem, quam latus homologum ad homologum latus.

Sint polygona similia ABHIK. CDEFG. habentia angulos æquales K.G. Itemque I.F. & sic deinceps, & latera proportionalia circa angulos æquales, puta ut AB. ad BH. ita CD. ad DE. &c.

Dico 1°. illa diuidi in triangu-
la similia & numero æqualia. Prob. ab
angulis I. & F. duc rectas ad angulos
oppositos AB. CD. diuisa erunt illa
polygona in triangu-
la numero æqua-
lia. Quod etiam in similia.

Prob. Anguli K. & G. sunt æquales,
& circa ipsos latera sunt proportio-
nalia. ergo æquiangu-
la IKA. FGC. ergo similia. Eadem
ratione erunt similia triangu-
la IHB. FED. Et quia est ut IB. ad BH. ita

b 6.6

FD. ad DE. vt autem HB. ad BA. ita ED. ponitur ad DE. e erit ex æquo vt IB. ad BA. ita FD. ad DC. & quoniam angulus HBA. ipsi EDC. est æqualis, & ablati HBI. ablato EDF. erunt reliqui IBA. FDC. æquales. d Ergo triangula IBA. FDC. æquiangula erunt & similia, eademque ratio de omnibus. c 21. 5. d 6. 6.

Dico 2. quod sicut vnum triangulum ad triangulum sibi respondens alterius polygoni: ita esse polygona tota inter se.

Prob. Quia omnia triangula sunt similia, singula singulis: ergo sunt in duplicata ratione laterum homologorum; cumque singula singulis probata sint proportionalia, sic vt in triangulo vnus sint omnia antecedentia, in alio consequentia proportionum, f vt vnum antecedens est ad vnum consequens ita omnia ad omnia. Est ergo polygonum ad polygonum vt triangulum ad triangulum: ergo ea triangula sunt totis homologa, & quia triangula sunt in duplicata ratione laterum homologorum, erunt & polygona in eadem ratione duplicata laterum homologorum puta AB. CD. c 19. 6. f 12. 5.

PROPOSITIO XXI.

Tab. 15

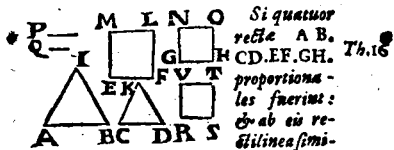

*Qua ei-
dem rectili-
neo GHI.
sunt similia*

**ABC. DEF. & inter se sunt
similia.**

PRob. Anguli A. & D. ponun-
tur æquales vni G: ergo & in-
ter se, eodemque modo singuli
a 11.5. singulis: ^a latera etiam circa eos
ponuntur proportionalia, quia la-
teribus eiusdem tertii sunt pro-
portionalia: ergo cum habeant
angulos æquales & latera circa
b 1.
Def. 6. eos proportionalia, ^b sunt simi-
lia.

PROPOSITIO XXII.

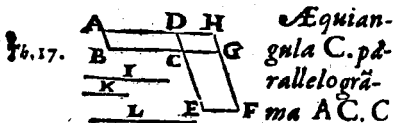

lia similiterque descripta ABI. CDK, & ME. NH. proportionalia erunt. Et si a rectis lineis, similia, similiterque descripta retilinea proportionalia fuerint, ipsa recte proportionales erunt.

P Rob. a Sumatur ipsarum AB. & CD. tertia proportionalis P. & ipsarum & F. & GH. tertia Q. b erit vt AB. ad P. ita triangulum IAB. ad triangulum KCD. id est in ratione duplicata, & vt EF. ad Q. ita ME. ad NH. sed vt AB. ad CD. ita EF. ad GH. & vt CD. ad P. ita GH. ad Q. c Ergo ex xquo vt AB. ad P. ita EF. ad Q. d er go vt ABI. ad CDK. ita ME. ad NH. Iam vero si figurę proportionales & similes similiterque positę sint, & rectę super quas positę sunt, proportionales erunt: nam ratio vnius figurę ad alteram e est rectę ad rectā duplicata: f ergo ratio laterū eadem erit, nēpe vt AB. ad CD. ita EF. ad GH. ergo illarū latera proportionalia sunt.

Aa iij

PROPOSITIO XXIII.

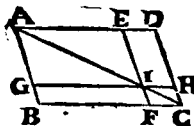

*F. inter se
rationem habent eam, quæ ex
lateribus componitur BC. ad
CG. & EC. ad CD.*

Sint parallelograma AC. CF.
habentia angulos ad C. æqua-
les, & ita disposita ut DC. ipsi CE.
& BC. ipsi CG. iaceant in dire-
ctum, compleaturque parallelo-
grammum CH. Cum ergo sit ut
AC. ad CH. ita BC. ad CG. & ut
CH. ad CF. ita DC. ad CE. ratio
enim AC. ad CF. componitur ex
intermediis AC. ad CH. & CH.
ad CF: componetur quoque eadẽ
ratio AC, ad CF, ex rationibus
BC, ad CG, & DC, ad CE, quæ
illis intermediis sunt æquales.

a per
conuer-
sum 15.
i.
b 1, 6
c def. 5

PROPOSITIO XXIV.

In omni pa-
rallelogrammo
DB. qua circa Th. 12
diagramm
AC. sunt pa-
rallelogram-
ma GE. FH.

& toti DB. & inter se sunt similia.

Parallelogrammum GE. habet an-
gulum A. communem cum toto:
angulus externus AEL. æqualis est in-
terno ADC. similiterq; angulus AG
I. angulo ABC. & angulus EIG. an-
gulo EFB. & angulus IFB. angulo
FCH. ergo parallelogramma GE. FH.
& toti & inter se sunt æquiangula.
Quod autem latera circa æquales
angulos sint etiam proportionalia
sic probo. a Triangula AGI. ABC. E 29. s.
sunt æquiangula, similiterque trian-
gula AEL. ADC. erit b ergo vt AB.
ad BC. ita AG. ad GI. & vt BC. ad b 4.6
CA. ita GI. ad IA. item vt CA. ad c 32.5
CD. ita IA. ad IE. c Ergo ex æquo vt
BC. ad DC. ita est GI. ad IE. ergo la-
tera circa æquales angulos BCD.
GIE. sunt proportionalia. Idemque
demonstrabitur de lateribus circa
alios angulos, & de parallelogram-
mo FH. ergo similia.

PROPOSITIO XXV.

Prob. 7.

*Dato rectilini-
neo A. simile, si-
militerque po-
situm, & alteri
dato B. aequale*

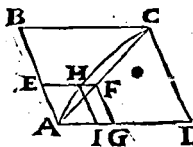
L. constituere.

PRax. Ad dati rectilinei A. latus CD. fiat rectangulum CE. æqua-
le ipsi A. Producaturs CD. versus G.
a 45.1. super DE. in angulo EDG. fiat rectan-
gulum DH. b æquale ipsi B: c fiat in-
ter CD. DG. mediæ proportionalis
b 44.1 IK. super quam fiat d rectilineum L.
simile ipsi A. similiterque positum
eritque rectilineum L. æquale dato
c 13.6 B. & simile ipsi A.

Prob. Rectæ CD. IK. DG. e sunt
e Ex proportionales: f ergo erit ut prima
const. CD. ad tertiam DG. ita rectilineum
f 19. & super primam, id est A. ad rectilineum
20. 6. super secundam, id est L. sed ut CD.
g 1. 6. ad DG. g ita parallelogrammum CE.
h 12. 5 hoc est A. ad DH. hoc est B. h ergo
i 9. 5. erit ut A. ad B. ita A. ad L. i Ideoque
rectilinea B. & L. erunt æqualia.

PRO-

PROPOSITIO XXVI.

Si à paral-^{Theo.}
lelogrāmo

BD. paral-
lelogrāmū

EG. abla-

tum sit, & simile toti, & simi-
liter positum, communem cum
eo habens angulum EAG, ipsū
circa eandem cum toto diame-
trum AG. consistet.

SI neget: sit alia AHC. Agatur
ex H. recta HI. parallela FG.
tunc parallelogramma BD.EI.
circa eandem diametrum AHC.
a erunt similia: b quare erit vt BA. a 24.6.
ad AD. ita EA. ad AI. Sed vt BA. b 1. def.
ad AD. ita est EA. ad AG. cum B 6.
D. EG. ponantur similia. c Igitur 15. 5.
erit vt EA. ad AI. ita EA. ad AG. d 2. 5.
d Ac propterea æquales AI. AG.
pars & totum.

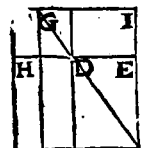
PROPOSITIO XXVII.

Theod.

H D E

A C K B

A K C B

Omnia paral-
lelogrammorum
secundum ean-
dem rectam ap-
plicatorum defi-
cientiumque fi-
guris parallelo-
grammis simili-
bus, similiter-
que positis, ei
quod à dimidia
describitur, ma-
ximum est, id
quod ad dimidiam applica-
tur parallelogrammum simile
existens defectui.

• SUPER AC. semissem totius
AB. applicatum sit parallelo-
grammum AD. ita ut à toto AE.

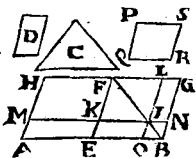
deficiat parallelogrammo CE, quod semper est æquale & simile ipsi AD. Deinde ad quoduis aliud segmentum AK. sit applicatum aliud parallelogrammum AG. ita deficiens, vt defectus sit parallelogrammum KI. simile ipsi CE. hoc est circa communem diametrum BGD. Dico AG. minus esse parallelogrammo AD. Probatur.

1. Quando punctum K. est inter C & B. tunc parallelogrammum LH. quod est æquale ipsi LE. maius ^{a 36. 2.} est quam GC. quia LE. maius est ^{b 43. 1.} quam GE. & GE. GC. sunt æqualia. Addito ergo LA. erit AD. maius quam AG.

Quando verò punctum K. est inter A & C. tunc DF. DI. sunt æqualia, quia sunt super æquales bases; & DI. DK. complementa, sunt æqualia: ergo & DF. DK. sunt æqualia, & GH. minus DK: adiectoque communi KH. totum AG. minus toto AD.

PROPOSITIO XXVIII.

Prob. 8.

Addatam

rectā AB.

dato recti-

lineo C. æ-

quale pa-

rallelogrammum AI. applica-

re deficiens figura parallelo-

gramma ON. quæ similis sit al-

teri parallelogrammo dato D.

Oportet autem datum rectilineū

C. cui æquale applicandum est

AI non maius esse eo, quod ad

dimidiam AE applicatur, cū

similes fuerint defectus, & e-

ius quod ad dimidiam appli-

catur, & eius cui simile deef-

se debet.

#18.6.

R Ectam AB. ut prius bisseca in E.
super mediā EB. fac a parallelo-
grammum EG. simile ipsi D. similitea

que positum: & comple parallelogram-
 num BH. SEH. ipsi C. est æquale, fa-
 ctum est quod petitur: nam est appli-
 catum ad AB. & deficit parallelogra-
 mo EG. simili ipsi D. Si EH. & ipsi æ-
 quale b EG. sit maius quā C. (nā mi-
 nus esse non debet, cum EH. sit e ma-
 ximū eorū quæ applicari possunt ad
 AB.) siquā sit maius, a reperta quā-
 titate excessus, e fac parallelogram-
 mum PR. æquale excessui, & simile si-
 militerque positum ipsi D. & paral-
 lelogrammo P R. aliud æquale si-
 militer positum KL. f quod erit circa
 diametrum, sicque remanebit gnomō
 LBK. æquale rectilineo C. Iam pro-
 ductis LI. KI. erit parallelogrammum
 AI. ad rectam AB. applicatum & de-
 ficiens parallelogrammo ON. g simili
 ipsi EG. hoc est ipsi D. Quod autem
 AI. sit æquale ipsi C. sic probō. Com-
 plementa LN. KO. h sunt æqualia, er-
 go addito communi NO. erit OG. æ-
 quale ipsi EN. b hoc est AK. Ergo
 si æqualibus AK. OG. addas commu-
 ne KO. erit AI. æquale gnomoni LBK.
 hoc est rectilineo C. ut probavi.

b 36. 1.
 c 27. 6.
 d 45. 1.
 e aut ar-
 te qua-
 cūque.
 f 25. 6.
 g 44. 1.

h 24. 6.

b 43. 1.

PROPOSITIO XXXIX.

Prop. 9.

*Ad datā
rectā A
B. dato
rectili-
neo C. æ-*

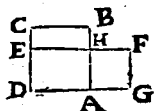
*quale parallelogrammum
applicare, excedens rectā
datam AB. figura paral-
lelogramma P O. quæ sit
similis dato alteri paral-
lelogrammo D.*

18.6. **S**Vper rectam EB. mediam da-
tæ AB. fiat parallelogram-
mum EC. simile ipsi D. similiter-
que positum: tum rectilineo C.
25.6. & parallelogrammo EC. fiat ^b æ-
quale aliud parallelogrammum
NM. simile ipsi D. habeatque an-

gulum EFC. communem parallelogrammo EC. Completis parallelogrammis QE. NB. PO. cum NM. sit positum æquale ipsis E C. & D. ablato communi E C. gnomon ERC. ipsi C. erit æqualis. Et quia æqualia sunt QE. NB. & æqualia NB. BM. si loco ipsius BM. substituatur æquale QE. erit parallelogrammum AR. æquale gnomoni ERC. ideoque etiam rectilineo C. Quare ad rectam AB. applicatum est parallelogrammum AR. æquale dato rectilineo C. excedens rectam AB. figura parallelogramma PO. quæ similis est dato parallelogrammo D. cum sit circa eandem diametrum cum ipso EC. quod positum est simile ipsi D.

PROPOSITIO XXX.

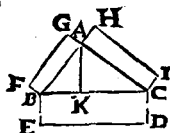
Prob.
10.

*Propositam
rectam ter-
minatā A
B. extrema
ac media ratione secare in
H.*

- ¶ II. 2. **D**IVIDATUR AB. in H. ita ut
rectangulum CH. sub tota
AB. & segmento BH. sit æquale
quadrato AF. alterius segmenti
AH. tunc enim tres rectæ pro-
b 17.6. portiones b erunt; & erit ut to-
ta BA. ad HA. ita AH. ad HB.
¶ 3. def. Ergo AB. secta est in H. c secun-
dum extremam, & mediam ra-
tionem.

PROPOSITIO XXXI.

In triangulo Theo:
re ctangulo A ^{20.}

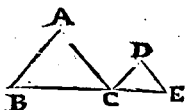
B C. figura
quavis BD. de-
scripta à BC.
sabiẽdente re-

ctum angulum BAC. equalis est
figuris FA. AI. qua priori illi si-
miles & similiter posita à lateri-
bus BA. CA. rectum angulum con-
tinentibus describuntur.

POLYGONAE figuræ FA. AI BD.
ponuntur similes, ergo sunt ^{a 10.}
in ea laterum homologorum du-
plicata ratione, in qua essent co-
rumdem laterum quadrata. Ergo
cum quadrata BA. AC. ^b habeant ^{b 47. r.}
rationem equalitatis cum tertio
BC. habebunt & polygona FA.
AI. rationem equalitatis cum ter-
tio BD. ^c ergo eadem erunt æqua- ^{c 205.}
lia.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
21.

*Si duo
triangula
ABC. D
CE. que
duo latera AB. AC. duobus
lateralibus DC. DE. propor-
tionalia habeant, secundum
unum angulum ACD. com-
posita fuerint, ita ut homolo-
ga eorum latera AB. DC.
AC. DE. sint etiam parel-
lela, tum reliqua illorum
triangulorum latera BC. C
E. in rectam lineam BE. col-
locata reperientur.*

PROB. Latera homologa AB.
DC. AC. DE. ponuntur pa-
r. 29.1. rallela, ergo anguli alterni A. &
ACD. sunt æquales & B. eidem

ACD ergo A. & D. æquales. Hos æquales angulos circumstant latera proportionalia ex hypoth. ^b ergo triangula sunt æquiangularia, habentque æquales angulos B. & DCE. additis ergo æqualibus A. & ACD. erunt B. & A. duobus angulis DCE. ACD. hoc est angulo ACE. æquales. Ergo addito communi ACB. erunt tres anguli ABC. duobus ACE. ACB. æquales, ^c illi autem tres ^{c32. r.} valent duos rectos, ergo & hi duo. Ergo ^d BC. CE. vnam rectam ^{d14. r.} constituunt.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
32.

*In equalibus
circulis DB. HF.
anguli A. E. D.
H. eandem ha-
bent rationem,
cum ipsis periphe-
riis BC. FG. qui-
bus insistant: siue
ad centra D. H. siue ad peri-
phas A. E. constituti insi-
stant: insuper vero & secto-
res BDC. FHG. quippe qui
ad centra, insistant.*

a. 14. **P**ROB. Ductis BC. FG. ad
C. applica CI æqualem ip-
si BC. & ad G. & K. GK KL.
æquales singulas ipsi FG. ductis
ID. KH LH. sic dico, Rectæ
b 23. } BC. CI. ponuntur æquales, & er-

go & arcus BC. CI. ^c ergo & an- ^{c 27.}
 guli BDC. CDI. æquales. Idem- ^{3.}
 que est de arcubus FG. GK. KL.
 & angulis ad H. qui ipsis infi-
 stunt. Ergo quam multiplex est
 arcus BCI. ipsius BC. tam multi-
 plex erit angulus BDI. ipsius
 BDC. & quam multiplex arcus
 FGKL. ipsius FG. tam multiplex
 erit angulus FHL. ipsius FHG.
 a ergo si arcus BCI. FGKL. sint ^{d 27. 3.}
 æquales, erunt & anguli BDI.
 FHL. æquales. Si eorum arcuum
 vnus sit maior, maior erit & an-
 gulus, si minor, minor. ^{e 6. def.} Ergo
 cum æquemultiplicia vel vna ex- ^{5.}
 cedant, vel vna deficient, quæ
 erit ratio arcus BC. ad FG. ea-
 dem erit anguli BDC. ad FHG. Et
 quia anguli ad D. & H. sunt ^{f du. f 20. 3.}
 pli angulorum ad A. & E. ^{g 15. 5.} ea-
 dem erit ratio angulorum A &
 E. quæ D. ad H. & sic eadem an-
 guli A. ad angulum E. quæ arcus
 BC. ad arcum FG.

Rursus, in æqualibus segmen-

h 27. 3.

h 24. 3.

tis BC . CI . si fiant
 anguli BMC . CNI .
^h æquales erunt, cum
 insistant æqualibus
 arcibus BAC . C
 AI . ergo i similia
 sunt segmenta BMC .
 CNI & æqualia, cum
 sint super æquales B
 C . CI . additis ergo triangulis. BD
 C . CDI .^k quæ æqualia sunt, erunt
 sectores BDC . CDI . æquales. Er-
 go tam multiplex est sector BDI .
 sectoris BDC . quā multiplex ar-
 cus BCI arcus BMC . Idem osten-
 detur de sectore FHL . Ergo si æ-
 qualis sit arcus BCI . arcui FGL
 sector quoque BDI . æqualis erit
 sectori FHL . si deficiat, deficiet,
 si excedat, excedet. Ergo quæ est
 ratio arcus BC . ad arcum FG . ea-
 dem erit & sectoris BDC . ad se-
 ctorem FHG . quod erat prob.

Laus Deo, B. V. & S. Ignatio.

